

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 205

III Legislatura

Any 1995

Sessió plenària
celebrada el dia 9 de febrer de 1995

Tercera i darrera reunió

Presidència del Molt Excel.lent Senyor
Antoni Garcia i Miralles

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts.)

— **Continuació del debat i votació de les Propostes de Resolució derivades del debat sobre declaració de política general realitzada pel president de la Generalitat Valenciana.**

Proposta del G.P. Socialista sobre l'ensenyament del i en valencià. S'aprova.

Proposta del G.P. Popular sobre Plans d'emergències i de regs. Es rebutja.

Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre la creació d'un Institut valencià de comerç exterior. Es rebutja.

Propostes del G.P. Esquerra Unida sobre reducció d'emissions de CO2 i estalvi d'aigua. Es rebutja.

Proposta del G.P. Socialista sobre política hidràulica. S'aprova.

Proposta del G.P. Popular sobre compromisos de despesa amb càrrec a exercicis futurs. Es rebutja.

Proposta transaccional a les propostes de resolució dels GGPP Nacionalista Unió Valenciana, Popular i Socialista sobre prevenció d'incendis. S'aprova.

Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre ajudes al comerç. Es rebutja.

Proposta del G.P. Socialista sobre espais protegits. S'aprova.

- Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre concerts econòmics. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre creació d'un patrimoni públic de sòl. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Socialista sobre el nou Pla de vivenda. S'aprova.
- Proposta del G.P. Popular sobre el mapa escolar o xarxa de centres de la Comunitat Valenciana. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre el Pla hidrològic nacional. Es rebutja.
- Proposta transaccional a les propostes de resolució dels GGPP Esquerra Unida i Socialista sobre els sectors hortofructícola i vitivinícola valencians. S'aprova.
- Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre cambres agràries. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Socialista sobre una línia d'alta velocitat Madrid-València. S'aprova.
- Proposta del G.P. Popular sobre estudis de medicina. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre el Pla integral de formació de recursos humans. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre un Banc Públic Valencià. S'aprova.
- Proposta transaccional a les propostes de resolució dels GGPP Esquerra Unida i Socialista sobre finançament de les comunitats autònomes. S'aprova.

(Se suspén la sessió a les 13 hores i 30 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 36 minuts.)

- Proposta del G.P. Socialista sobre les autovies Madrid-València i Sagunt-Somport. S'aprova.
- Proposta del G.P. Popular sobre empreses públiques de la Generalitat Valenciana. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre l'autovia Madrid-València i els aeroports de l'Altet i Manises. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre l'Institut de Filologia Valenciana. S'aprova.
- Proposta del G.P. Popular sobre modificacions pressupostàries. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre una llei d'iniciatives fiscals. Es rebutja.
- Propostes del G.P. Esquerra Unida sobre un Pla de salut mental i sobre la paralització de la privatització de serveis públics.
S'aprova la primera i es rebutja la segona.
- Proposta del G.P. Popular sobre retalls pressupostaris. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre els damnificats per la pantanada de Tous. S'aprova.
- Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre finançament de l'ensenyament. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre Pla integral de reforma i adaptació de la sanitat valenciana. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre reforma del Senat. S'aprova.
- Proposta del G.P. Socialista sobre TVV. S'aprova.
- Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre Llei de comarcalització. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre reforma laboral. Es rebutja.
- Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre reconeixement del valencià. Es rebutja.

(Se suspén la sessió a les 19 hores i 37 minuts.)

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 9 de febrer de 1995. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts, sota la presidència del Molt Excel·lent President Senyor Antoni Garcia i Miralles. Sessió plenària número 108. Tercera i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, continua la sessió.

Passem a la Proposta de resolució 36.981, del Grup Parlamentari Socialista. Per a la seua defensa té la paraula el senyor Nabàs.

Perdó, senyor Nabàs. Vull recordar als senyors diputats que l'acord de la Mesa i la Junta de Síndics és que hi haurà un torn a favor de cinc minuts màxim, un torn en contra i no hi ha rèpliques, i que, en tot cas, els grups poden fixar la seua posició per un temps de dos minuts. O explicar el vot.

Proposta del G.P. Socialista sobre l'ensenyament del i en valencià

El senyor Nabàs i Orença:

Gràcies, senyor president.

Abans de començar vull proposar a la cambra que hi ha un error, i plantejar-ho com a esmena tècnica si tots els grups parlamentaris estan d'acord. (*Remors.*) Plantejar com a esmena tècnica, si tots els grups parlamentaris estan d'acord, que on diu, després de proposta de resolució «en l'actual període de sessions», això deu estar en l'apartat c, on parlem d'adequar les plantilles del professorat, i és on deu estar «en l'actual període de sessions».

És el compromís que en la proposta el grup parlamentari demana. Si els grups parlamentaris entenen que no hi ha cap problema d'acceptar açò com a una esmena tècnica, defensaríem la moció en eixe sentit.

El senyor president:

No hi ha inconvenient? (*Remors.*) Senyor Villalba, no ho ha entés, no ho ha escoltat. Jo li pregue al senyor Nabàs que repetisca. (*Remors.*) Continue, senyor Nabàs.

El senyor Nabàs i Orença:

D'acord. Moltes gràcies, senyor president.

Els avanços en la cultura, el progrés en la normalització del foment del conreu de la llengua valenciana, del valencià, ha estat sempre fruit de tensions i pactes. En l'avanç de l'ús i ensenyament del valencià també hem estat vivint este esforç de pacte, de tolerància, de convivència i comunicació. Però dins d'eixos principis de tolerància, convivència i comunicació, mai ha faltat al Grup Parlamentari Socialista i al govern valencià la fermesa per a defensar fonamentalment els acords, els acords que nasqueren l'any 1933 amb les Normes de Castelló, que es constataren en l'aprovació de l'Estatut l'any 1982 i que després, en l'aprovació de la Llei d'ús i ensenyament del valencià en l'any 1983, van fer-se palesos.

Aquella aprovació, com diu l'exposició de motius, va suposar un important instrument de normalització cultural, i sobretot va suposar un element de convivència social que fera possible la recuperació d'un dels senyals d'identitat més importants del poble valencià, és a dir, la nostra llengua, el valencià.

És per això que la proposta de resolució que fem en este debat de política general el Grup Parlamentari Socialista vol

que, aprovant-se ella, continue garantint-se, aplicant-se la Llei d'ús i ensenyament del valencià, l'ensenyament obligatori, efectiu i integrador del valencià a tots els nivells d'educació no universitària, i vol garantir també, i és el compromís que el Grup Parlamentari Socialista fa a esta cambra, que l'ensenyament en valencià, d'acord amb les demandes socials, d'acord amb la realitat en els centres, vaja assegurant-se dins del que deu ser, fonamentalment, l'afirmació que la nostra cultura i la nostra llengua tinga un futur segur.

I finalment, l'última proposta l'hem fet dient que en l'actual període de sessions les plantilles de professorat, aplicant-se i desenvolupant-se la Logse, s'adeqüen també perquè eixe ensenyament del valencià i en valencià estiga garantit en un futur immediat, en un futur a mitjà termini.

És per això que demanem el recolzament de tots els grups parlamentaris a esta proposta, que va, aprovant-se per unanimitat, a donar tranquil·litat i assossec, perquè el consens una vegada més serà el que impulse la cultura i el que impulse la normalització del valencià en la Comunitat Valenciana, llengua compartida amb el castellà, però llengua que tots sabem que necessita una especial defensa en el seu ensenyament, que és on creix i on naix la força perquè es mantinga amb el nivell de qualitat, amb el nivell d'ús i amb el nivell de difusió que tots volem en esta cambra.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Nabàs.

Algun grup desitja consumir un torn en contra?

Passem a votació la proposta de resolució amb l'esmena, la correcció que s'ha fet pel senyor Nabàs i que ha sigut acceptada per tots. Comença la votació. 64 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

Algun grup desitja explicar el seu vot? (*Pausa.*) Moltes gràcies.

Passem a la següent proposta de resolució, del Grup Parlamentari Popular. Proposta 36.958.

El senyor Gómez Guarner té la paraula.

Proposta del G.P. Popular sobre Plans d'emergències i de regs

El senyor Gómez Guarner:

(*Inoïble.*) Decia el senyor Lerma que la sequia es la segona gran preocupació en estos momentos del Consell. Él mismo, cuando dice «en estos momentos», revela la despreocupación del Consell que sobre este tema ha tenido hasta el momento presente.

Señor Lerma, señorías, la sequia no es un problema que haya nacido ahora. Es cierto que es ahora cuando en los últimos meses se ha revelado en su forma más dramática, pero llevamos cinco años con problemas de sequia. ¿Y qué ha hecho el Consell, el gobierno valenciano, en estos últimos cinco años? Pues nada, absolutamente nada, como no haya sido mirar al cielo esperando que lloviera.

El verano pasado, y con motivo de solicitarse un riego de socorro para el sur de nuestra comunidad mediante el transvase Tajo-Segura, asistimos estupefactos a una disputa de patio de vecinos, a una discusión propia más de una jaula de grillos, entre los presidentes socialistas de cuatro comunidades autónomas, Aragón, Castilla-La Mancha, Murcia y Valencia, con la suprema intervención del *superministro* Borrell.

A los pocos días, y quizá como consecuencia del sonoro fracaso del Consell en el tema apuntado, en una reunión de empresarios alicantinos el presidente Lerma manifestó: «Vamos a redactar y aprobar un plan hidrológico nacional.» Y efectivamente, señorías. Quince días después nacía por arte de birlibirloque el denominado Plan director de modernización de los regadíos. He dicho bien, un plan gestado y elaborado por el conseller Coll en tan sólo quince días, y como no podía ser de otra manera, un plan pagado de generalidades y banalidades, un presuntuoso plan a nada menos que a dieciocho años, un plan al que se le dota con 250.000 millones de pesetas sin que en él nada se diga sobre cómo, quién y de qué manera lo va a financiar; en definitiva, señorías, un plan electoralista y demagógico.

Y no lo digo yo, lo dicen también aquellos que fueron obligados a elaborarlo por el señor Coll en tan sólo quince días. No repetiré las opiniones de un alto cargo de la conselleria, que anteayer descifró el presidente de mi grupo. Podría añadir otras más, otras más de otros funcionarios que a nivel comarcal intervinieron en la redacción de este plan. Pero no lo voy a hacer por prudencia política y por evitar una caza de brujas, práctica esta, por otra parte, muy propia y reiterada en el quehacer cotidiano del señor Coll.

Pues bien. Las cosas aún han ido a más, señorías. Ahora, cuando la sequía llama más dramáticamente a nuestras puertas, el ilusionista señor Coll, deprisa y corriendo, elabora un nuevo plan denominado Plan de emergencia del regadío, y del que nada ni nadie sabemos.

Señorías, señoras, señores diputados. Permítanme que les haga partícipes de la preocupación de mi grupo ante la grave situación creada por la sequía. Y lo hago desde la responsabilidad de un grupo llamado a gobernar próximamente en esta Comunidad. Nos preocupa profundamente la situación que nos vamos a encontrar a principios del próximo mes de junio. Nos preocupa profundamente. Y porque nos preocupa es por lo que solicitamos que, en este poco tiempo que nos queda, se sienten las bases para poder afrontar con relativa garantía las más que probables consecuencias negativas que la sequía, sin duda, volverá a producir este próximo verano. Y para sentar esas bases, qué mejor que la participación de todas las fuerzas políticas de esta Cámara.

Y eso, precisamente eso, es lo que solicitamos con esta propuesta de resolución, que se nos remita un reelaborado, serio y riguroso Plan de modernización de los regadíos, así como el citado y desconocido Plan de emergencias para que, debatidos y a ser posible consensuados, entre todos, señorías, podamos hacer frente a aquello que a todos nos preocupa.

Muchas gracias, señor presidente.

(Ocupa la presidència l'Excel·lent Vice-president Primer Senyor Vicent Soler i Marco.)

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Gómez.
Senyor Garcés.

El senyor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.
Senyores diputades, senyors diputats.

Estem tractant un tema que estic convençut que no pot ser objecte d'electoralisme barat. I des d'eixa perspectiva, i coneixedors tots de la situació que està travessant la climatologia valenciana els últims temps, és evident que aquestes Corts no tenen més que pronunciar-se favorablement a qualsevol tipus de mesura que vinga a pal·liar els efectes d'eixa situació sobre la nostra agricultura, sobretot l'agricultura de regadiu, que, com vostés saben, ocupa 380.000 hectàrees de la nostra

producció, significant el 70% de la producció final agrària del País Valencià.

Sabut és també que la situació present, la de l'any 1995, és continuïtat de situacions paregudes els últims anys, i com a conseqüència d'eixa situació climatològica dels últims anys és que hi ha hagut pronunciaments repetits per part d'aquestes Corts i actuacions molt concretes del govern valencià dirigits tots a fer front a la situació.

Citaré en primer lloc el que va ser acord unànime d'aquestes Corts Valencianes a finals de l'any 1993, el 14 de desembre de l'any 1993, quan aprovarem el que eren les bases de la política hidràulica valenciana, concretament, on ens dirigirem al govern de la nació en el sentit de manifestar que el Pla hidrològic nacional garantix, ha de garantir l'estabilitat hidrològica de la Comunitat Valenciana amb l'aportació de cabals externs procedents de les conques excedentàries de la resta d'Espanya a les del Xúquer i del Segura. Aquest acord literal pres per les Corts Valencianes a finals de desembre de l'any 1993 significa el que era la voluntat de fer front a la situació estructural de dèficit hídic de la nostra comunitat.

He de dir que quina distància tan gran hi ha entre aquell acord pres per les Corts Valencianes i pronunciaments posteriors fets per alts dirigents, si no el més alt dirigent del Partit Popular, quan assenyalà que no és possible anar contra la natura i, per tant, que la transferència d'aigües de conques excedentàries a conques deficitàries no corresponia a allò que la natura havia donat. Expressions que venien a torpedinar el principi fonamental del Pla Hidrològic, que és el transvasament de conques excedentàries a conques deficitàries.

No obstant eixes declaracions de l'alt dirigent del Partit Popular, els socialistes hem seguit treballant a tots els nivells. I, concretament en l'àmbit de les nostres responsabilitats, les que tenim a la Comunitat Valenciana, hem fet possible l'establiment d'eixe Pla de regadius, que és conegut per aquesta Cambra, tots els grups parlamentaris tenim coneixement d'ell, i que significa la voluntat expressa de reduir, racionalitzar l'ús i el consum de l'aigua per a reg, posant tots els mecanismes necessaris, tant financers com tècnics, per a fer possible eixa exigència de la realitat. Eixe pla està portant-se a terme des de l'any 1994 i seguirà durant l'any 1995.

Però és més. Com a conseqüència de la situació, també s'ha posat en marxa, dins d'eixe pla general de racionalització de l'ús de l'aigua per a regs, un pla d'emergència. Un pla d'emergència que ha sigut amplament exposat pel govern valencià els últims dies, conegut per tots els sectors afectats i que ve a donar resposta de manera immediata als problemes més greus ocasionats per la sequera en estos moments. S'intenta, a través d'eixe pla d'emergència, fer possible que...

El senyor vice-president primer:

Senyor Garcés, se li ha acabat el temps.

El senyor Garcés i Ramón:

Acabe ja.

El senyor vice-president primer:

No, no. Se li ha acabat el temps. La Junta de Síndics ha decidit que siguem estrictes amb el temps.

El senyor Garcés i Ramón:

Per eixa raó doncs, per les raons donades, direm que no a la proposta feta pel Partit Popular i anuncie que tenim una proposició feta en termes correctes que ve a donar resposta...

El senyor vice-president primer:

Senyor Garcés, ho lamente, pot retirar-se.

El senyor Garcés i Ramón:

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Votem la Proposta de resolució amb registre d'entrada 36.958. Comença la votació. Per 29 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció es rebutja.

Explicació de vot.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

El Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana hem votat a favor perquè considerem que el contingut dels dos plans és extraordinàriament important. Tant és així que, dels assumptes que tenim pendents *in aeternum* des del període de sessions passat, un d'ells era la compareixença del conseller d'Agricultura per a parlar d'un estos plans.

Considerem que és imprescindible que es pugui en les Corts Valencianes parlar d'açò, ja que, per qüestions encara no ben explicades, ens hem quedat sense la possibilitat de fer un debat amb profunditat, que sí que pareixia que es faria després de les intervencions dels dos grups majoritaris en el debat passat. Creem que, encara que siga alguns aspectes importants, com este de la sequera i de la racionalització de l'ús de l'aigua, no s'hauria d'haver negat la possibilitat de fer-ho.

Per tant, hem votat a favor perquè en estos moments la societat valenciana està esperant que el seu Parlament, que les Corts Valencianes, diguen alguna cosa respecte a les mesures per a pal·liar el greu problema de la sequera. I no entenem, de veres, la segona negativa per a poder debatre aspectes importants de la política del govern valencià.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.

Una altra posició? (*Pausa.*) Explicació de vot. (*Pausa.*)

Passem a la Proposta de resolució amb registre d'entrada 36.993, que és del Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana. Senyor Crespo.

**Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana
sobre la creació d'un Institut valencià de comerç exterior**

El senyor Crespo Samper:

Señor presidente. Señorías.

Esta propuesta de resolución de mi grupo parlamentario propone que se cree un Instituto Valenciano de Comercio Exterior para defender nuestra exportación, transfiriendo las competencias que actualmente tiene el Instituto Español de Comercio Exterior.

En este tema, que puede ser un tanto ajeno a sus señorías, puesto que de comercio exterior se trata, y evidentemente esta Cámara no está abocada en su discusión normal de problemas a temas de comercio exterior, quisiera centralizar la cuestión desde el origen.

Tradicionalmente, el comercio exterior se hacía a través del Ministerio de Asuntos Exteriores, en las embajadas, con los encargados *ad hoc* para ello. Pero es evidente que esta relación desde hace ya muchísimos años es impensable. La técnica de relación entre los países, la técnica de relación comercial y el haber hecho ya una sociedad —por ejemplo, en el caso europeo— de vasos comunicantes, hacen que las representacio-

nes diplomáticas queden muy alejadas de la dinámica que un instituto español de comercio exterior produce actualmente.

Y ahora, entonces, viene el segundo análisis. Pero ¿es que el Instituto de Comercio Español Exterior es o puede ser de suficiente dinamismo para atender todas aquellas cuestiones del comercio español? Bueno, España no es un país de un tráfico de comercio exterior muy significativo dentro del contexto europeo, pero sí lo suficiente para representar una mediana potencia. ¿Puede esto todo centralizarse en un solo instituto? ¿Caemos siempre en la dinámica de que, cuando un problema no se sabe resolver, se crea un instituto *ad hoc* para que se resuelva?

Pues bien, hay quejas, constantes quejas del Instituto Español de Comercio Exterior. Hay quejas por la sencilla razón de que, claro, «quien mucho abarca, poco aprieta». Y ese instituto, que no dudo de su buena voluntad y no dudo de la capacidad de las personas que están allí, pues no lo puede abarcar, porque hay singularidades ya en el comercio exterior que es imposible que se pueda llevar desde una sola oficina, no digo físicamente, sino desde una institución, porque de un instituto se trata.

Nosotros creemos, y sin un falso chauvinismo, que la Comunidad Valenciana tiene unas características que son comunes a todo el comercio exterior español y unas específicas, muy específicas además. Pues bien, las comunes no digo que no pudieran seguir llevándose desde este Instituto Español de Comercio Exterior. Mejor o peor, eso es un asunto que no es lo que se debate. Pero lo que es evidente es que las específicas no es que se lleven mal, es que muchas veces ni se llevan. Y es queja constante de exportadores valencianos que no se les atiende debidamente y que muchas veces sus productos son desconocidos en Europa por carencias del Instituto Español de Comercio Exterior, donde se tiende —en la administración española esto ya es endémico, gobierne quien gobierne— al papeleo, al «ilustrísimo señor», a la póliza, al sello, «ya le contestaré mañana» y «si no, el lunes que viene cuando se reúnan, el señor director general no está, el señor ministro ha dispuesto» y a la verborrea legislativa de que todo lo que se hace luego se cambia. Esto es el sistema español, que no es culpa de ningún partido, es sustancial de la sociedad española. España tiene mucha historia para haber caído siempre en los mismos errores. Pero, claro, aquí estas reflexiones no se hacen. Y tal vez aquí tampoco vengan a cuento las que estoy diciendo.

En resumen, vamos a intentar, intentamos, desde Unión Valenciana, no crear otro instituto para crear eso mismo que estoy criticando, sino para ver si es verdad que nuestra propia comunidad es más ágil en la defensa de sus productos, es más ágil en la defensa de su comercio exterior. Y vamos a intentar, dentro de los procedimientos usuales del burocratismo español, el sistema apropiado para nuestra comunidad.

Por eso, señorías, pido el voto favorable a esto, pido el voto favorable, que es sencillamente que nuestro gobierno autonómico empiece a moverse en el sentido que la enmienda propone.

Nada más y muchísimas gracias, señor presidente.

(*Ocupa la presidència l'Excel·lent Vice-president Segon, Senyor Juan Antonio Montesinos García.*)

El senyor vice-president segon:

Muchas gracias, señor Crespo.

Turno en contra. El señor Almenar, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

El senyor Almenar Palau:

Senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

La Proposta de resolució del Grup Nacionalista Unió Valenciana planteja que, per tal de recuperar les quotes de cobertura de comerç exterior que de sempre ha mantingut esta comunitat, perdudes en l'actualitat... I ací el Grup Socialista manifesta una discrepància: les xifres de comerç exterior no suporten esta afirmació, no s'han perdut quotes de mercat exterior. Les exportacions valencianes han crescut, en els darrers set o huit anys quasi s'han duplicat les exportacions. Les exportacions valencianes han crescut de set-cents i escaig mil milions de pessetes en l'any 1986, a mil, quasi dos-cents, milions de pessetes en l'any 1993. Per tant, senyories, és un tema, diguem-ne, d'escassa discussió.

Segon punt. Respecte de la intervenció del senyor Crespo, respecte de la Proposta de resolució, jo he vist una certa distància. Jo estaria més d'acord amb la intervenció de sa senyoria que amb el text de la proposta de resolució, perquè el que diu la proposta de resolució, i nosaltres teníem una posició respecte de la proposta, és la transferència, és a dir, la desaparició de l'Icex. Ho entenem així en el sentit de... per a obtenir la transferència de les competències de l'Institut de Comerç Exterior. A Espanya hi ha unes competències respecte del comerç exterior que són competències estatals i no es poden transferir. Per eixa exclusiva matèria entenem que la proposta no era correcta.

Però el tema de fons, que és el que hem de discutir políticament, és el següent. El Grup Parlamentari Socialista entén que el govern de la Generalitat fa una política de promoció del comerç exterior valencià adequada. Amb dues línies, amb dues línies. Una, tractant que l'Icex represente millor els interessos valencians. Jo no sé si sa senyoria sap que la Generalitat té un recurs a la Llei de cambres de comerç per tal de reforçar la coordinació. Per tant, en eixa matèria no és que, com a grup que suporta el govern, hem adoptat una posició, si es vol dir, d'acceptació de *l'estatus quo*, sinó de defensa clara dels interessos valencians.

I, en segon lloc, està la iniciativa, que ja no és un projecte, sinó una realitat, que és Procova. Jo el convida a sa senyoria que mire la memòria de la societat anònima Procova i de totes les realitzacions que ha fet en l'any 1994, i dels projectes que té de visites, de presències, de penetració en mercats estrangers per part de Procova. I, per tant, si es veuen les dues línies, el canvi d'actitud de l'Icex, el canvi d'actitud de l'Icex en la pràctica actual, per una banda, i la realitat també creixent d'activitats en visites, missions estrangeres i internacionals, més de mil iniciatives, senyor Crespo, més de mil iniciatives de presència en mercats estrangers ha tingut Procova l'any passat. Jo crec que això, en definitiva, ha fet possible que més de 10.000 milions de pessetes directament han sigut possibles a través d'iniciatives d'este tipus.

Per tant, entenem que la política que s'està duent a terme no és una política que ens satisfà plenament, ho dic des de l'autoritat que em dóna la representació al Grup Socialista. Però entenem que estem en la direcció correcta d'avançar en una coordinació de les iniciatives de promoció del comerç exterior, a través de l'Icex, i de la nostra política pròpia a través de Procova. Raó per la qual no acceptarem la seua proposta.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president segon:

Muchas gracias, señor Almenar.

Vamos a pasar... (Remors.) Dígame, señor Mollà.

El senyor Mollà i Martínez:

Gràcies, senyor president.

Per a fixar la posició del nostre grup.

El senyor vice-president segon:

Señor Mollà, el acuerdo es explicación de voto.

El senyor Mollà i Martínez:

No.

El senyor vice-president segon:

En la Junta de Portavoces esta presidencia entiende que fue... Ahora, ante la duda, pues vamos a concederle el turno. Pero esta presidencia cree firmemente que fue explicación de voto.

Tiene la palabra, señor Mollà, por tiempo de dos minutos justos.

El senyor Mollà i Martínez:

Gràcies, senyor president.

Nosaltres entenem que era optatiu i que el que estava clar era que només eren dos minuts en explicació de vot o en fixació de posició.

Anem a veure, en eixos dos minuts, molt ràpidament per tant, nosaltres compartim la idea que efectivament no està funcionant correctament. Pensem que efectivament s'ha de treballar coordinadament, però sí que pensem que tota una sèrie de competències que en estos moments desenvolupa l'Institut Espanyol de Comerç Exterior haurien de transferir-se, que no és suficient amb el tema de Procova. I, per a il·lustrar-ho, el que tenim són les dades de l'Institut Valencià d'Estadística, que parla que la Comunitat Valenciana en els últims sis anys, en els últims sis anys, ha perdut nou punts en la seua taxa de cobertura. En els últims sis anys ha perdut nou punts de la seua taxa de cobertura. Podria dir-se que això és efecte de l'economia global? No, no, no. És que en els últims sis anys l'Estat espanyol ha incrementat deu punts, ha incrementat deu punts la seua taxa de cobertura. És a dir, que hi ha un diferencial de deu punts en eixe sentit.

Per tant, nosaltres sí que pensem que és molt necessari intensificar, incrementar, les actuacions per a poder precisament, en tot cas, mantenir i no continuar en eixa situació descendent de la taxa de cobertura que té en estos moments el País Valencià. I, per tant, votarem favorablement la proposta.

Gràcies.

El senyor vice-president segon:

Muchas gracias, señor Mollà.

Pasamos a la votación, en consecuencia, de la Propuesta de resolución del Grupo Parlamentario Nacionalista Unión Valenciana. Comienza la votación. Por 10 votos a favor, 35 en contra y 13 abstenciones es rechazada la propuesta de resolución. ¿Algún grupo desea hacer explicación de voto? (Pausa.)

Pasamos, en consecuencia, a las Propuestas de resolución 36.952 y 36.953, del Grupo Parlamentario de Esquerra Unida. Para su defensa tiene la palabra el señor Mollà.

Propostes del G.P. Esquerra Unida sobre reducció d'emissions de CO₂ i estalvi d'aigua

El senyor Mollà i Martínez:

Les dues propostes de resolució que vaig a passar a defensar en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida tenen a veure, la primera d'elles, amb una qüestió que nosaltres pensem que és molt important i que forma part d'eixes coses en les quals és necessari anar avançant per a possibilitar, modi-

ficar tendències que a la llarga poden tenir conseqüències simplement catastròfiques. És el tema en este cas en concret de la reducció de les emissions de CO₂ a l'atmosfera per a intentar evitar l'efecte hivernacle. Un efecte que, com totes les seues senyories coneixen, és eixe que provoca el recalfament de la terra i, per tant, tota una sèrie d'efectes secundaris, com és el tema de les sequeres, com és el tema de l'increment del nivell de les aigües de la mar, etcètera, etcètera.

Concretament la proposta de resolució diu el següent: «Les Corts Valencianes, davant la necessitat de reduir les emissions de CO₂ a l'atmosfera per a evitar l'anomenat efecte hivernacle, acorden:

Primer. Adreçar-se al govern central per a reclamar, primer, que s'assumeixca l'objectiu de Toronto de reduir un 20% les emissions de CO₂ de 1990 procedents de l'ús d'energia i de processos industrial per a l'any 2005. És a dir, que en l'any 2005 es puga fer una reducció, puga haver una reducció, respecte a les emissions de 1990 del 20%. Revisant a tals efectes les polítiques econòmiques, energètica i de transports, i en concret el vigent Pla energètic nacional i el Pla director d'infraestructures.

En segon lloc, que es defense davant la Unió Europea la necessitat d'aquesta reducció d'emissions i la seua adopció com a objectiu mínim pel conjunt dels estats de la Unió Europea.

I, en tercer lloc, que es done suport en el proper mes d'abril, en la conferència de la conversió del clima que se celebrarà en Brasil, al protocol que presenten en aquest sentit el que es diu «l'Aliança d'estats de les xicotetes illes», que és un grup d'estats que pateixen de manera molt directa l'increment del nivell de l'aigua de la mar, perquè són xicotetes illes que evidentment pateixen un perill d'inundació.

I, en segon terme, com que pensem que açò és necessari que se li plantege al govern central, que el govern central ho assumeixca i que ho plantege a la seua vegada a la Unió Europea, etcètera, però pensem també que ho hem d'assumir com a objectiu propi, el segon punt diu: «Mandar al Consell de la Generalitat per tal que s'inicie l'elaboració d'un estudi que definesca les mesures a aplicar en el País Valencià per a aconseguir en deu anys eixa mateixa reducció en el nostre territori.»

La segona proposta de resolució que vaig a defensar té a veure amb el tema de la sequera, també amb el tema de l'aigua. I nosaltres el que plantegem és que en este tema, independentment del pla de modernització de regadius, dels plans d'emergència, hi ha qüestions d'una absoluta urgència.

En primer lloc, l'assessorament i planificació davant les plantacions de temporada, plantacions que s'estan fent hui, demà, demà-passat, en estos dies, i que van a fer-se fonamentalment a l'entrada de la primavera, per limitar la proliferació, si no hi ha recursos hídrics, prioritant el regadiu de l'arbrat. Perquè en estos moments no és el mateix perdre una collida de cartxofes que perdre una plantació d'arbres, que té un procés de recuperació de com a mínim deu anys. Establint, naturalment, al mateix temps les mesures compensatòries per a aquells llauradors que efectivament limiten les seues plantacions.

Un rigorós control de les instal·lacions amb gran consum d'aigua, paralitzant aquelles no imprescindibles. Totes les seues senyories tenen en el seu cap, segurament, els impressionants consums d'aigua que algunes instal·lacions no imprescindibles estan fent en el País Valencià. I que, per tant, és una dispendia que és absolutament, pensem nosaltres, imrepresentable en estos moments.

Evitació, perquè és molt fàcil en estos moments dir «anem a obrir tots els pous d'aigües subterrànies», evitació d'aquelles explotacions d'aigües subterrànies que puguem conduir a situacions de degradació irreversible dels aqüífers. I eixe és un

perill molt important. Hi ha pous que, si se sobreexploten en estos moments, poden provocar vies d'intrusió marina que mai podran recuperar-se...

El senyor vice-president segon:

Señor Mollà, su tiempo ha concluido.

El senyor Mollà i Martínez:

Només necessiten cinc segons per a llegir.

Disseny d'una campanya coordinada amb els municipis d'estalvi del consum urbà industrial d'aigua amb l'objectiu d'una reducció del 25% d'aquests consums mentre es mantinga l'actual situació de sequera.

Gràcies.

El senyor vice-president segon:

Muchas gracias, señor Mollà.

Para turno en contra, tiene la palabra el señor Arenas, del Grupo Parlamentario Socialista.

El senyor Arenas Ferriz:

Gracias, señor presidente.

Señorías, el Grupo Parlamentario Socialista va a oponerse a las dos propuestas de resolución que ha planteado el Grupo de Esquerra Unida por diversas razones.

En cuanto a la primera, la referida al cambio climático, por lo siguiente. Porque nosotros estamos en buena parte de acuerdo con la propuesta de resolución planteada, nosotros creemos que se debe actuar ante el cambio climático a través de la realización de estudios dentro de la Comunidad Valenciana para ver qué efectos va a tener en el campo agrícola, en el campo forestal, por todo el tema de los incendios e influencia que puede tener ese incremento de temperatura en nuestro litoral, en nuestras playas y también en nuestras islas. Y creemos que es un tema en el que se debe profundizar. También estamos de acuerdo con que se inste al gobierno central, a la administración, para que de forma inmediata se lleve adelante el cumplimiento del convenio mundial sobre cambio climático aprobado en Río de Janeiro, que preveía la congelación de emisiones a los niveles de 1990. Y, en ese sentido, estaríamos totalmente de acuerdo en instar al gobierno central a que se cumpla de inmediato ese acuerdo ya firmado por el gobierno y que además ésa sea la postura que el gobierno central lleve en las negociaciones que se están llevando en la Unión Europea para este tema defenderlo. También estaríamos de acuerdo en que por parte del gobierno central se hicieran los estudios necesarios para que en el plazo de diez años se redujera un 20% las emisiones sobre los niveles de 1990.

Sin embargo, esos matices que he introducido yo en la defensa de las necesidades de trabajar sobre el cambio climático no han sido atendidos por el Grupo Parlamentario de Esquerra Unida cuando este grupo le ha pedido que se incluyan esos matices en la propuesta de resolución suya. Porque creemos que es la más realista, porque creemos que es la comprometida ahora. En primer lugar, congelar emisiones al 90. Y, en segundo lugar, estudiar cómo se reducen las emisiones para el año 2005.

Pero es que además la propuesta que nosotros le hacemos al Grupo Parlamentario de Esquerra Unida incluía que los temas de cambio climático se estudiasen ya de una manera efectiva en los temas, en los sectores fiscales y tributarios. De tal manera que ya se instase también al gobierno central para que hiciera unas políticas tributarias que supusiesen una penalización de los consumos más contaminantes y una exención de los no contaminantes. Esa era la oferta transaccional que le hemos hecho.

Y, por último, en esa oferta transaccional también se incluía que a nivel de la Comunidad Valenciana los temas de cambio climático se incluyesen dentro de los programas de educación ambiental y que se hiciese una sensibilización a los ciudadanos para que conozcan las consecuencias que puede tener en nuestra comunidad. Y que se prioricen, en los planes y programas de estudios en escuelas y universidades, todas aquellas materias que destaquen la formación de técnicos en esta materia.

Todas estas razones, que creíamos nosotros que mejoraban sustancialmente la proposición realizada por el Grupo Parlamentario de Esquerra Unida, que evidentemente es el protagonista en cuanto es el que la ha presentado formalmente, pensamos que debían ser atendidas y suponían una mejora evidente de esa propuesta para nuestra comunidad.

Estas razones nos han llevado a que, al no ser admitida la propuesta que le hemos hecho, nosotros no apoyemos la que él propone, fundamentalmente porque sería ir en contra de una situación actual exigiendo una reducción de emisiones del 20% superior a los compromisos actuales que tiene nuestra comunidad, nuestro Estado y que supondría además hacer una exigencia que no sería acorde con la situación real en que se está moviendo nuestro país dentro de la Comunidad Europea. Pensamos que lo adecuado es avanzar un paso detrás de otro, que el primer paso es congelar emisiones y que el segundo paso sería reducir esas emisiones en un 20%.

En cuanto a la segunda de las propuestas sobre los temas hidrológicos, nos vamos a oponer, porque hay una propuesta del Grupo Parlamentario Socialista que va en ese sentido y que consideramos más completa y adecuada.

El senyor vice-president segon:

Muchas gracias, señor Arenas.

Vamos a proceder a la votación de las propuestas de resolución del Grupo Parlamentario de Esquerra Unida. Comienza la votación. Por 10 votos a favor, 33 en contra i 16 abstenciones son rechazadas ambas propuestas de resolución.

¿Existe algún grupo que desee explicación de voto? (Pausa.) Pasamos, en consecuencia, a la Propuesta de resolución 36.982, correspondiente al Grupo Parlamentario Socialista. Para su defensa tiene la palabra el señor Garcés.

Proposta del G.P. Socialista sobre política hidràulica

El senyor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

M'ajustaré, en esta ocasió sí, al temps rigorosament, per a defensar una proposta de resolució que entenem de la més gran importància en la conjuntura actual, conjuntura referida a la sequera que travessa la nostra comunitat i que afecta greument la producció agro-pecuària.

La proposta de resolució que presentem planteja, en primer lloc, que la situació de sequera conjuntural està afegida a un dèficit estructural hídric de la nostra comunitat, dèficit hídric que té una proposta de resolució a través del Pla hidrològic nacional, el qual hem recolzat reiteradament el Grup Parlamentari Socialista i també aquesta cambra, i que amb la proposta de resolució que hui portem posem novament èmfasi en la necessitat d'una expressa consideració com irrenunciable eixe Pla hidrològic en la seua posada en pràctica i desenvolupament.

I he de dir ací que novament ens trobem davant d'una realitat curiosa, com és la votació produïda en el Senat d'Espanya per part del Grup Parlamentari Popular, en el qual posava com preàmbul a la possibilitat de practicar el Pla hidrològic nacional que estigueren redactats i aprovats els plans hidrològics de conca. Eixos plans hidrològics de conca, cas d'haver de ser tramesos abans del Pla hidrològic nacional, significa un retard, una impossibilitat de la posada en pràctica d'eixe Pla hidrològic nacional, que és l'acord que prenguérem en aquestes Corts Valencianes en desembre de l'any 1993.

Per tant, en la proposta de resolució que plantegem venim a dir que considerem irrenunciable la posada en pràctica i desenvolupament del Pla hidrològic nacional amb els subsegüents transvasaments des de les conques excedentàries a les deficitàries, assenyalant en aquest sentit que l'aprovació dels plans hidrològics de conca no deuen constituir un requisit previ a la tramitació davant de les Corts Generals de l'esmentat Pla hidrològic nacional.

Eixa és la part estructural, que venim a reiterar la seua solució. Però hi ha una conjuntura, que és la sequera produïda per les circumstàncies climatològiques, que ja hem assenyalat, a la qual també creem que cal fer front decididament des de tots els àmbits. En primer lloc, posant en marxa el Pla d'emergència contra la sequera fet públic pel govern valencià. Però, a més a més, recaptant de manera decidida el recolzament de l'administració central, de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, del Ministeri d'Agricultura, perquè prenguen totes les mesures complementàries necessàries per a fer front a la sequera. I, dins d'eixes mesures complementàries necessàries, naturalment es deuen contemplar totes aquelles que el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida ha defensat en la intervenció anterior, així com algunes de les contemplades per alguns altres grups parlamentaris en propostes de resolució que hui també estan ací situades.

Creiem, per tant, que la proposta de resolució plantejada pel Grup Parlamentari Socialista ve a sintetitzar l'estat de la qüestió i les necessitats de resposta que tenim, i també les consideracions fetes pels grups parlamentaris, en particular pel Grup d'Esquerra Unida. En eixa mesura, doncs, demanem el recolzament de tots els grups parlamentaris a aquesta proposta de resolució de conjuntura, però que sabem que té una dotació econòmica important en els pressupostos de l'any 1995, més recursos extraordinaris, que s'elevan a més de 2.000 milions de pessetes, que poden ser utilitzats de manera immediata per a fer front a la sequera que travessa la nostra agricultura en estos moments.

Moltes gràcies, senyors diputats.

(Ocupa la presidència l'Excel·lent Vice-president Primer, Senyor Vicent Soler i Marco.)

El senyor vice-president primer:

Torn en contra? (Pausa.)

Votem la Proposa de resolució 36.982. Comença la votació. Per 55 vots a favor, 1 en contra i 3 abstencions s'aprova.

Proposta de resolució 36.959, del Grup Popular. Senyor Lamparero.

Proposta del G.P. Popular sobre compromisos de despesa amb càrrec a exercicis futurs

El senyor Lamparero Lázaro:

Muchas gracias, señor presidente.

Mi grupo presenta una proposición preventiva, se podría llamar, pero preventiva y al mismo tiempo sobre la base de una honda y seria preocupación que mi grupo quiere dejar patente en esta cámara.

En estos momentos, señoras y señores diputados, los gastos de alcance plurianual, los compromisos de gasto con cargo a ejercicios futuros que el gobierno de la Generalitat ha ido provocando en estos años, exceden el medio billón de pesetas, con be, señoras y señores diputados, el medio billón de pesetas, con be.

Claro, si además a esto podemos sumarle el aumento importante de la deuda que ha tenido el año precedente, más de 80.000 millones de pesetas; las deudas de Tesorería, que no se cancelan al terminar la vigencia del ejercicio presupuestario, que tiene unos espectaculares aumentos año tras año y que, cuando se cancela, se cancela con nuevos préstamos a corto plazo, y que están por encima de los 100.000 millones de pesetas; si añadimos el riesgo acumulado en avales por parte de actividades del gobierno, algunos de ellos fallidos, que le cuestan al erario público y a los fondos de esta comunidad sus buenos millones de pesetas, recientemente hemos tenido dos, alguno de ellos muy mal explicado en estas Cortes, mejor dicho, no explicado, como el del grupo Emic; si además de todo esto tenemos en cuenta que hay obligaciones pendientes de pago por valor de por encima de los 125.000 millones de pesetas, y si tenemos en cuenta que hay derechos pendientes de ingreso, pero de dudoso cobro, es decir que puede, como se puede demostrar a través de leer el informe de la Sindicatura de Cuentas año tras año, y que genera, como ha generado el año pasado, déficit por encima de los 13.000 millones de pesetas, es claro que mi grupo tenga en estos momentos una honda y seria preocupación.

Y nos preocupa fundamentalmente ya no por el volumen de deuda, que, como ven, la situación que les he pintado es como es. Es decir, la deuda no es solamente las emisiones que realiza el gobierno, deuda es también comprar a plazos, como serían estos gastos de alcance plurianual. Y nos preocupa que el gobierno pueda hacer una utilización abusiva de la delegación que estas Cortes conceden al gobierno, bien a través de la Ley de hacienda en su artículo 29 o bien a través de la Ley de presupuestos este año en el artículo 32. Eso es lo que nos preocupa.

Y nos preocupa fundamentalmente porque en un período inminente de elecciones, en un período inminente de modificación lógica y parece que cierta del gobierno valenciano, nos preocupa que el gobierno, más preocupado por intereses de partido que por intereses generales, pudiera provocar un estrangulamiento financiero para futuros gobiernos a corto y a medio plazo, lo cual, lógicamente, iría contra el sentido de la prudencia y sobre todo atentaría contra los intereses generales de esta comunidad.

Y esto es, señoras y señores, en rasgos generales lo que pretende nuestra propuesta. Naturalmente, hacemos la salvedad y lógicamente entendemos que existen, y existen en el presupuesto, proyectos de inversión con cargo a ejercicios futuros, que lógicamente el presupuesto ha de respetarse, pero hemos de advertir que tanto el artículo 29 como la Ley de presupuestos dejan un campo de amplia discrecionalidad al gobierno para modificar los porcentajes, incluso las cuantías. Ahí es donde decimos: «señores del gobierno, tengan ustedes prudencia y, en todo caso, cualquier modificación que pueda hacerse o cualquier adquisición de nuevos compromisos que pueda hacerse que requieran, en todo caso, la autorización de estas Cortes.»

Gracias, señor presidente.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Lamparero.
Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president.
Senyories.

Esta és una proposta de resolució podríem dir típica del Grup Popular, o almenys dels seus representants quan han parlat, on, abans de començar a parlar, sempre parlen de dubtes i parlen d'adjectius. «Seriosa preocupació», «és una proposta preventiva.» Abans de dir de què va, comencen a fer el que podríem dir l'exposició de motius. En el fons, cal desmentir punt per punt la intervenció del diputat que l'ha defensat.

En primer lloc, els comptes de la Generalitat estan clars i sanejats. I al dia. En segon lloc, és públic i notori que reduïm l'endeutament i el dèficit. En tercer lloc, és importantíssim destacar el fet de la legitimitat que té el govern valencià actual i el futur. Jo no vendria la pell de res abans d'haver caçat cap eleccions anticipades, a veure si estan ja aparentment caçant una cosa que se'ls escapa de les mans; igual se'ls poden escapar altres coses. No facen tantes prevencions, no tinguen tals preocupacions, perquè, si hi ha un govern que té legitimitat per a actuar, és l'actual. Si hi ha un govern que té l'autorització expressa d'estes Corts i té la majoria d'estes Corts, és el govern actual. I, si hi ha un govern que ha buscat els interessos generals, ha sigut este govern presidit pel president Lerma des de 1983, almenys des de les eleccions, i abans inclús en 1982.

Eixe compromís vol dir vosté que no ha anat a pels interessos generals quan s'han fet plans de carreteres? Quan s'ha fet plurianualment la xarxa del metro per a esta ciutat de València, tants anys demanat? Quan s'ha fet un Pla plurianual de construccions escolars? No s'han buscat els interessos generals? Quan s'han fet uns plans per a millorar el servei de depuració d'aigües, no són interessos generals? Així que vosté està dient que este govern no té legitimitat per a continuar la seua política d'interessos generals?

Ara és quan se'ls veu, en este debat, un poquet la poteta. Jo diria que en alguna llibreria prop d'ací m'ha paregut veure una oferta molt barata de llibres de Freud, psicoanalítics, per dir: «És que a veure si este govern fa alguna cosa rara en el que li queda.» Estan vostés pensant en el que un govern de vostés faria rar? Jo no faig res preventiu, sinó que estic defensant la legitimitat democràtica mentre un govern dura, que vostés li exigeixen: «senyors, governen.» Quantes vegades dieuen vostés «governen»? I ara què estan dient? «No governen»? O és que vostés estan dient que este govern és irresponsable? En absolut. Claríssim. És la seua decisió política d'oposició, pot ser no tan responsable.

Per tant, en resum, li negue la primera de, davant d'un possible canvi de govern... en juny la major probabilitat és que el president Lerma continue tenint les responsabilitats que té hui. En segon lloc, no li falta cap legitimitat, d'acord amb les lleis, de desplegar la despesa pública. Per tant, no ha de fer només que complir la llei. En tercer lloc, este govern té els comptes molt clars i sanejats. I, en quart lloc, i és allò més important, este govern ha continuat, des de l'any 1983-84 fins a hui, amb el recolzament dels agents econòmics i socials, que vostés fiquen en dubte, que vostés frivolitzen, una política a curt i a llarg termini per a millorar i vertebrar este país i esta comunitat: creixement, ocupació i equilibri social. Si vostés tot açò ho volen desacreditar amb una proposta purament preventiva, poca substància veig jo a allò que es diu alternativa.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Votem la Proposta de resolució 36.959. Comença la votació. Per 18 vots a favor, 34 en contra i 5 abstencions es rebutja.

Proposta transaccional a les propostes de resolució dels GGPP Nacionalista Unió Valenciana, Popular i Socialista sobre prevenció d'incendis

A la proposta de resolució següent, la 36.994 hi ha presentada una esmena transaccional. Esta esmena transaccional, com ja és tradicional en esta Cambra, es tractaria que s'explicitara per part de la presidència, o per qui fora, i que després els grups explicaren el seu vot.

Esta esmena transaccional que s'ha presentat és sobre la 36.994, que és d'Unió Valenciana, però també aquesta comporta la retirada de la 36.989 socialista, i la 36.960. La millor cosa és que esta presidència llija la proposta transaccionada, i que després votem, i si els grups parlamentaris volen explicar el seu vot, l'expliquen.

Diu el següent: «Els incendis forestals continuen sent una de les principals amenaces per a la conservació de la natura a la Comunitat Valenciana, per a la destrucció de la coberta vegetal, la consegüent agressió a les espècies animals que moren en tals hàbitats, la destrucció dels paisatges que origina, i la seua incidència en els processos erosius. La recent aprovació de la Llei de creació del servei d'emergències, conjuntament amb la Llei forestal 3/93, suposa la dotació d'instruments adequats per a comprometre's coherentment al problema plantejat. La situació d'extrema sequera que venim patint durant els últims mesos agreuja més el risc de producció d'incendis, davant el qual es formula la següent proposta de resolució.

Les Corts Valencianes insten al Consell per tal que a la major brevetat presente davant el Ple de la Cambra, per al seu coneixement, el Pla de prevenció i extinció d'incendis per a 1995, en el qual s'haurà prestar especial atenció al següent: A) Increment de les mesures preventives davant la situació climàtica de sequera que patim, especialment en les zones millor conservades i de major risc. B) Desenvolupament del comandament unificat en el territori de la Comunitat Valenciana. C) Ordenació i integració dels mitjans personals i materials de la Generalitat amb les altres institucions públiques, així com amb el voluntariat. D) Campaña d'informació i sensibilització als ciutadans, usuaris del món, i hàbitats immediats. E) Investigació dels incendis, conjuntament amb les forces de seguretat i l'Administració de justícia.»

Votem esta esmena transaccional. Comença la votació. Per 63 vots a favor, cap en contra i cap abstenció s'aprova.

Senyora Ramón-Llin.

La senyora Ramón-Llin i Martínez:

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

Hem votat favorablement a esta proposta perquè jo crec que, per primera vegada en una resolució d'estes Corts Valencianes, el Grup Parlamentari Socialista ha demanat, d'una forma clara, algunes qüestions al Govern Valencià. En este cas la presentació del Pla de prevenció i extinció d'incendis, que sempre es retarda en el seu debat, i sobretot algunes de les qüestions... Ha arreglat totes les qüestions que des de el Grup d'Unió Valenciana se reclamaven en la nostra proposta, i que d'alguna forma està incidint en qüestions importants i en carències del Govern Valencià importants, com són l'actuació preventiva, que en estos moments és una actuació mínima i sense recursos suficients, que esperem que en esta proposta millore.

Sobretot també és important saber que es va a desenvolupar el comandament únic, encara que es diga unificat en la llei s'ha quedat en un comandament únic, que és allò que des d'Unió Valenciana sempre s'ha demanat. I sobretot també

reconèixer que fa falta una coordinació entre les diferents institucions que participen.

I, en definitiva, creem que compté una sèrie de mides proposades en diferentíssimes ocasions des d'Unió Valenciana, i no arreplegades. I per suposat ens dona molta satisfacció que encara que siga al final de legislatura, i amb unes possibilitats menors d'actuació per una situació electoral, que el Govern reconega eixa falta d'actuació en eixos aspectes i ho arreplegue en una proposta de resolució des del Grup Parlamentari Socialista, que ha arribat a una transaccional amb els altres grups. I per suposat desitjar que arribe a bon terme l'aplicació pràctica d'esta resolució, l'aplicació econòmica de la mateixa, i per suposat que redunde en un benefici per a tots els ciutadans. Sabem que les condicions climàtiques d'enguany són prou negatives, i que si des de l'Administració no se solucionen els greus problemes estructurals d'anys anteriors podríem tindre resultats molts negatius.

Per tant, estem molt satisfets que el Grup Socialista haja arreglat estes idees d'Unió Valenciana de tota la legislatura, i per suposat recolzarem tot tipus d'actuació com esta que beneficien, en definitiva, a la Comunitat Valenciana.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Ramón-Llin.
Senyor Quirós.

El senyor Quirós Palau:

Con la venia, señor presidente.

Nuestro grupo ha votado también favorablemente a esta transaccional, porque consideramos que es más importante que se debata ante esta Cámara todo lo relacionado con las medidas a tomar para esta campaña, que no sabemos en definitiva quién tendrá las responsabilidades del Gobierno, pero sí que en definitiva es el patrimonio de los valencianos lo que está en juego. Y es un debate que es necesario antes de que se cierre el período de sesiones.

Y consideramos que también será bueno saber cómo se va a desenvolver en la misma intervención del presidente Lerma las 160.000 hectáreas de recuperación, 100.000, más 60.000 de selvicultura, o sea, la 160.000 que decimos nosotros también en nuestro programa, 40.000 cada año. Él lo va a hacer 100.000 por un lado y 60.000 por otro. También cómo se va a desarrollar. O sea, si hay 160.000 por un lado, y 160.000 por otro, la credibilidad debe darse a los dos grupos por igual.

Por consiguiente, consideramos que es un debate de profundidad y de importancia, y preferimos a una victoria pírrica, que a lo mejor tampoco se producía, la realidad del debate que sí que es lo que interesa, en definitiva, a la Cámara y al pueblo de Valencia.

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Quirós.
Senyor Arenas.

El senyor Arenas Ferriz:

Gracias, señor presidente.

Agradecemos a los grupos el esfuerzo que han hecho para venir a esta propuesta de resolución, que es la propuesta de resolución socialista con algún pequeño matiz, porque en realidad lo que se pretende es que ese espíritu que impera en la Cámara cuando se trata de defender nuestros espacios naturales y nuestra cubierta vegetal se vea reflejado también en resoluciones de estas Cortes.

En realitat, la proposta recoge y pone en práctica para el año 1995 los principios contenidos en la Ley forestal, y los principios contenidos en la Ley de creación de emergencias, ambas leyes son propuestas del Gobierno de la Generalitat, con las que el Gobierno acentúa su actuación en las medidas de prevención, y está en consonancia con las previsiones presupuestarias del año 1995, donde lo que más se insiste es en sus incrementos presupuestarios en lo relativo a prevención.

Por esa razón nosotros pensamos que, con la presentación de este Plan de prevención y extinción de incendios, de acuerdo con esta propuesta, haremos un buen favor a nuestra cubierta vegetal, y resolveremos la mayor parte de los problemas que en un año de tan grave sequía afecta a nuestros bosques.

Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre ajudes al comerç

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Arenas.

Passem a debatre la proposta de resolució 36.941, que és d'Esquerra Unida, però abans de començar esta presidència ha d'advertir que hi ha un escrit a la seua disposició en el qual el portaveu del Grup d'Esquerra Unida diu que hi ha dos errors mecanogràfics en esta proposta de resolució. El primer és que tot el primer paràgraf que va des de «L'activitat...», al principi, fins a on diu «... millorar la seua situació», és en realitat l'exposició de motius. I que el segon paràgraf on diu «impedir», ha de dir «limitar».

Fetes aquestes advertències, senyor Zamora té la paraula. (Remors.)

Un moment, senyor Zamora, que el senyor Maluenda vol la paraula.

El senyor Maluenda Verdú:

Una qüestió d'ordre.

El Grup Parlamentari Popular vol manifestar que el reglament és per a complir-ho, i precisament hi ha una resolució de presidència molt apropiada per a este tipus de debat, que deixa clarament expressada com es fan les noves resolucions si van signades per tots els grups, i com es poden fer les transaccionals. Allò que no podem admetre en ningun cas és que es diga que hi ha una errada mecanogràfica i que és una esmena tècnica canviar «impedir» per «limitar».

Pensem que el sentit semàntic d'una paraula i d'altra són diferents i possiblement contradictòries. Per tant, volem que conste en acta la protesta, perquè es pretén vulnerar el reglament... (La presidència desconnecta el micròfon del diputat.)

El senyor vice-president primer:

Senyor Maluenda, li lleve la paraula perquè està valorant l'acció del president. Vosté el que vol dir... (Remors.) Vosté està valorant l'acció del president, senyor Maluenda. Esta presidència allò que ha intentat explicar a la Cambra és que allò era una errada tècnica i, si alguna de sus senyories, per exemple vosté, entén que no és una errada tècnica, que no és una modificació tècnica, ho diu i ja està, i no es canvia. (Remors.)

Doncs, no senyor, no estava dient vosté això, estava parlant de vulneració i de no sé quantes coses més.

El senyor Maluenda Verdú:

Vol que tornem a començar?

El senyor vice-president primer:

No, no, (Remors.) El que ha dit està dit, i està en l'acta, si vosté vol entendre que això no és una modificació tècnica diga senzillament «per al Grup Popular no és una modificació tècnica». I s'ha acabat, i no hi haurà modificació.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president.

El senyor vice-president primer:

Polse el votó, per favor, i atenga's a allò que diu el reglament, vosté també.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president, sóc molt respectuós amb el reglament i per això mateix dic que no és una modificació tècnica, i l'única forma de subsanar-ho és amb una nova resolució per part dels quatre grups o una esmena transaccional que es referisca a dues resolucions.

Res més i gràcies.

El senyor vice-president primer:

Mire si era fàcil, senyor Maluenda, i s'haguera estalviat moltes valoracions que s'han fet ací. Mire si era fàcil, mire si era fàcil.

Senyor Zamora, vosté desitja continuar considerant això una errada tècnica i fer la consideració de la signatura de tots els grups parlamentaris? (Remors.)

Senyor Agramunt, no té la paraula. No té la paraula, senyor Agramunt. No té la paraula, senyor Agramunt. (Remors.) Senyor Agramunt, no té la paraula. (Remors.) Està clar? No té la paraula, senyor Agramunt.

Senyor Zamora.

El senyor Zamora Suárez:

Sí, señor presidente.

Se trata, evidentemente, de dos errores mecanográficos, como está previsto en el punto cinco de la resolución de presidencia. Es decir, entiendo que es una fórmula perfectamente reglamentaria y, en consecuencia, aceptada por la Mesa. Me gustaría defender la resolución.

El senyor vice-president primer:

Senyor Zamora, esta presidencia discrepa de vosté. Una vegada presentada una proposta de resolució, la presidència ha de manifestar que vosté diu que això és una esmena tècnica, però ha fet la consideració de la Cambra, i en eixe sentit el senyor Maluenda té raó. Si hi ha alguna persona, algun grup parlamentari que entén que no és una esmena tècnica, no es pot assumir com una esmena tècnica.

Ho lamente, però així és. Sembla que sí, sembla que hi ha algun grup parlamentari que entén que això no és una esmena tècnica. Per tant, esta presidència ho lamenta.

De tota manera hi ha la via, hi ha la via de fer una proposta transaccionada on això es puga canviar. No? Doncs té la paraula per a defensar la proposta original. (Remors.)

El senyor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

Sigo pensando que es un error y que entra dentro de la resolución de presidencia. De cualquier manera, voy a defender la propuesta de resolución tal como estaba planteada inicialmente, si la Mesa efectivamente no acepta los dos errores mecanográficos.

La propuesta de resolución, en definitiva, lo que intenta plantear y poner en evidencia ante esta Cámara es que existe una crisis importante en el pequeño y mediano comercio, que los causantes de esa crisis son, entre otros elementos, pero muy fundamentalmente, la instalación de grandes superficies comerciales, que ha hecho de esta comunidad que sea la comunidad que tiene más metros cuadrados de superficies comerciales por habitante, y que nosotros entendemos que, a pesar de que el tema fue tratado en el debate del estado de la comunidad del año pasado, no se ha actuado con la suficiente agilidad, aunque es verdad que, como consecuencia de aquel debate, ha aparecido recientemente un decreto.

Y lo que planteamos en esta propuesta de resolución es que «el Consell de la Generalitat coordine las actuaciones de las consellerías competentes y articule sus actuaciones en cumplimiento de la normativa vigente para impedir la instalación de nuevas grandes superficies comerciales, al mismo tiempo que se amplían las ayudas para la modernización del pequeño y mediano comercio».

Evidentemente, nosotros estamos planteando que cualquier actuación debe hacerse en cumplimiento de la normativa vigente, porque entendemos que el reciente decreto es suficiente para hacerlo. Pero que, efectivamente, el cumplimiento de esa normativa vigente ha de llevar a impedir que se instalen las superficies comerciales, que se queden fuera de la misma.

Espero, en consecuencia, que, teniendo en cuenta la importancia para el pequeño y mediano comercio de estas actuaciones de la Generalitat Valenciana, esta resolución pueda ser aprobada por todos los grupos de la Cámara.

Muchas gracias.

El señor vice-president primer:

Torn en contra. Senyor Almenar.

El señor Almenar Palau:

Senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

El Grupo Parlamentario Socialista sube a la tribuna para lamentar el sentido de la votación que se va a producir en estos momentos.

El señor vice-president primer:

Senyor Almenar, té la paraula per a posicionar-se en contra d'esta proposta de resolució.

El señor Almenar Palau:

I ho faré, senyor president, com sempre ho faig.

Y voy a explicar por qué votaremos en contra. Sus señorías saben que la propuesta de resolución presentada por Esquerra Unida, en los términos presentados, es inconstitucional, porque implica impedir, impedir la instalación de grandes superficies comerciales.

El Grupo Parlamentario Socialista saben sus señorías, y ha sido obstaculizado hace unos instantes, quería llegar una vez más en estos temas, de defensa del pequeño comercio en la Comunidad Valenciana, a un amplio consenso en la Cámara. Lo intentó ayer por la tarde. Fue obstaculizado. Lo ha intentado esta mañana. Ha sido de nuevo obstaculizado. Por tanto, señorías, el que ahora votemos en contra no significa que en la cuestión de fondo, como hace un momento se ha puesto de manifiesto, estemos de acuerdo en la defensa del pequeño y mediano comercio, es decir, en que, de acuerdo con el decreto que el Consell tomó el día 20 de diciembre del mes pasado, haya una limitación para la instalación de grandes superficies en la Comunidad Valenciana, aunando lo que es la regulación

de la Ley de comercio valenciana con la Ley de suelo no urbanizable.

Y, por tanto, estamos en ese sentido de acuerdo con lo que es, por otra parte, una petición que fuera de estas Cortes en muy sensible para un conjunto muy amplio de ciudadanos y ciudadanas, que es la defensa de sus pequeños negocios, del servicio al público en cada uno de sus negocios. Y nosotros no estábamos ni estaremos para confundir a la opinión pública. Queremos, y lo hemos defendido siempre, defender el pequeño y mediano comercio. Es decir, regular, hacer posible que el principio de competencia constitucional sea regulado, mediatizado, filtrado, para que no produzca unos efectos devastadores sobre la estructura comercial valenciana.

Por eso, porque el texto de la enmienda que se nos presenta es inconstitucional, votaremos en contra, aunque estemos de acuerdo, como nos hemos pronunciado reiteradas veces y el gobierno está haciendo, en favor del pequeño y mediano comercio de la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias, señoría.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Almenar.

Votem la proposta de resolució. (*Remors.*) Sí, esta presidència preferiria, tal i com ja al principi de la sessió del matí es va posar de relleu, que fóra explicació de vot, més que fixació de posició.

Votem ara i després té dos minuts per a explicació de vot. Comença la votació. Per 5 vots a favor, 33 en contra i 23 absencions es rebutja.

Senyor Crespo.

El señor Crespo Samper:

Señor presidente. Señorías.

Es la segunda legislatura que estoy aquí como diputado y mi memoria, lógicamente, no puede abarcar la cantidad de cuestiones y situaciones que se han producido aquí en dos legislaturas. Pero sí tengo que decir que es la segunda vez que un grupo no admite la tramitación de una enmienda transaccional, como no admitió una mía, mía, de mi grupo, en la legislatura pasada. Me estoy refiriendo, evidentemente, al Grupo Popular.

Yo no entiendo por qué esta acción, cuando después el voto es libérrimo y se puede votar lo que se desee. Pero, claro, hay señores que inventaron censuras y cuestiones muy propias de su característica. Y esto es simplemente una censura, una forma de censura. «Yo no dejo que se hable de esto, tal y como quieren los demás, y me opongo.» Lo cual es lícito, pero poco legítimo.

Nosotros nos hemos abstenido porque creemos que es un tema lo suficientemente delicado y lo suficientemente importante para no tomar aquí resoluciones sin haber habido un gran debate al respecto. Y, además, dicho con toda claridad, nosotros tenemos nuestro criterio. Y nuestro criterio es bastante libérrimo, que se hable de todo, que se pueda hablar de todo y no que se limite de alguna forma la expresión de nada.

Muchas gracias, señores diputados.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Crespo.

Senyor González.

El señor González Cepeda:

Señor presidente, para explicar el voto de nuestro grupo.

Muy breve, para explicar que la posición de nuestro grupo es sobradamente conocida, de defensa a ultranza del pequeño comercio. Lo hemos manifestado reiteradamente. Pero

creemos que en estos momentos la propuesta de resolución que ha presentado Esquerra Unida no es la más adecuada y se ha visto claramente con las votaciones que se han realizado cuál es la posición de cada grupo. Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor González.

Passem ara a la proposta de resolució 36.983, del Grup Socialista. 36.983. Senyor Arenas.

***Proposta del G.P. Socialista
sobre espais protegits***

El senyor Arenas Ferriz:

Gracias, señor presidente.

La presente propuesta de resolución pretende que esta Cámara adquiera un compromiso puntual, concreto, de defensa de la integridad de los espacios naturales protegidos actualmente existentes en la Comunidad Valenciana.

Se trata, por lo tanto, de frente a amenazas que se han oído de reducir la extensión de alguno de los parques y parajes que ya han sido creados por la Generalitat —se han oído amenazas sobre la Albufera y se han oído amenazas sobre reducir la Marjal de Pego-Oliva—, queremos que esta Cámara adquiera un compromiso firme de defensa del territorio que actualmente tienen en los límites actuales. Eso sí, con el compromiso, y eso va contenido también en la propuesta de resolución, de que se compatibilice esa defensa del territorio con los legítimos intereses de los habitantes de las zonas que lo habitan. Creemos que ello es compatible, creemos que de esta manera se hace justicia para que no haya ningún perjuicio para las personas que habitan esos espacios naturales, pero al mismo tiempo defendemos nuestro patrimonio natural.

Y, en ese sentido, en su segunda parte, lo que se pretende es que, en desarrollo de la Ley de espacios naturales recientemente aprobada, la dinámica que ha habido de protección de los espacios de la Comunidad Valenciana se incremente de una forma lo más rápida posible. Por eso se pide que se presente una relación ante la Cámara de los próximos espacios que han de ser protegidos. Relación que, por otra parte, ya cuenta en buena medida con una gran cantidad de trabajos realizados, puesto que también, a instancias de la Cámara, se han elaborado los planes de ordenación de los recursos naturales de distintas zonas de interior: Sierra Mariola, la Sierra de Salinas, la Sierra Calderona, la Sierra Espadán y también Peñagolosa. Y de esa manera la dinámica de protección iría a aquellos espacios mejor conservados. Los primeros años se dedicaron a proteger los espacios que tenían mayor riesgo de agresión, porque eran espacios litorales, y, una vez ya consolidadas esas zonas y protegidas adecuadamente, se pasaría, en segundo lugar, a proteger aquellos que están en la zona del interior, que han tenido menos agresiones, pero que pueden tenerlas en el futuro.

Creemos que con esta propuesta se hace una contribución a la defensa de los espacios naturales de la Comunidad Valenciana y espero que cuente con el apoyo de toda la Cámara.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Arenas.

Torn en contra? (Pausa.)

Votem la Proposta de resolució amb número de registre 36.983. Comença la votació. Per 33 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions s'aprova.

Ara... Senyora Ramón-Llin, per a explicació de vot.

La senyora Ramón-Llin i Martínez:

Senyores i senyors diputats, per a explicar el vot d'Unió Valenciana en el sentit que, estant d'acord amb la filosofia de la proposta, amb la idea última del que es pretén, no hem pogut votar a favor perquè considerem que la seua redacció i la seua proposta concreta, fonamentalment en el primer apartat, és una proposta absolutament tancada, absolutament radical, en el sentit que tant els parcs com el paratge protegits, com qualsevol espai protegit, van patint unes modificacions tant per l'acció de l'home com per la mateixa evolució dels elements naturals que la conformen.

Per tant, efectivament, les dimensions d'un espai natural poden ser molt vàlides hui i poden canviar en el temps, i no sols en el sentit de reduir-les, si és pel que es referia, sinó fins i tot també ampliar-les. Per tant, no entenem eixa proposta tan tancada que limita l'actuació fins i tot del mateix executiu de cara a unes modificacions posterior. I que, per tant, creem que eixa no és una dinàmica apropiada per a l'adequada protecció i que deu estar obert a les necessitats de cadascun dels moments. Jo crec que, si anava pel tema de reduir, no es tracta de concretar ni de reduir, sinó de modificar en funció de les variables que es vagen produint en un moment donat.

Això és el que ens ha impedit votar-la favorablement, encara que la intenció és correcta, encara que creiem que és bo que es desenvolupe la Llei d'espais naturals, i sobretot que tinguen eixa pressa i eixa prioritat de desenvolupar-la quan tots sabem que els costa molt, en moltes ocasions, elaborar els reglaments i elaborar tots els decrets posteriors que suposen el desenvolupament d'una llei.

Per tant, creiem que ací s'han equivocat i que s'estan tancant les portes a unes actuacions correctes sobre els espais naturals. I que realment, després de tants anys d'estar sense elaborar els plans d'ordenació i els plans rectors i sense realment tindre una política efectiva sobre els espais naturals, és una llàstima haver perdut una ocasió d'haver pogut aprovar una resolució per unanimitat de tots els grups. Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Ramón-Llin.

La següent proposta de resolució és la 36.960, però ha estat retirada. Per tant, passem a la 36.995, d'Unió Valenciana. Senyor Artagoitia.

***Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana
sobre concerts econòmics***

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, esta proposta de resolució que portem a esta cambra és una proposta que supose que en esta legislatura serà l'última volta que torne i que ja procurarem fer-la efectiva en la pròxima. El que està clar, el que està clar és que és una proposta que té solera, perquè ja fa molts anys que ve, torna i retorna. Que, com ja hem dit ací en algun debat, que al principi se la prenen a xufla, per dir-ho d'alguna forma simple, però que poc a poc crec que ha anat fent calat en la consciència de la gent que ens governa, que s'havia de revisar tot el sistema financer d'esta comunitat.

Està clar que, encara que la proposta té dos apartats, el primer que busca és la igualtat per càpita en les transferències rebudes en totes les comunitats de règim comú pel mateix nivell de competències, en el qual no estem encara, en el qual

encara estem crec que és la penúltima –no anem a entrar ací en una guerra de xifres, que hem entrat moltes voltes– però crec que som la penúltima comunitat. I tenim un diferencial per càpita de l'ordre de 25.000 pessetes per habitants. La qual cosa representa de l'ordre d'uns 100.000 milions de pessetes. Eixe primer pas ens ha de portar al segon pas d'eixos concerts econòmics.

Si eixos concerts econòmics, que tots sabem el que és, ho hem explicat, simplement, d'una forma molt breu, és poder tindre capacitat de recaptar, normar i distribuir eixos fons, sempre baix el principi de la solidaritat amb la resta dels pobles d'Espanya, si haguérem tingut eixa capacitat, per exemple, com va dir el nostre portaveu en la seua intervenció, els 34.000 milions de pessetes d'interessos que ha pagat esta comunitat possiblement no els haguera pagat. A la millor se'ls haguera tingut que pagar l'Estat, que és el que hauria d'haver-se fet càrrec.

Està clar que, tal i com tenim la situació actual, l'Estat ens transfereix els fons quan vol, els fons quan interessa o quan pot i, a més a més, són fons finalistes que ens impedeixen pràcticament manejar-nos en l'aplicació d'eixos fons.

Jo crec que és una esmena tan coneguda que no cal repetir-la molt més. El que sí que està clar és que hui esta proposta la gent la pren, encara que diguen el que diguen de la Constitució i tal, l'escolta amb més serietat. I jo crec que poc a poc aniren veent a l'equip de govern actual, no sols el que han fet fins ara, sinó que anirà possible, i ho vorem d'ací un poc, un poquet més endavant d'eixes posicions que anàvem mantenint fins ara. Així que es pot dir que poquet a poquet anirem anant al lloc, com es diu, i poquet a poquet acabarem d'ensenyar-los i acabarem amb els concerts econòmics, vulguen o no vulguen vostés.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Artagoitia.
Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president.

Sí que té raó el senyor diputat en una cosa almenys. Quan de vegades se'ns diu que des d'ací no som capaços en la raó, que neguem el pa i la sal, doncs no és cert. Més d'una vegada jo he expressat que esta proposta de resolució té solera. És cert. Té solera perquè des que este diputat està ací s'ha vingut proposant, fins i tot quan encara estava molt a mitges el procés de transferència de competències.

Hui en dia, gràcies en bona mesura a la iniciativa i a la decisió política del govern socialista de l'administració central, s'ha avançat molt en el procés de transferències de competències, no sols a la Comunitat Valenciana, sinó a la resta de comunitats autònomes d'Espanya, que algunes, moltes d'elles, encara no tenen, per descomptat, el nivell competencial que tenim ací.

El que vosté està proposant són dues coses. Per una banda, deixa caure al final de la seua proposta que anem cap a eixa igualació per càpita. Però en principi, que és el que vosté ha ficat davant, diu que demanem l'aplicació i sistema de concerts econòmics. Com i quan? En el fons estem plantejant dos sistemes: el sistema de la Llei orgànica de finançament de comunitats autònomes de 1980, Lofca, i el sistema foral. Són dos sistemes. I vostés creuen que el sistema de concerts és una decisió que es pot prendre ja automàticament i sense més. I nosaltres estímem que no. Que fa falta com a mínim un mínim, que nosaltres estímem bàsic, consens polític, i ho hem dit moltes vegades. Que s'ha de procurar, i ací sí que estem

d'acord, una aproximació en els resultats de l'aplicació d'un sistema foral que té una base històrica o constitucional i el sistema Lofca? Ahí ens trobarà, perquè hem dit sempre que nosaltres som partidaris d'anar millorant, i ho hem fet, encara que no estem al tope, la situació de finançament de la Comunitat Autònoma Valenciana.

Vosté sap, i després ho veurà, que hi ha una esmena transaccional a dues esmenes, una del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i una del Grup Socialista, que tracta d'anar pel camí que vosté diu en l'última part de la seua proposta, és a dir, millorar el sistema de finançament autonòmic per tal que la nostra Comunitat Autònoma Valenciana dispose de més recursos, de més capacitat de decisió, en definitiva que connecte tres principis de finançament autonòmic i constitucional que són claus: autonomia financera, més corresponsabilitat fiscal, més capacitat normativa sobre els tributs cedits, més capacitat de decisió, al mateix temps suficiència financera, rediscutir el percentatge de participació per tal que anem millorant, com hem vingut fent, més els fons que ens pertoquen i, en tercer lloc, solidaritat interterritorial. No oblidar que això és un element que pot ser l'única condició que faça que puga haver eixe consens. No és fàcil, com he dit jo, mantindre consens constitucional i de desplegament constitucional, com és la Lofca, si no ens fiquem tots d'acord. I ací s'ha de fer un esforç de tots i no individualment cadascú demanar. Per una raó. Perquè creu vosté que pot haver una solució a posteriori de Lofca i de Constitució individual per una comunitat autònoma de les que formen part d'eixa negociació del sistema Lofca? Vosté sap que políticament no es pot fer. I nosaltres estímem molt important el pacte polític, el consens polític entre totes les autonomies en Espanya per a arribar a eixe acord.

Per eixa raó, perquè nosaltres defensem que arribem als resultats adequats d'eixa equivalència financera, perquè tenim una proposta que esperem que vostés, a pesar que no podem recolzar-los en esta proposta de concerts, sí que recolzen eixa transaccional, perquè va en el camí que vostés defensem al final dient que anem millorant, més autonomia, més capacitat financera. Per eixes raons no podem acceptar-li la proposta que vosté presenta ací.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.

Votem aquesta proposta de resolució, la 36.995. Comença la votació. Per 6 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions es rebutja.

Proposta de resolució número 36.943, d'Esquerra Unida.
Senyor Zamora.

Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre creació d'un patrimoni públic de sòl

El senyor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

Para defender la propuesta de resolución que prácticamente con la lectura de la misma se explica ella. Proponemos que el Consell de la Generalitat impulse las acciones necesarias para la creación de un patrimonio público de suelo con el objetivo de participar activamente en la regulación del mercado de suelo y aportar el suelo necesario para cubrir las necesidades básicas de la población en vivienda, equipamiento de ser-

vicios, instalaciones de actividades económicas e infraestructuras.

En definitiva, prácticamente la mayoría de los problemas o la parte más importante del encarecimiento del precio de las viviendas tiene bastante que ver con la escasez de suelo y con la intervención de la administración pública en la regulación del mercado del suelo. Hay que decir que en esta comunidad se ha dado un paso importante con la Ley de actuaciones urbanísticas, pero que hay que pasar a la práctica a que la Generalitat tenga un patrimonio del suelo que actúe activamente en estos sectores y que de esta manera se produzca una regulación.

Lo mismo cabría decir respecto de los servicios públicos. Muchas veces en muchos sitios es imposible llevar adelante un equipamiento público por falta de suelo en condiciones. Y lo mismo cabría decir de los polígonos industriales o de infraestructuras importantes.

Creemos que esta sería una medida razonable. Y hacemos la propuesta porque consideramos que las actuaciones que hasta ahora se están llevando a cabo por una u otra conselleria se están demostrando claramente insuficientes.

Y ésa es la razón de esta propuesta, que esperamos que sea apoyada por el resto de los grupos.

Gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Zamora.
Senyor Nebot.

El senyor Nebot Monzonís:

Molt Excel·lent President. Senyories.

Señor Zamora, el Grupo Socialista entiende que la idea de patrimonio público del suelo puede dar la sensación de un gran stock que se deba tener ahí, pero por si en algún momento hace falta. Y eso a nuestro entender generaría una inmovilización de recursos importante.

No obstante, aún aceptando esa idea de patrimonio público del suelo, nuestro grupo entiende que esa es una labor que corresponde a los ayuntamientos. Y por eso la Generalitat lo que hace es concertar suelo con los ayuntamientos para que el coste de las viviendas sea menor.

Y quiero recordarle a su señoría que en este sentido la Generalidad aprobó un plan del suelo, el denominado suelo 14. Su grupo estuvo de acuerdo y lo apoyó. Y gracias a él el próximo marzo, entre otras muchísimas actuaciones, se van a licitar las actuaciones correspondientes al polígono Universidad de Castellón donde se construirán 3.000 viviendas; en Alicante, en Rabasa, en el PAU 1, 6.000 viviendas, además del Plan Racha; y en Valencia el Plan Riva.

Y quiero recordar a su señoría que existen operadores públicos, como puedan ser el Sepes o el Sepiva, cuya función primordial está en generar suelo para la implantación de polígonos industriales y polígonos de vivienda.

Pero además usted ha hecho una referencia a la recientemente aprobada Ley reguladora de la actividad urbanística y su señoría sabe tan bien como yo que ofrece mecanismos suficientes para la intervención, tanto pública como privada, en el mercado del suelo. Y una de las razones fundamentales de su apuesta a favor de esta ley fue que contiene mecanismos suficientes para terminar con la especulación que originaba la escasez del suelo.

Y, por lo tanto, en la propia ley existen diferentes mecanismos para que los operadores, sean públicos o privados, puedan ofertar y obtener suelo con todas las garantías urbanísticas que la ley ofrece: mayor calidad de infraestructuras, una garantía de una conexión correcta con las zonas discontinuas, etcétera, etcétera.

Y, por lo tanto, por estas razones, señor Zamora, no vamos a respaldar su propuesta de resolución.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Nebot.

Votem la proposta. Comença la votació. Per 4 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions es rebutja.

Proposta 36.984, del Grup Socialista. Senyor Nebot.

Proposta del G.P. Socialista sobre el nou Pla de vivenda

El senyor Nebot Monzonís:

Molt Excel·lent President. Senyories.

Facilitar el acceso a una vivienda digna a los miembros de nuestra sociedad que no pueden hacerlo en las condiciones normales de mercado ha sido en los últimos años, y debe seguir siendo, uno de los objetivos políticos fundamentales de la acción de gobierno de la Generalidad Valenciana.

El actual Plan de vivienda, 92-95, se ha configurado desde su inicio en 1992 como un instrumento esencial dentro de esa política y su puesta en práctica por la Generalidad ha tenido un éxito tal que ha permitido a la Comunidad Valenciana situarse desde el primer momento a la cabeza de todas las comunidades autónomas en cuanto al cumplimiento de los objetivos previstos. Este éxito del Plan de vivienda en la Comunidad Valenciana queda reflejado no sólo en el número de familias que se han beneficiado de las ayudas, sino también en la cuantía de esas ayudas, las más altas de toda España. Y sobre todo por su orientación a las necesidades de los colectivos con mayores dificultades de acceso a la vivienda, como son los jóvenes y las familias con bajas rentas.

En estos momentos, a punto ya de concluir el vigente Plan de vivienda, la Generalidad Valenciana está diseñando, junto al Ministerio de Obras Públicas, Transportes y Medio Ambiente, un nuevo Plan de vivienda de duración cuatrienal a iniciar en 1996. Además de las ayudas del Plan de vivienda, otro de los instrumentos fundamentales con que cuenta la Generalidad para realizar este objetivo político es facilitar el acceso a la vivienda a los colectivos de ciudadanos menos favorecidos, es la construcción de viviendas sociales, ya sean viviendas de promoción pública o viviendas de protección oficial en régimen especial promovidas por el Instituto Valenciano de la Vivienda.

En gran medida, esta política de promoción de viviendas para la Generalidad, destinadas a familias con capacidad económica muy baja, ingresos inferiores a dos veces y medio el salario mínimo interprofesional, sólo es posible si los ayuntamientos colaboran cediendo gratuitamente solares obtenidos a través del ejercicio ordinario de sus competencias urbanísticas. En la Comunidad Valenciana hay una gran necesidad de este tipo de viviendas y el esfuerzo que está realizando la Generalidad es muy importante. Sin embargo, no todos los ayuntamientos tienen la misma sensibilidad ante esta problemática cuando su disposición a colaborar está estrechamente vinculada al carácter progresista o conservador de sus respectivos gobiernos municipales.

Por todo lo anterior, presentamos la siguiente propuesta de resolución: «Instar al gobierno valenciano a que en el Plan de vivienda a iniciar en 1996 se continúe dando la máxima prioridad a las ayudas destinadas a familias con bajos niveles de renta.» Segundo: «Instar a los ayuntamientos en cuyos muni-

cipios existan necesidades de viviendas sociales que no puedan ser cubiertas por la actividad promotora del propio ayuntamiento a ceder a la Generalidad el suelo necesario para la construcción de este tipo de viviendas.»

Nada más.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Nebot.

Torn en contra. (Pausa.)

Votem esta proposta de resolució. Comença la votació. Per 37 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions s'aprova.

Proposta de resolució 36.961. Perdó. El senyor Crespo vol la paraula per a explicar el seu vot.

El senyor Crespo Samper:

Señor presidente. Señorías.

Unió Valenciana se ha abstenido en esta proposición. Y vengo a explicar por qué. Porque consta de dos partes, cuya primera parte, que es instar al gobierno valenciano, como aquí se indica, a que en el Plan de viviendas a iniciar en 1996 continúen dando la máxima prioridad a ayudas destinadas a familias con bajos niveles de renta, es de una lógica aplastante. Y, claro, esto nos parece muy bien.

Lo que no nos parece tan bien es la segunda, que dice «instar a los ayuntamientos en cuyos municipios existan necesidades de viviendas sociales que no puedan ser cubiertas por la actividad promotora del propio ayuntamiento a ceder a la Generalidad el suelo necesario para la construcción de este tipo de viviendas». No estamos de acuerdo. Los ayuntamientos no tienen por qué meterse en agua de borrajas, en asuntos que no son propios, y los ayuntamientos tienen que propiciarlo todo, pero, evidentemente, que se mezclen en actividades promotoras del propio ayuntamiento nuestra tesis está muy alejada de todo esto.

Lamentamos mucho que se sigan aquí trayendo resoluciones de tutela hacia los ayuntamiento. No me atrevo a decir de coacción, porque no lo es, pero sí de tutela. Y nosotros creemos que los ayuntamientos deben hacer la política municipal que estimen oportuna, y más en materia de vivienda, ellos sabrán si necesitan más viviendas de lo que sea, o si quieren el municipio más grande o más pequeño. Y, por lo tanto, como no estábamos de acuerdo con el segundo punto de la propuesta, nos hemos abstenido.

Nada más y muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Crespo.

Proposta de resolució 36.961, del Grup Popular. Senyor Alcalde.

**Proposta del G.P. Popular
sobre el mapa escolar o xarxa de centres
de la Comunitat Valenciana**

El senyor Alcalde Agesta:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

«Las Cortes Valencianas acuerdan que el Consell presente ante las mismas, por trámite de urgencia, el mapa escolar o red de centros de la Comunidad Valenciana que deben permitir que se cumplan los objetivos de la Logse.»

Estoy seguro que a todas sus señorías les suena esta petición. Ha sido reiteradamente formulada, pero entendemos que

las circunstancias producidas estos dos días que llevamos de debate han aconsejado que se volviese a presentar porque las mismas pueden y deben cambiar o modificar el sentido del voto del Grupo Socialista.

Efectivamente, si recordamos el discurso del señor Lerma, dedicó una buena parte del mismo a contraer compromisos de futuro. Y desde luego, para que alguien que trata de contraer compromisos de futuro tenga algo de credibilidad, lo primero que hay que hacer es cumplir los compromisos ya vencidos. Y el compromiso de traer aquí el mapa escolar estaba ya contraído en repetidas ocasiones por varios consellers de Educación.

En segundo lugar, cuando el presidente y portavoz del Grupo Popular, señor Zaplana, critica la dirección política que tiene la administración de la Generalitat, el presidente señor Lerma manifiesta su discrepancia por entender que la misma funciona debidamente y con eficacia. Pues bien, el traer este mapa escolar a estas Cortes podrá constatar las palabras del señor Lerma, por cuanto que podremos comprobar la bondad de esos altos cargos que elaboran el mapa y además realizado, suponemos, con cierta tranquilidad. Es decir, en ausencia de precipitación. Puesto que estamos pidiendo algo cuando la Logse —debería resultar innecesario recordarlo— tiene ya más de cuatro años de vigencia, más de cuatro años de vigencia. Fue aprobada en fecha 3 de octubre de 1990.

En tercer lugar, el Grupo Socialista tendrá interés en eliminar alguno de los dolores de cabeza o graves preocupaciones que al señor Lerma le produce la actitud o la supuesta actitud del Grupo Popular. Porque manifestaba su seguridad en que el Partido Popular en el gobierno de alguna manera haría subsidiaria la educación pública de la privada. Si el señor Lerma hubiese traído aquí el mapa escolar para su aprobación, hubiese contraído a su vez el compromiso de toda la Cámara. Se le hubiese eliminado esta preocupación. No ha querido hacerlo porque a lo mejor se le eliminaba parte del discurso de anteaer. Es posible. No obstante, trayéndolo a la Cámara, por lo menos algún tipo de compromiso aún estamos a tiempo de obtener con el mismo.

Reclamó, reclamó el presidente señor Lerma la participación y colaboración de los agentes sociales, de la sociedad, en las tareas educativas. Bien, pues si todos los grupos de la oposición solicitan algo tan elemental como es el mapa escolar, que de alguna manera supone el futuro educativo —de él depende el futuro educativo de nuestra comunidad— y no lo trae, no trae eso tan elemental, evidentemente tendremos que decir que, cuando afirmaba eso, lo único que estaba haciendo era electoralismo.

Y, finalmente, para que las actitudes de los ayuntamientos no vayan en función de si son progresistas o conservadores, títulos que algunos gratuitamente adjudican, si todos conociésemos ese plan, pues evidentemente no solamente se respetaría a las instituciones demostrando que se cuenta con ellas, sino que los ayuntamientos podrían ya elaborar las previsiones necesarias para su cumplimiento. Debo de recordar que queda muy poco tiempo para ello.

Como consecuencia de ello, si el método elegido es el ir, por ejemplo, al instituto «Miguel Hernández» la semana pasada un director general a decir o a comprometerse que ése va a ser centro Logse...

El senyor vice-president primer:

Senyor Alcalde, el seu temps.

El senyor Alcalde Agesta:

...y que las obras se harán en verano, pues es un método que no apreciamos.

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.
Senyor Puig.

El senyor Puig Noguera:

Gràcies, senyor president.

Senyories, el Grup Parlamentari Socialista votarà en contra de la proposta del Partit Popular. Perquè tècnicament és inadmissible. Començant per ací. I políticament indesitjable per les raons que tot seguit expressaré.

Inadmissible des del punt de vista tècnic, ja que equipara el concepte de mapa escolar a xarxa de centres. I no són conceptes en absolut idèntics. No. Com a mínim hi ha dues variants més, que són molt interessants i que són precisament les que més preocupen al professorat. Com és el catàleg de llocs de treball, les plantilles de centres, i els mecanismes d'adscripció d'eixe professorat. Per tant, des del punt de vista tècnic té bastant que rosegar la seua proposta.

Nosaltres estimem que el tràmit d'urgència no és precisament el procediment més adient. I no ho és entre altres coses perquè això entrebancaria el procés de participació que hem obert amb els agents socials. I que no és d'ara. Ja portem molts mesos en aquesta qüestió. I han fet aportacions valuossíssimes que es veuran reflectides en aquest document. Però no només volem que hi participen els agents socials i tots els sectors implicats, que a més és un dret constitucional, sinó que volem —ja sabem que açò de la participació a vostés no els agrada massa i tinguérem no fa massa temps, amb motiu del debat de la Llei de formació de les persones adultes, com s'oposaren al consell de la participació— a més arribar al màxim consens possible. I vaig a dir una primícia: si és menester, no descartem en absolut arribar fins i tot al referèndum en els centres, en tots i cadascun dels centres, a que siga sota aquell document.

Però és que vosté ignora que a la Cambra s'han presentat diversos documents en aquest sentit, diversos documents que han estat amplament debatuts. L'encert, a més a més, en l'acció de govern no està en fer moltes coses, sinó sobretot en fer-les a temps, en fer-les a temps. I vosté sap que no arribem tard en absolut. Entre altres coses perquè hi ha un compromís assumit pel govern davant d'aquesta cambra que al llarg de 1995 aquest procés estarà enllestit completament. I el sisé, és a dir, la primària, només serà possible a partir del curs vinent. I el primer curs d'educació secundària obligatòria serà possible a partir del 96-97. Per tant, arribem a temps i arribem a temps amb el suficient temps, per dir-ho així.

D'altra forma, jo pense que la seua proposta, sobretot per les paraules que ha dit entre allò públic i allò privat és bastant, diguem-ne, hipòcrita, jo ho vaig dir en algun moment determinat. Sobretot perquè parla de complir objectius de la Logse quan és una llei que vostés votaren en contra en el Congrés dels Diputats, per exemple. O eixa espècie de gola de la retòrica, que de prompte li va entrar el seu líder l'altre dia en parlar sobre allò públic i allò privat quan allà on poden, i poden molt, com és en aquesta ciutat, no ofereixen terrenys i per tant estan impossibilitant la lliure elecció de centre, on molts ciutadans i ciutadanes d'aquesta ciutat han de traslladar-se a Mislata, a Silla o a qualsevol altre poble de la rodalia per a complir el principi constitucional a la lliure elecció de centre, que vostés no possibiliten.

Més contradiccions? Clar, per exemple entre les propostes que vostés han presentat, i com que se li omplia la boca al seu líder parlant del suposat bilingüisme, doncs alguna de les propostes l'hagueren poguda fer per exemple en valencià, encara que haguera sigut amb les normes de la *Loca Academia de Policía*, però no ho han fet tampoc.

En conseqüència, votarem en contra de la proposta del Grup Parlamentari Popular. I votarem en contra perquè la seua proposta no és ni tan sols suficientment lúcida com per a tindre la nostra hostilitat, crega-se-ho. Simplement entrebanca el compromís que els socialistes hem assumit que tots els sectors implicats puguen participar, puguem consensuar eixe document, que no es tracta de dissenyar-ho uns tècnics conforme vosté diu, i presentar-ho a la cambra i dir «ací està». En absolut. Eixa és, fonamentalment, la raó per la qual votarem en contra.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Puig.

Votem la proposta. Comença la votació. Per 29 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció es rebutja.

Explicació de vot. Senyora Marcos.

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

El Grup d'Esquerra Unida ha votat a favor d'aquesta proposta, i ha votat a favor d'aquesta proposta perquè pensem que no és una qüestió de noms. Des de fa molt de temps, els diferents grups d'aquesta cambra hem demanat la necessitat que el govern faça una proposta, a debatre i a negociar, evidentment, però faça una proposta, perquè per això és govern, de com hauria d'estar desplegada en l'aplicació de la Logse la xarxa escolar al País Valencià.

I ara no ens podem amagar en necessitats de referèndums, perquè el Grup d'Esquerra Unida està a favor de la participació. A favor de la participació dels treballadors, a favor de la participació dels consells municipals, a favor de la posada en marxa dels consells escolars comarcals. I és, efectivament, tot això el que ens du a pensar que s'està incomplint, i s'està incomplint el que el conseller ha promés ací moltes vegades.

Per tant, entenem que cal recolzar aquesta proposta, perquè és necessari que el govern valencià faça front al seus compromisos. Perquè ací se'ns ha parlat d'estudis de microplanificació, que no s'han dut a la cambra, i ja fa més d'un any que està el compromís de dur-ho.

Nosaltres, des d'Esquerra Unida, hem dit en múltiples ocasions que sabem ben bé que el govern valencià no portaria a esta cambra el mapa escolar o com vulguen dir-li, la xarxa educativa del País Valencià. Hem dit que no es duria abans de les eleccions municipals i autonòmiques, perquè hi ha por a plantejar estes coses front a la societat valenciana, i em sembla que no es poden donar excuses després de quatre anys de l'aprovació de la Logse.

És per tot això, perquè pensem que és absolutament necessari que es faça una proposta a debatre i un debat participatiu i un debat compromés a assumir tot allò que els membres de la comunitat educativa plantegen, però el debat cal encetar-lo, i no es pot encetar si el govern valencià no fa la proposta, la proposta de per on pensem que l'aplicació de la Logse hauria d'anar en el sentit del desplegament de la xarxa pública escolar al País Valencià.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos.
Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

També el nostre grup ha votat a favor, perquè la reivindicació del mapa escolar, inclús com la finançació adequada per a l'aplicació de la Logse, és un tema que qui està mínimament relacionat amb el món educatiu sap que són dos pilars fona-

mentals perquè efectivament la reforma educativa es porte avant.

Ací estem acostumats que el govern mateix haja retardat per tres voltes el calendari d'aplicació global de la Logse, i no ens estranya que els aspectes bàsics com el mapa escolar o com la finançació seguisquen sent rebutjats una i una altra vegada.

És impossible, materialment impossible, que es pugua aplicar en la seua globalitat la Logse si no es fa amb anterioritat el mapa escolar, perquè sense conèixer la situació, la realitat i les necessitats és impossible que els objectius de la Logse es puguin complir. No hi ha cap tipus de justificacions que siguen mínimament admissibles per la comunitat educativa escolar per a veure com el govern valencià incomplix reiteradament no sols, com ja s'ha dit, els acords d'esta cambra sinó també els continguts d'una llei impulsada per ells mateixos.

Per tant, davant d'eixa situació, i això sí, lamentant les absències que impediexen haver guanyat esta proposició, hem de manifestar que ens reafirmem en el que sempre hem fet: recolzar que el mapa escolar és imprescindible perquè la Logse puga eixir avant.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.

Senyories, se suspén el Ple, que continuarà dins d'un quart d'hora.

(Se suspén la sessió a les 12 hores i 7 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 12 hores i 34 minuts.)

El senyor vice-president primer:

Senyories, continua la sessió.

Proposta de resolució 36.996, d'Unió Valenciana. Senyor Crespo.

Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre el Pla hidrològic nacional

El senyor Crespo Samper:

Senyor president.

Senyories, conforme passa el matí, açò s'aclarix, perquè pel que es veu, hi ha altres coses que fer, cosa que és lamentable, perquè esta proposta i les que puguin vindre, que tots tenim damunt la taula, parlen de coses que són molt interessants per a la nostra comunitat. Per exemple esta, que la tenen tots vostres, no vaig a llegir-la una altra volta, sobre l'abastiment de l'aigua tant de reg com a potable, pensant en el que pot vindre este estiu: una sequera impressionant.

Alguna de ses senyories podria dir que açò s'ha parlat ja massa, que el tema està cremat i que jo vinc amb una proposta sense força. Mire vosté, esta proposa té molta força, amb independència, després, de la votació i el que les seues senyories vulguen dir al respecte d'ella. Té força perquè, no sé si sabran perquè la notícia és molt recent, que el senyor Bono, que és president de Castella-La Mancha, li ha posat a la Confederació Hidrogràfica del Xúquer una multa de 25 milions de pessetes per un abocament en el pantà d'Alarcón.

Jo, clar, no vaig a entrar ja en la discussió, diguem, jurídica que portarà açò. Ja la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, organisme de l'estat, es defensarà com vulga, però ja és sistemàtic, ja açò dona com una mostra de la situació en què ens trobem en esta terra. El senyor Bono, reforçat per les seues

accions polítiques, home que possiblement torne a presidir eixa comunitat, reforçat per eixos fets —transvasament, no; la carretera nacional III, problemes; ara la multa a la Confederació Hidrogràfica del Xúquer— i ací, nosaltres, la sala buida, votaran vostres el que vulguen, el poble valencià pensant que este estiu omplirà la piscina i ací no hi haurà ni per a piscines ni per a fer arròs, possiblement. Ni per a fer arròs. Ja m'aconteraré jo a anar al poble i que per a la cassalla tinguen aigua, perquè la cassalla sense aigua ja és de borratxos. La cassalla és tradicional fer-se-la amb un poquet d'aigua. Ja veurem si hi ha aigua per a la cassalla.

Per tant, les seues senyories han d'anar pensant que açò no es tracta d'un acord, rebutjar-ho, dir-ho, vindre ací més o manco a assabentar-se de les propostes i del que es parla. Els mitjans de comunicació han de començar a dir la veritat. La veritat és que este estiu, si la naturalesa no ho remeia, i per als que creiem, el Nostre Senyor, podem patir moltíssim d'aigua, perquè la Comunitat Valenciana s'està quedant, políticament, sola. No sé vostres com a govern què han fet. No sé vostres com a govern què han fet. Políticament, sola.

Senyories, en eixir ací i defensar esta esmena no vinc a molestar a ningú, no vinc a dir: «vosté ho ha fet malament, jo ho he fet bé, jo ho he fet malament i vosté també»; vinc a advertir d'una manera clara, sensata i plana que es comença a prendre resolucions en estes Corts, que és el que li correspon a este parlament, que tinguen un fonament perquè el nostre govern autonòmic vaja on siga, amb el recolzament d'esta cambra que representa el poble valencià, o ho passarem molt malament.

Els polítics, senyories, apleguem molt lluny, molt lluny, amb les paraules i amb les coses, però ens quedem molt curts quan el poble no està darrere dels que parlen. Jo ara, parlant ací, tinc la seguretat que el meu caràcter de polític d'un grup parlamentari pesa molt poc al costat del que estic demanant, que és pels interessos de tots els valencians, inclús per a aquells que puguin ser enemics polítics meus.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Crespo.

Senyor Garcés.

El senyor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Jo he d'agrair al Grup Nacionalista Unió Valenciana que ens done la possibilitat de tornar a insistir sobre un tema de tanta transcendència com és la sequera i les dificultats d'abastiment d'aigua per a consum humà, agrari i industrial en la situació actual del País Valencià.

Diguem d'entrada que el que és la proposta de resolució concreta que presenta el Grup Nacionalista d'Unió Valenciana coincideix bàsicament en el que ja ha sigut votat per unanimitat fa molts pocs minuts en aquesta cambra, en el que significa la definició, la declaració de la irrenunciable posició respecte a la posada en pràctica, en funcionament, del Pla hidrològic nacional, que és el que ve a dir la proposta de resolució del Grup Nacionalista d'Unió Valenciana. I en eixos mateixos termes ha estat aprovat per unanimitat fa pocs minuts en aquesta cambra.

He de recordar, no obstant això, que el Pla hidrològic nacional, el seu projecte actual, és un projecte del govern socialista, és un projecte impulsat pel govern socialista, i que si està tenint un retard en la seua aplicació bàsicament és derivat del Grup Parlamentari Popular i altres que votaren en el Senat fa molt pocs dies la posició en relació als plans hidrològics de

conca. Eixa votació en el Senat ve a torpedinar la tramitació urgent del Pla hidrològic nacional, en contra de la posició del Grup Parlamentari Socialista.

Però he de dir també que en un tema de la transcendència que estem parlant no es pot fer electoralisme barat. Cal anar al fons de la qüestió. I el fons de la qüestió és que, efectivament, malgrat totes les obres d'infraestructura fetes en els últims anys, que en són moltes, amb importants inversions, amb un important increment de la capacitat d'embassament, amb una aplicació sistemàtica des de fa anys del Pla de racionalització de l'ús de l'aigua per a reg, amb la posada en pràctica de plans d'emergències durant l'any passat i enguany, malgrat això, la climatologia està portant a una situació difícil per a l'agricultura valenciana en allò que és l'any agroclimàtic 95.

Això significa, per tant, que tots els esforços que hem de fer s'estan fent. Que, conseqüentment amb l'acord unànim de les Corts Valencianes de fa pocs minuts a este voltant, les instàncies executives hauran de prendre amb tota la urgència les mesures corresponents.

En eixe sentit, per tant, insistir que la proposta de resolució presentada pel Grup Nacionalista d'Unió Valenciana ha sigut objecte d'una resolució fa pocs minuts per unanimitat, i amb eixa mesura per tant jo li pregaria al Grup Nacionalista Unió Valenciana simplement que retirara la proposta feta per la realitat de la votació que ja s'ha produït.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Garcés.

Passem a votar la proposta de resolució 36.996. Comença la votació. Per 16 vots a favor, 33 en contra i 1 abstenció es rebutja.

Proposta transaccional a les propostes de resolució dels GGPP Esquerra Unida i Socialista sobre els sectors hortofrutícola i vitivinícola valencians

La proposta de resolució 36.942 d'Esquerra Unida, però també les propostes 36.987 i 36.988 del Grup Socialista, conjuntament han donat peu a una proposta transaccional, que significa, òbviament, la retirada de les originàries. I diu el següent la proposta transaccional: «Les Corts Valencianes insten al govern de la Generalitat Valenciana perquè prenga totes les mesures necessàries per a defensar els interessos dels sectors hortofrutícola i vitivinícola valencians, tant davant de les autoritats del govern d'Espanya com davant les instàncies europees, en relació a les reformes de les respectives organitzacions comunes del mercat actualment en desenvolupament.

Dos. Les Corts Valencianes insten a la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació per tal que afavorisca al màxim la constitució d'una mesa sectorial hortofrutícola, on totes les parts afectades puguin posar en comú els posicionaments i els instruments per a la defensa del sector, així com la constitució de la interprofessional del sector vitivinícola valencià per a llur defensa i promoció.»

Això és el que passem a votar. Torne a repetir, prèvia la retirada, òbviament, d'eixes tres propostes de resolució. (*Remors.*)

Perdó? (*Remors.*) Sí, els números són 36.942, 36.987 i 36.988. La primera d'Esquerra Unida i les altres dues socialistes.

Comença la votació. Per 59 vots a favor, cap en contra i cap abstenció s'aprova.

Queda la 36.956, d'Esquerra Unida. Senyor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Sí, senyor president.

Primer desitjaria explicar el vot del meu grup, tot i que és una transaccional a partir d'una proposta de resolució del meu grup i dues del grup Socialista, i crec que...

El senyor vice-president primer:

Molt bé.

El senyor Taberner i Ferrer:

Moltes gràcies.

Des d'ací mateix faré referència a la necessitat en este moment que s'està procedint en eixos documents de reflexió de l'organització comuna del mercat en el tema del vi, en el tema de les fruites i hortalisses, doncs fer referència a com Espanya s'hagué d'incorporar en aquell moment a la Comunitat Econòmica Europea, i com l'agricultura espanyola, però sobretot les agricultures valencianes més que ninguna altra, hagueren de patir tota una sèrie de qüestions relacionades amb les condicions de l'adhesió d'Espanya a la Comunitat Europea, referides als períodes transitoris, etcètera, etcètera.

Ara en este moment en el qual s'està procedint també a la reforma de la política agrària comunitaria, el sector del vi, el sector de les fruites i hortalisses han d'enfrontar una possible reforma, aparentment poc coincident en allò que són els interessos legítims dels valencians, dels llauradors valencians de l'interior, lligats al conreu de la vinya, a la producció del vi, com aquells llauradors lligats als conreus de fruites i hortalisses.

En cas d'aprovar-se les previsions d'eixe document de reflexió de la Comissió europea, això suposaria que centenars, milers de llauradors valencians que es dediquen al conreu de la vinya haurien d'arrancar, en tot o en part, les seues vinyes. Precisament per a rebaixar la producció del vi quan, fins i tot en paraules del president de la Generalitat despús-ahir, feia referència que en Europa en este moment s'està primant a les agricultures del centre i del nord, als països del centre i del nord, que estan produint vi, mitjançant eixe procediment de xaptalització, d'afegir sacarosa, d'afegir sucre, a most i a caldos que no tenen la graduació suficient.

Creem que Espanya, i en tot cas la Generalitat Valenciana, ha d'oposar-se i articular els instruments per a oposar-se a eixes pretensions, i defensar, tant en el cas del vi, com en el de les fruites i hortalisses, defensar el que són els interessos legítims dels valencians.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Taberner.

Senyor Garcés.

El senyor Garcés i Ramón:

Igualment, senyor president, per a molt breument explicar el sentit del vot la proposta transaccional que ha sigut decidida per unanimitat de la Cambra.

El Grup Parlamentari Socialista entén, i no és la primera vegada que ací s'expressa en aquest forum, que les dues reformes en marxa del sector vitivinícola i de fruites i hortalisses en les seues instàncies europees són dues reformes transcendents per al futur de la nostra agricultura.

En eixa mesura creem que el govern de la Generalitat, en primera instància —ens consta que així ho està fent ja—, ha de prendre totes les mesures necessàries per tal que el govern d'Espanya, que també ens consta que està fent la defensa del sector, pugui davant de les instàncies comunitàries europees defensar els interessos de la nostra agricultura, perquè

l'agricultura valenciana, el mateix que l'agricultura espanyola, és un component fonamental del sistema agroalimentari europeu, i en la seua evolució estratègica d'una necessitat vital, tant per raons de llocs de treball, com per raons productives, com per raons de defensa medi ambiental.

En eixa mesura creem que és molt important que els propis sectors afectats, els propis llauradors valencians, els que es dediquen a la fruita, les hortalisses i a la vinya, també inicien un camí d'agrupació de les seues posicions mitjançant meses sectorials, mitjançant interprofessionals que puguen coadjuvar la tasca necessària de l'administració pública, en este cas del Govern de la Generalitat Valenciana.

Per totes eixes raons, creem que l'acord pres i votat pel Grup Parlamentari Socialista en aquesta Cambra pot ajudar a impulsar eixe camí de vertebració dels sectors, i donar-li força negociadora, tant al Govern de la Generalitat com al govern d'Espanya, davant de les instàncies comunitàries.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Garcés.

Proposta de resolució 36.956, del Grup d'Esquerra Unida. Senyor Taberner.

Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre cambres agràries

El senyor Taberner i Ferrer:

Sí, senyor president, gràcies.

Gràcies, senyories.

Conforme la Generalitat Valenciana ha anat assumint tota una sèrie de competències, s'han assumit també algunes d'elles que es relacionaven amb el món agrari i amb les institucions que fins a un moment determinat han estat regint en part en eixe món agrari. En concret m'estic referint a les cambres agràries.

Recorde a les seues senyories que per acord d'aquestes Corts ja les cambres agràries en el seu àmbit local tingueren un tractament mitjançant el qual pogueren incorporar-se a allò que és l'activitat municipal, i mitjançant el municipi els llauradors poder afrontar tota una sèrie de qüestions que fins ara estaven canalitzades en aquelles cambres.

Quedaven encara les cambres agràries provincials, i han passat anys, han passat anys, i després de tants anys de democràcia els ciutadans han pogut elegir els seues representants en les institucions de govern; els ciutadans han pogut construir un món sindical i fer eleccions sindicals per a determinar la representativitat de cada sindicat, i malgrat això al món del camp, els llauradors del País Valencià no han pogut encara, després de tants anys de democràcia, celebrar unes eleccions democràtiques per a determinar la pròpia representativitat dels sindicats agraris.

Sembla que això va a ser ara possible, que anem a tindre la llei en un temps raonable, i mentre això ocorre el meu grup proposa esta proposta de resolució, d'acord amb el que els sindicats tantes vegades..., tots els sindicats agraris han estat demanant que es celebren les eleccions en el camp, i per tal que en eixes eleccions hi haja un procés nítid, democràtic, transparent, controlat i controlable pels propis sindicats agraris, és per la qual cosa proposem que les Corts, aquestes Corts acorden que el Consell declare dissolts els òrgans de govern de les cambres agràries provincials, i es procedesca a crear

una comissió gestora en cada cambra provincial que exercisca funcions de direcció fins el moment de les eleccions i presa de possessió dels vocals electes, d'acord amb la llei valenciana.

I que aquestes gestores, com a segon punt, estaran compostes per un nombre determinat de representants dels sindicats agraris valencians més representatius.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Taberner.

Senyor Garcés.

El senyor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

La proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida té la virtualitat de situar a la cambra davant d'un fenomen molt singular, com és que les actuals juntes rectores, juntes directives de les cambres agràries provincials, i estem ja en l'any 1995, foren elegides l'any 1978, en l'etapa preconstitucional, i mai més han tornat a ser elegides. Possiblement siga una de les organitzacions en tot l'Estat, una de les poques —jo no conec una altra, la veritat és que no conec una altra— que des de l'any 1978 a l'any 1995 no haja renovat el seu mandat democràticament.

Per tant, eixe és un fet real que està aquí, i que planteja necessàriament la seua resolució. Pensem que en estos moments la capacitat autonòmica és total, en la mesura que des de desembre de l'any 1994 totes les competències sobre cambres agràries provincials han estat transferides ja al Govern de la Generalitat, inclosa la capacitat per a convocar eleccions a cambres agràries provincials. Per tant, des de desembre de l'any passat, de l'any 1994, tenim la plenitud de les competències sobre cambres agràries provincials.

No és menys cert que no es poden convocar eleccions a cambres agràries provincials sense tindre la llei electoral per a eixe procediment. I en estos moments és sabut per totes les seues senyories que el Govern Valencià ha remés a aquesta cambra el projecte de llei electoral per a cambres agràries provincials, que està en tràmit parlamentari de presentació d'esmenes.

Per tant, estem culminant eixa tasca necessària de vertebració democràtica del camp valencià mitjançant l'extinció de les cambres agràries locals, mitjançant la configuració de la Llei de consells municipals agraris, que també està en estos moments en tràmit parlamentari, i finalment mitjançant la Llei electoral per a cambres agràries provincials, també en tràmit parlamentari.

Pensem, doncs, que serà a partir que eixe corpus legal estiga aprovat per aquesta Cambra, que es podrà procedir automàticament a convocar eleccions a cambres agràries provincials i, en eixa mesura, a renovar democràticament eixes juntes rectores que ja no tenen, des del meu punt de vista, cap legitimitat democràtica en estos moments.

També pensem que han de ser les mateixes organitzacions professionals agràries més representatives les que, tal i com va assenyalar en el seu discurs inicial el president de la Generalitat, Joan Lerma, les que es dirigisquen a les instàncies administratives per tal de vore com s'articula eixe procés de transició entre la realitat actual, sense legitimitat democràtica per part d'eixes juntes directives, i la futura legitimitat democràtica postelectoral a partir de les eleccions.

Per tant, entenem que és eixe mecanisme el que cal posar en marxa, i des d'ací ens dirigim a les organitzacions professionals agràries perquè, junt amb el govern de la Generalitat, estudien la millor fórmula per a donar pas a eixa transició

entre la realitat deslegitimada democràticament que hui tenen les cambres agràries provincials i la futura legitimitat democràtica.

En eixa mesura, per tant, ens oposarem a la proposta de resolució que presenta Esquerra Unida, tot i assenyalant la voluntat del Grup Parlamentari Socialista a cooperar amb el màxim del seu esforç per a fer possible eixa transició democràtica de les cambres agràries provincials que estem assenyalant.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Garcés.

Votem la proposta 36.956. Comença la votació. Per 5 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció es rebutja.

Proposta 36.985, del Grup Socialista. Senyor Nebot.

Proposta del G.P. Socialista sobre una línia d'alta velocitat Madrid-València

El senyor Nebot Monzonís:

Molt. Excel·lent President. Senyories.

La Comunitat Valenciana, com a part integrant de l'arc mediterrani, apareix com a un del espais més dinàmics de l'Estat. El manteniment d'esta situació exigeix la millora de les infraestructures de comunicació. En el cas concret de les comunicacions ferroviàries a Madrid resulta imprescindible, per a reforçar la competitivitat territorial de la nostra comunitat, l'opció d'una línia d'alta velocitat que la connecte amb Madrid.

Esta necessitat s'ha vist reconeguda en la Pla director d'infraestructures, que preveu una nova línia d'alta velocitat Madrid-València-Albacete. I els estudis prevists per a la realització d'esta línia que, com les seues senyories saben, estan realitzats conjuntament pel Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient i la pròpia Generalitat Valenciana, han confirmat l'interès del projecte; en ells s'han analitzat una ampla gamma de traçats vials.

En estos moments, és necessari que ambdues administracions posen en marxa un estudi complementari a escala més detallada per tal de concretar les opcions més adients i aprofundir en els aspectes ambientals, funcionals i financers d'este projecte. En ell s'haurà d'estudiar la connexió d'Alacant amb la nova línia d'alta velocitat.

Per tot açò, hem presentat la següent proposta de resolució: «Que les Corts Valencianes acorden instar el Consell perquè, amb la col·laboració de l'administració de l'Estat, continue desenvolupant els estudis, avantprojectes i projectes necessaris que permeten la ràpida execució d'una línia Ave Madrid-València i que, simultàniament, estudien l'extensió dels beneficis de l'alta velocitat a la ciutat d'Alacant.»

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Votem esta proposta de resolució. Comença la votació. Per 56 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions s'aprova.

Senyor Villalba, té la paraula.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Evidentment, hem votat que sí, encara que sabem que estem votant que sí a literatura, a molta declaració d'intencions

buida de voluntat política i a molt d'allò que li diguérem al president Lerma en el debat de política general: fantasies dibuixades en l'aire.

Pensem que cal votar que sí, perquè la declaració d'intencions queda bonica, però estem convençuts que serà molt difícil que açò, que està ací plasmat en esta proposta, pugui ser una realitat, simplement per una raó, perquè qui fa la proposta no se la creu. Nosaltres sí que ens la creem, però desconfiem d'eixa voluntat.

Volem deixar ben clar que, encara que siga una fantasia dibuixada en l'aire, la recolzem amb el nostre vot, però seguirem, i després tenim una proposta al respecte, seguirem intentant que els compromisos siguen més fermes i que no es vinga a un debat de política general amb propostes com ésta, que esta sí que creem que pot tindre la consideració d'electoralista.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.

Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Gràcies, senyor president.

El Grup Parlamentari Popular ha votat sí a esta proposta del Grup Socialista, i es congratula enormement que, a la fi, el Grup Socialista estiga disposat a demandar allò que en la mateixa es contempla. Perquè hem de recordar a la Cambra que en dues ocasions, dues, hem demanat precisament, i amb resolucions —l'última va ser en l'anterior debat de l'estat comunitat, i ací està el *Diari de Sessions*— demanà el Grup Parlamentari Popular el mateix i s'oposaren. Per tant, nosaltres amb satisfacció hem votat sí, perquè la proposta és bona.

És més, és més, ja vam dir, i ara ho repetim, beneficiaria fins i tot a altres comunitats limítrofes, com és la de Murcia, que podria tindre també el tren d'alta velocitat per la via Alacant-Encina-Madrid, i entre les dues comunitats podrien fer més força. En aquell temps ho vam dir i hui, per tant, en coherència amb el que hem defensat durant estos anys, hem votat sí a la proposta del Grup Socialista.

Res més, senyor president, i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

Proposta 36.962, del Grup Popular. Senyor Botella.

Proposta del G.P. Popular sobre estudis de medicina

El senyor Botella Crespo:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

La propuesta que traemos hoy aquí no es ni más ni menos que un mandato de la Comunidad Económica Europea de la que formamos parte. Y, como es excesivamente complicado, simplemente decir: ha existido un problema de filosofía, de la propia filosofía del partido en el gobierno, que ha creado una especialidad de lo que era la medicina general, a través de la vía Mir, haciendo médicos de familia no reconocidos por esa Comunidad Económica Europea. Y, sin embargo, ha querido ir retrasando, de forma sistemática, la formación de médicos generales o generalistas, de acuerdo a la normativa. El tiempo en el que podía haber actuado se ha terminado y la aplica-

ción en estos momentos es obligatoria. Todos hemos presenciado las manifestaciones de nuestros estudiantes en nuestra comunidad, yendo de un lado para otro buscando una respuesta más o menos satisfactoria. Todos hemos comprendido que es un desatino el haber tenido que llegar a esta situación límite y, en el momento actual, los estudiantes de sexto de medicina no van a tener ningún tipo de salida.

En esa misma responsabilidad que atañe a estas Cortes con los valencianos, que van a ser los que van a dar tratamiento en el futuro, los que van a dar glorias a la investigación en el campo sanitario el día de mañana, es lo que mi partido en estos momentos quiere hacer con esta propuesta, que no es ni más ni menos —y la leo, porque tendremos que empalmar con una voluntad y con algo que creo que no debemos de caer—; la propuesta no es ni más ni menos que los que terminen este año y que están afectados por la normativa comunitaria para el ejercicio profesional como médicos generalistas se busque una fórmula inmediata.

Ha habido una sensibilidad, y he de reconocerlo, por parte de dos instituciones para nosotros importantes en nuestra comunidad. Una es el reconocimiento del presidente de las Cortes Valencianas, avalado con su firma. Otra es el reconocimiento del presidente de la Generalitat, avalado con su firma. Y dice así lo que estas dos personalidades de nuestra comunidad, el presidente de las Cortes y el presidente de la Generalitat, han firmado, dice: «Los abajo firmantes —refiriéndose a estas dos personas— reclaman al Ministerio de Sanidad que garantice a todos los licenciados en medicina, a partir del presente curso académico, la formación postgrado exigida por la directiva comunitaria para poder ejercer como médicos generalistas, no como otra cosa, no como Mir ni como nada, sino como médicos generalistas.»

Yo creo que aunque militemos en partidos políticos diferentes, la credibilidad del señor Lerma y la credibilidad de don Antonio García Miralles debe de estar a salvo cuando con su firma ratifican lo que pedimos. Sería verdaderamente paradójico que el partido en el gobierno fuera en contra de la resolución que estas dos personas han firmado. En cualquier caso, vamos a esperar cuál es su intencionalidad. Yo pongo el documento, con las firmas ratificadas, en manos de quien públicamente lo quiera coger, y espero simplemente, sin hacer más hincapié en nuestra propuesta, a ver cuál es la votación que hoy se produce en esta Cámara.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Botella.
Senyor Nabàs.

El senyor Nabàs i Orença:

Moltes gràcies, senyor president.

Evidentment, no hi ha cap contradicció, senyor Botella, que hagen signat eixe document que vosté ha ensenyat ací el president de les Corts i el president de la Generalitat, en la nostra posició d'oposar-nos a la seua proposta. Cap. Al contrari, reforça el que han signat ells, que és demanar al Ministeri de Sanitat, vosté ho ha dit exactament. I el que vosté demana ací no és que s'insti el Ministeri de Sanitat, sinó que el Consell arbitre una solució. Quina solució? A vegades repetim, i vostés contesten... que no tenen programa. És una mostra més: que el Consell arbitre una solució. Ens haguera pogut proposar una solució per part del Grup Popular, s'haguera pogut proposar. Jo crec que sí que tenen programa, el tenen amagadet, en algunes coses, en altres no el tenen, com en esta es demostra.

I crec que, estant d'acord amb la necessitat de resoldre el problema, un problema que no és nou, la directiva comunitària

és de l'any 1986, hi ha hagut 10 anys per a l'aplicació, creem que arbitrar la solució no ha ser el Consell qui la arbitre, sinó ha de ser el fòrum on s'està negociant i treballant conjuntament amb els estudiants, en el Consell Interterritorial de Salut, on formen part el govern de l'Estat i els responsables de sanitat de totes les comunitats autònomes, totes les comunitats autònomes. No podem, i així ho entenen, d'acord amb les converses que el Grup Parlamentari Socialista ha mantés amb els propis estudiants afectats pel problema que no pot prendre's una solució aïllada, particular, en la Comunitat Valenciana. Ells volen també que s'arribe a eixa solució conjunta en tot l'Estat dins de l'organisme que té la competència, que és per una part el Ministeri de Sanitat i per l'altra, perquè té la competència de regulació d'ensenyaments universitaris, el Ministeri d'Educació.

És per això que la proposta que vosté fa, estant d'acord amb la necessitat de resoldre el problema, sabent —i així ho ha explicat ací a la ciutat de València la ministra de Sanitat— que s'està en la via de solució en base a la negociació amb els estudiants per a resoldre el problema, no podem votar tal conforme vosté ha proposat eixa resolució a estes Corts Valencianes.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Nabàs.

Votem la proposta de resolució 36.962. Comença la votació. Per 30 vots a favor, 37 en contra i cap abstenció, es rebutja.

Proposta de resolució 36.997, del Grup Unió Valenciana. Senyor Artagoitia.

Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre el Pla integral de formació de recursos humans

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, d'acord amb l'explicació que va donar el nostre portaveu en la seua intervenció, el Grup Nacionalista Unió Valenciana presenta esta proposta de resolució en la que parlem de la immediata realització, entre altres possibles mides, d'un pla integral de formació de recursos humans a fi d'obtindre una millora en la preparació i qualificació dels empresaris, treballadors professionals i estudiants universitaris valencians, en especial dels joves que accedesquen al primer lloc de treball.

Crec que estem tots d'acord en que l'atur, s'ha dit ací per tots els grups, l'atur és un dels problemes més greus que té esta comunitat en estos moments. I que és necessari prendre quantes mides siguen possibles per lluitar contra l'atur.

Per tant, tenim des d'eixe punt de vista que la formació és un objectiu bàsic i fonamental per tal que l'economia tinga mitjans necessaris per a poder funcionar. No sols és important el capital econòmic, sinó que també és important el capital humà i la formació d'eixe capital.

Està clar que tots estem d'acord en què es perd, desgraciadament, massa capacitats de persones que per una o altra raó no poden aplegar a desenvolupar tot el que podrien desenvolupar de tindre una correcta formació. Per tant, hem de procurar, igualment, incentivar i formar l'empresari que vulga iniciar una primera activitat com a tal, perquè no sols està el risc que ha de prendre econòmicament sinó també la capacitat pròpia que ha de tindre per afrontar les necessitats que fan falta per a portar una empresa endavant.

Per tant, des del nostre punt de vista, està clar que necessitem una millora en la formació del xicotet empresari, del treballador, del universitari, del desocupat, etcètera. I pensem que esta formació continuada s'ha de fer amb una coordinació en altres polítiques socials per arribar a este fi i entre les conselleries que corresponga. Raó pel qual plantejem este pla integral de formació de recursos humans que de forma coordinada per les conselleries que corresponga puga portar endavant este plantejament.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Artagoitia.
Senyor Picher.

El senyor Picher Buenaventura:

Senyor president. Senyores i senyors diputats.

Mire, l'única diferència del que vosté planteja i del que ja està fet és que vosté parla d'un pla integral de formació i de recursos humans. I jo li puc dir a vosté que el Pla valencià de formació professional elaborat per la Conselleria de Treball i per la Conselleria d'Educació i Ciència està fet i ha sigut remès ja a estes Corts per a coneixement de totes les seues senyories i el tinc ací a la seua disposició per si acàs vosté vol que li faça una còpia o que li envie un exemplar.

Per tant, jo crec que, independentment que vosté afegeix dues paraules més al que vosté denomina el Pla integral de formació de recursos humans, jo crec que amb el que nosaltres presentem estan contemplades eixes inquietuds que vosté vol. Jo crec que el tema de la formació professional, amb totes les seues diferents versions, jo crec que està arreglat en este pla. Este pla és suficient, este pla és convenient i, en definitiva, servirà per als interessos de la formació professional de tots els valencians.

Per tant, estant redactada i tenint totes les seues senyories a la seua disposició per a treballar conjuntament en la millora de l'educació i de la formació professional, jo li demanaria a l'il·lustre senyor diputat, senyor Artagoitia, que retirara la seua proposta. De no fer-ho així, votarem en contra.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Picher.

Votem la proposta de resolució. Comença la votació. Per 24 vots a favor, 33 en contra i 3 abstencions, es rebutja.

Proposta de resolució 36.944, del Grup d'Esquerra Unida. Senyor Zamora. (Remors.)

Senyories, en este torn hi havia dues esmenes, conjuntament plantejades, com tenen vostés. El que passa és que hi ha un problema tècnic. I és que una d'elles enganxa a una transaccionada amb altres. Per tant, esta presidència entén que allò normal és que el senyor Zamora defense la que no té transaccionada breument i després l'altre la transaccional i es retire l'altra. Aleshores, desenganxem les dues.

Ara defense breument la 36.944.

Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre un Banc Públic Valencià

El senyor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

Voy a defender la propuesta de resolución que dice: «Las Cortes Valencianas acuerdan que el Consell de la Generalitat

realice cuantas iniciativas sean necesarias para la creación y puesta en funcionamiento del Banco público valenciano.» Este es un tema del que hemos hablado en otras ocasiones en esta Cámara y nosotros consideramos que la consolidación del autogobierno de los valencianos requiere de la puesta en práctica de instrumentos eficaces de participación de la Generalitat en la actividad económica y social. Y que el banco público valenciano es uno entre otros, pero es un instrumento muy importante para esta actuación económica de la Generalitat.

Nosotros creemos y queremos, en definitiva, con nuestra propuesta de resolución impulsar la acción del gobierno en esta dirección. Creo que es una propuesta que debe ser del interés de todos los grupos, del interés de todos los grupos, porque estamos hablando no ya de tener más o menos competencias, ni de intervenir más o menos, sino que estamos hablando de crear instrumentos eficaces para gestionar mejor esa intervención pública de la Generalitat. En consecuencia, esta es la defensa de esta propuesta.

En cuanto a la siguiente, nosotros la retiramos en función de la transaccional que supongo leerá la presidencia.

Gracias.

El senyor vice-president primer:

Bé. Votem, per tant, en primer lloc la 36.944. Comença la votació. Per 39 vots a favor, 1 en contra i 18 abstencions s'aprova.

I ara... Senyor Fuentes, per a explicar el vot.

Prèviament, senyor Artagoitia, per a explicació de vot.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gràcies, senyor president.

La veritat és que el que ha passat ací en esta votació ve a refrenar el que fa un moment, este matí, este diputat estava explicant amb el tema de la finançació, concerts i eixos canvis que el grup que sustenta el govern, partit majoritari, ha tingut al llarg d'esta legislatura.

El Banc públic valencià és un tema que el nostre grup, el nostre partit, portava ja en campanya –i ahí estan els temes per a explicar-los–, és un tema que fins i tot han hagut propostes del Banc públic valencià... Sí, en les campanyes passades, sí, està en els llibres i s'ho puc presentar, no es preocupe. És un tema que han hagut propostes d'este grup i no han sigut aprovades anteriorment. Fins i tot hi hagué un moment d'un debat ací al respecte.

Però per a nosaltres no és qüestió de fer ja història del passat. Al cap i a la fi l'únic que representa és que s'ha aprovat una cosa, que hem també de felicitar al grup proponent pel que ha obtingut, que hem dit sempre que estariem en eixa línia, que ho defensaríem i ho recolzaríem. I l'únic que fem és alegrar-nos i congratular-nos, que a poquet a poquet anem adquirint competències o ús d'eixes competències cada volta millor per al poble valencià i més útils per als valencians.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Artagoitia.
Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president, breument.

Nosaltres hem votat que sí, perquè creiem i estem d'acord en el text i el contingut del que diu quan parla que el govern valencià prenga totes aquelles mesures i iniciatives per a vore baix quines condicions i en quines possibilitats i amb quins objectius es pot crear eixe Banc públic valencià que preste eixes funcions.

Volia també explicar la possible diferència amb el debat que va haver no fa molt, pressupostari, on es demana, en una esmena de contingut paregut però no igual, on es demanava sobretot que es transformara l'actual Institut Valencià de Finances en el Banc públic valencià. Cosa que nosaltres estimàvem que no era ni convenient, ni oportú, ni possible a la millor.

Per eixa raó, per també aclarir que no estem en contradicció amb el debat de fa dos mesos, perquè el contingut d'esta proposta de resolució no és exactament el que ací tinguérem com a debat i s'oposàrem, el d'una esmena pressupostària, és pel que hem dit que sí i estem d'acord.

Gràcies.

Proposta transaccional a les propostes de resolució dels GGPP Esquerra Unida i Socialista sobre finançament de les comunitats autònomes

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.

L'altra proposta de resolució, la 36.945, que és del Grup d'Esquerra Unida, junt amb la 36.991 del Grup Socialista, donen peu a una transaccional que diu el següent: «Exposició de Motius. El procés de transferència de competències de l'administració central cap a les comunitats autònomes que s'ha aprofundit en els últims anys, ha d'anar acompanyat d'un major grau de descentralització dels ingressos tributaris en la línia d'una més ampla autonomia financera. En el darrer acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 1992, sobre finançament autonòmic, es va ampliar la via cap a una major corresponsabilitat fiscal, que no ha de ser contradictòria amb la solidaritat interterritorial, la qual cosa exigeix simultàniament l'establiment d'un mecanisme d'anivellament que permetra ajustar les distintes capacitats tributàries de les comunitats autònomes.»

La proposta de resolució diu: «Les Corts Valencianes insten al Consell a què en la pròxima revisió de l'acord de finançament de les comunitats autònomes propose en el Consell de Política Fiscal i Financera un nou sistema de finançament basat en els principis d'autonomia financera i solidaritat interterritorial que concilie la corresponsabilitat fiscal, atorgant major capacitat normativa sobre els tributs cedits a les comunitats autònomes i una participació territorialitzada en els dos grans impostos lligats a la renda, l'IVA i l'IRPF, amb el compromís d'anivellar la capacitat de prestar els serveis públics en aquelles comunitats autònomes que tinguen una menor capacitat fiscal amb la fi d'aconseguir per a idèntics serveis presats la igualtat en el finançament per càpita entre totes les comunitats autònomes.»

Això és el que es passa a la consideració de la cambra. Comença la votació. Per 60 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, s'aprova.

Senyor Zamora.

El senyor Zamora Suárez:

Para explicar el voto, señor presidente, brevemente.

Nos encontramos ante una propuesta yo creo que muy importante, en primer lugar porque ha sido posible votarla por todos los grupos. Creemos que el tema de la financiación es el tema fundamental en los próximos años de la consolidación del autogobierno de los valencianos.

En esa dirección nosotros habíamos hecho una propuesta y, aunque en la transaccional no se recoge exactamente lo que

nosotros proponíamos, porque creemos que todavía se puede avanzar más, nos parece importante que algo que se ha debatido estos días, que la posición que mantenga el Consell de la Generalitat en ese debate pueda orientarse con esta resolución que acabamos de aprobar. Gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Zamora.

Senyor Artagoitia.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gràcies, senyor president.

Bé, també podríem dir ací allò d'«un altre passet més». Diu: «paset a paset, farem el camí i arribarem.» Està clar que esta proposta, que en la seua part final correspon a una que abans ha defensat el nostre grup, però que canvia en el principi d'ella, està clar que és més curta que l'anterior, però també l'hem recolzada. L'hem recolzada perquè —ho hem dit moltes vegades nosaltres ací en esta cambra— tot allò que siga anar fent camí cap a la finalitat que nosaltres volem perseguir, anirem recolzant-ho.

Està clar que no entrarem ací en una discussió de si sistemes forals o sistemes de corresponsabilitat fiscal, igualtat per càpita... El cas és obtenir més capacitat econòmica, més capacitat legislativa, més capacitat de poder disposar d'eixos fons que ens fan falta i arribar finalment a tindre una gestió tributària de forma sencera.

Al cap i a la fi no ens ha d'estranyar esta «andadura» del nostre grup al respecte, perquè ja el senyor Birlanga públicament, i en una comissió, va reconèixer, i està en els *Diari de Sessions*, que el nostre grup, el Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana, ha sigut el grup que més havia recolzat el govern per a millorar el sistema financer de la Generalitat Valenciana.

Per tant, no tenim més que felicitar-nos per esta proposta que s'aprova, però, tornem a dir, és insuficient i nosaltres continuarem en el nostre camí.

Res més i gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Artagoitia.

Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Sí, senyor president.

Senyories, el Grup Parlamentari Socialista tenia una proposta de resolució arreglant el que entenem que són les línies centrals per on ha de caminar l'avang, un procés de major autonomia financera i, al mateix temps, no perdre de vista la necessària solidaritat interterritorial.

A la vista de l'existència d'una altra proposta de resolució del Grup d'Esquerra Unida, que des del nostre punt de vista almenys en allò essencial, en el nucli central, coincidia, no hem tingut cap inconvenient en arribar a una formulació que arregladora tot allò que ens unia.

Volem des d'este moment agrair a la Cambra este recolzament global que s'ha donat a esta proposta, continuant el que ha sigut fins ara en esta Cambra, almenys des que este diputat està defensant qüestions econòmiques i de finançament per part del Grup Parlamentari Socialista, ha sigut una conducta habitual de la resta del grups. Per tant, és d'agrair. Procurar que la Comunitat Valenciana tinga una veu que vaja millorant, aprofundint en allò que anomenem un procés de més autonomia financera, de suficiència financera i també de solidaritat.

Crec que la proposta que hem transaccionat i que hem votat tots és una bona guia per tal que en les properes negocia-

cions de cara al nou sistema de finançament s'arregleue un model de finançament que ens apropa a allò que creem que és clau, evitar qualsevol tipus de discriminació basada en circumstàncies territorials o d'altres tipus.

Si no perdem este punt de vista, i al mateix temps tenim present la desigualtat inicial de finançament, però també la desigualtat inicial que hi ha de renda entre les diferents autonomies i territoris del nostre Estat, creem que este és un dels millors camins: dur una via de consens i, sobretot, dur una via de progrés per a mantindre un finançament suficient per a tots.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.

Senyories, se suspén el Ple, que continuarà a les quatre i mitja.

I esta presidència recorda que les dues comissions que estaven plantejades per a ara no poden fer-se, òbviament, i es faran just quan acabe el Ple, se susposa esta vesprada. Quan acabe el Ple, la Comissió de Peticions i la Comissió d'Estatut dels Diputats.

(Se suspén la sessió a les 13 hores i 30 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 36 minuts.)

El senyor vice-president primer:

Senyories, continua la sessió.

Proposta número de registre 36.986, del Grup Parlamentari Socialista. Senyor Nebot.

Proposta del G.P. Socialista sobre les autovies Madrid-València i Sagunt-Somport

El senyor Nebot Monzonís:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, les infraestructures del transport, i dins d'estes mateixes infraestructures, les carreteres, constitueixen, com les seues senyories saben molt bé, un factor decisiu per a fer possible l'aprofitament de les oportunitats que el moment econòmic espanyol ens va a permetre: la inserció de la nostra comunitat en les grans xarxes de comunicació nacionals i europees.

El govern de la nació, conscient d'esta necessitat, ha inclòs les previsions corresponents en els seus plans d'infraestructures, tant en el Pla pont de carreteres com en el Pla director d'infraestructures. Ja ha assumit el compromís de portar-les endavant.

En canvi, els problemes sorgits en relació amb la decisió definitiva respecte al traçat del subtram Minglanilla-Caudete de las Fuentes, de la nacional III, ha vingut a introduir retardaments en l'acabament d'un element essencial per a l'adequada connexió de la Comunitat Valenciana amb la resta d'Espanya, com és l'autovia València-Madrid. Per això és necessari que els organismes competents adopten quantes mesures siguen necessàries per a accelerar tot el possible les obres i pal·liar estos retardaments.

D'una altra banda, el grau de congestió que abasten ja les carreteres del corredor mediterrani fa imprescindible obrir quant abans nous eixos de comunicació de la nostra comunitat amb la resta d'Europa. A la vegada, volem que constituïsquen un complement i una alternativa als ja existents.

Per tot això presentem la següent proposta de resolució: «Atesa la necessitat de completar amb la major brevetat les comunicacions de la Comunitat Valenciana amb el centre de

la península i obrir itineraris alternatius que ens aproximen més a Europa, les Corts Valencianes insten al govern de la nació que, primer, atorge prioritat absoluta a les actuacions per a l'acabament de l'autovia València-Madrid, accelerant, segons procedisca en cada cas, la redacció dels projectes de construcció, l'obtenció dels terrenys o l'inici de les obres en els traçats aprovats pel Ministeri d'Obres Públiques, Transport i Medi Ambient. I, segon, accelere les actuacions tendents a la realització de l'autovia Sagunt-Somport amb la màxima urgència.»

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Nebot.

Torn en contra. *(Pausa.)*

Votem la proposta de resolució. Comença la votació. Per 49 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció s'aprova.

Senyor Taberner, per a explicació de vot.

El senyor Taberner i Ferrer:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a manifestar públicament el nostre vot favorable a la proposta, tot i que ens haguera agradat que eixa rapidesa amb què es demana el tancament final o l'acabament final de l'autovia València-Madrid haguera contemplat també la necessitat que eixe tancament i eixe acabament tinguera ben present la defensa dels valors mediambientals d'eixe tram que està sent conflictiu, que és el tram de superar el que són las Hoces del Cabriel.

Hem votat afirmativament, però que quede constància que nosaltres hem expressat repetidament la voluntat que s'acabe el més prompte i que s'acabe amb el menor cost ambiental possible.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Taberner.

Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Gràcies, senyor president.

Evidentment, la votació unànime indica que tots els grups hem votat a favor, com així ho ha fet el nostre, encara que amb tots els respectes he de dir que esta proposta de resolució pareix que destil·le certa vocació d'oposició, perquè parla dels problemes sorgits com si qui fa la proposta no haguera tingut res a veure amb els problemes sorgits.

I després utilitza en la seua redacció: «atorgue prioritat», «accelere segons procedisca», «accelere les actuacions». Nosaltres creiem que, quan una proposició, una proposta de resolució, una proposta perquè es resolga, té vocació de govern, o almenys se sent recolzada pel govern, possiblement la literatura hauria d'haver sigut més definitiva, i on diu «accelerant segons procedisca en cada cas», creiem que haguera sigut més correcte «accelerant en tots els casos la redacció dels projectes», o inclús, quan es parla de l'autovia Sagunt-Somport, que, com totes les seues senyories saben, sobretot els més veterans en esta cambra, açò ve de molt lluny i estem molts anys accelerant, però es veu que l'acceleració tendeix a l'estancament.

Nosaltres creiem que deuria haver anat a la conclusió de les actuacions, perquè l'autovia Sagunt-Somport tots sabem que és imprescindible no només per al comerç exterior, sinó cap a l'eixida dels nostres productes a una part del nord-est molt important dels mercats interiors que la Comunitat Valenciana té.

Per tant, hem votat a favor, encara que considerem que la proposta no és una proposta que vinga feta des d'un govern que espera que se l'escolte amb la mateixa notorietat que representa una majoria absoluta en estes Corts, sinó que més prompte pareix una petició suplicant sense el convenciment de mantindre eixa majoria de govern.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.

Senyor Agramunt. Té la paraula, senyor Agramunt.

El senyor Agramunt Font de Mora:

Muchas gracias, señor presidente. Yo sé que cuando le pido la palabra siempre me la concede.

La verdad, nuestro grupo, naturalmente, ha votado que sí, no podía ser de otro modo, a esta propuesta de resolución. Y seguramente hubiera votado también que sí a una propuesta que hubiera dicho que los valencianos seremos justos, honrados y benéficos. También hubiéramos dicho que sí, naturalmente. Lo obvio es necesario votarlo favorablemente siempre. ¡Cuántas veces hemos propuesto nosotros esta misma u otras similares proposiciones y nos han acusado ustedes de hacer política de campanario, de hacer demagogia, de hacer electoralismo!

Sagunto-Somport, más de doce años; la autovía de Madrid, más de doce años se lleva reclamando desde las filas del Grupo Popular y de otros partidos políticos, de otros grupos parlamentarios. La conclusión es que ustedes hoy se han quedado descansados. Porque, claro, una propuesta de resolución tras doce años para decir lo que dice sin compromisos, sin fechas, sin ningún tipo de concreción es para, de verdad, sentirse desahogados.

Porque además, esta propuesta de resolución, que votamos a favor, naturalmente, y siempre lo haremos así, dice que hay que acelerar una serie de proyectos de construcción de obtención-obtención, entre comillas- de terrenos, cuando todo eso, el Ministerio de Obras Públicas ya lo tiene resuelto, salvo, y parece mentira que ustedes no lo sepan, todos los proyectos están ya resueltos salvo un tramo, el de Minglanilla-Caudete de las Fuentes, un sólo tramo pequeñito que no está todavía ni adjudicado ni licitado por responsabilidad fundamental, precisamente del gobierno de la Generalidad Valenciana, gobierno apoyado por el grupo parlamentario que hace esta propuesta, que insisto que hemos votado que sí, porque lo obvio hay que votarlo afirmativamente a pesar de todo. Pero son ustedes, señores de la mayoría, los que han impedido que esa autovía esté en estos momentos terminada, cuando hace varios años...

El senyor vice-president primer:

Senyor Agramunt.

El senyor Agramunt Font de Mora:

Termino, señor presidente.

...Cuando hace varios años el gobierno de la Generalidad se opuso al trazado inicialmente aprobado por el Ministerio de Obras Públicas, que iba por el norte del pantano, pidiendo que fuera por donde hoy el Ministerio decidió, que ha supuesto que la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha se opusiera en un recurso contencioso...

El senyor vice-president primer:

Senyor Agramunt.

El senyor Agramunt Font de Mora:

...Y en este momento el único problema que queda por dilucidar es un problema judicial, es un recurso contencioso

presentado por la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha. Todo lo demás, todo lo que aquí se pide en esta propuesta estaría resuelto si el gobierno socialista de Castilla-La Mancha no se hubiera opuesto a la decisión del gobierno socialista de la Comunidad Valenciana hace siete u ocho años.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Agramunt.

Proposta 36.963, del Grup Popular. Senyor González.

Proposta del G.P. Popular sobre empreses públiques de la Generalitat Valenciana

El senyor González Cepeda:

Muchas gracias, señor presidente.

Esta propuesta de resolución que plantea nuestro grupo parlamentario tiene por objeto que el Consell remita a las Cortes en el plazo máximo de un mes un informe para conocimiento y debate de las actividades, situación patrimonial, inventario de los entes, organismos y empresas públicas de la Generalitat Valenciana.

Y hemos presentado esta propuesta de resolución por dos motivos. La desaparición, la integración de entes y organismos en las consellerías, la cesión gratuita de acciones de empresas públicas a la Generalitat, las ampliaciones de capital de empresas públicas pendientes de desembolso, la constitución de nuevas sociedades, la desaparición de sociedades existentes, los cambios de objeto social, la ampliación de actividades que en empresas públicas que se ha llevado a lo largo de los años 1992 y 1993 hace incomprensible que en estos momentos se conozcan con claridad las actividades que desarrollan los organismos públicos y las empresas públicas.

Y avala estas afirmaciones recoger lo que dice la Sindicatura de Cuentas del año 1993, que, con respecto a algunas empresas públicas, no puede ser más claro.

Si cogemos Sepiva, Seguridad y Promoción Industrial Valenciana, dice, entre otras muchas cosas, dice: «Sepiva no dispone actualmente de información suficiente en cuanto al valor de los bienes adscritos en la inspección técnica de vehículos que antes ejercía directamente la Generalitat.»

Si cogemos Valencia Parque Tecnológico dice: «Ha habido una cesión gratuita a la Generalitat Valenciana de la titularidad de las acciones, cesión que fue aceptada mediante decreto» etcétera.

El Instituto Valenciano no se sabe el número de viviendas que administra. Dice: «aproximadamente 30.000». Y en una promoción, por ejemplo, como la de Santa Pola, dice: «Se ha hecho una provisión por depreciación -dice- que está sobrevalorada», sin especificar.

Procova, dice: «El epígrafe de Fondos Públicos no refleja la ampliación de capital acordada por la Junta de Accionistas», no lo contabilizan.

Promociones Públicas Deportivas, dice: «En junio de 1994 se ha acordado la disolución y liquidación, y tiene un inmovilizado de 486 millones de pesetas», que no se va a saber qué va a pasar con ellos.

Valencia Ciencia y Comunicaciones, dice: «Se recomienda que se concrete de forma definitiva y con la mayor celeridad posible tanto la titularidad final de los activos como el sistema de gestión de los mismos, y las actividades que en ellos se desarrollen»; no se sabe ni para dónde se van a adscribir.

El Instituto de la Energía: «El Iven debe contabilizar la totalidad de las dotaciones previstas»; no las contabiliza.

Gerencia de Puertos de la Generalitat Valenciana, dice: «No se dispone de información sobre la valoración de los inmuebles afectados, por lo que el organismo no ha preparado y presentado balance de situación.»

Instituto Valenciano de Estadística. No se ha presentado ningún estado de cuentas.

Servicio Valenciano de Salud. Existe un volumen importante de gastos realizados en 1993, 8.279 millones de pesetas, que no han sido contabilizados en el presupuesto del ejercicio.

Ferrocarriles de la Generalitat. Dice: «Formando parte del inmovilizado material se encuentra la parte de la inversión relativa a la primera línea de metro, gestionada por Feve, que asciende a 3.669 millones, que no representa el coste total de la obra. Ferrocarriles no dispone de información suficiente que permita, de forma razonable, estimar el coste.»

Yo creo que más categórico y más tajante no puede ser el Informe de la Sindicatura con respecto a que no sabemos ni el inventario ni el balance de situación, no realizan las cuentas anuales, los organismos públicos no presentan cuentas anuales ni ustedes mismos saben cómo nos van a dejar el patrimonio de la Generalitat.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor González.
Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president.

Senyories, la proposta de resolució que presenta el Grup Parlamentari Popular textualment diu que han de conèixer estes Corts, el Consell ha de remetre a estes Corts per al seu coneixement –el debat depén de la voluntat dels membres de la Cambra, almenys que ho coneguen– les activitats.

Senyories, les activitats dels ens, organismes i empreses públiques són aquelles que els pertoca en funció de les obligacions o funcions que diu el seu decret o la llei que les crea, i diu què és el que faran. En primer lloc. Només que poden fer allò per a la qual cosa han sigut creades. I per a d'això existeixen normes. I m'estranya molt, excepte que siga una espècie de maniobra política en el bon sentit de la paraula, el fet que al·legue el Grup Parlamentari Popular, que tant s'ofereix l'altre dia el seu portaveu ací, el senyor Zaplana, que va dir que hi havien fet tantes preguntes parlamentàries, tantes interpellacions, tantes compareixences, a mi m'estranya que el Grup Parlamentari Popular al·legue ignorància de no saber a què es dedica el Sepiva, què fa l'Impiva, què fa Vacico. No diguen això. Això figura ací punt sobre punt.

Ara vostés podrien dir: «És que això és el que diu la llei, però què fa realment.» Entrem ací? D'acord. Entrem ací. I què fa realment? Ho tenen vostés per tres vies. Per una banda, ho tenen en els pressupostos de tots els anys, on vénen les activitats, els objectius, els pressupostos de l'acció anual. Ve, en segon lloc, en les auditories que tots els anys fan empreses privades, que auditen: auditoria d'activitats, auditoria financera, etcètera. Vostés poden tindre una opinió molt particular, i tenen tot el dret a tindre-la, de si les auditories, que fan auditories externes, que col·laboren amb la Generalitat empreses d'auditoria que tenen la seua importància, la seua independència i la seua professionalitat, i que eixes auditories són les que es remeten per part de la Generalitat, per part del Consell, intervenció, a la Sindicatura. I la Sindicatura, com vosté ha fet molt bé, arreplega tots els anys el seu informe, on diu quines deficiències hi ha, quines coses cal completar. Això ho hem negat alguna vegada, que els informes de Sindicatura sempre

ajuden a dir «i esta entitat, o esta conselleria o esta direcció general té esta deficiència o eixa cosa no s'ha fet com diquem? Ho hem dit ací i ho tornarem a dir. Val.

Continuem més enllà. Diu: «Situació patrimonial» Un tom. Tots els anys en els pressupostos ve deure, haver, estat patrimonial, pèrdues, ganàncies, activitat, estat, actiu, passiu exigible a curt, a llarg, emissions... Després vosté pot fer els comptes. Vosté vol que la Generalitat li ajude a fer le sumes i restes? És una petició raonable. No. Vosté les pot fer, perquè almenys em consta la capacitat personal. Jo no parlo ara de capacitat política, però almenys la capacitat personal com per a exigir això.

Però és que la qüestió tercera encara és –i de seguida acaba– millor. On diu «és que volem l'inventari...» Quan diu inventari parla de valoració. Perquè m'ha dit al principi: «Sepiva: valors de béns adscrits.» Després parla de «ferrocarrils: valor, cost total». Diga'm vosté si és fàcil, quan parlem de l'inventari, no sols és dir relació de béns, sinó ficar «constar valor». Creu vosté que és fàcil ficar el valor de tots els béns públics? Sí. Molt senzill, molt senzill. A mi em costaria molt poc fer l'inventari de béns de la Generalitat, ficar-li els valors i ficar, per exemple, un exemple: «Albufera de València: 9 milions de pessetes.» Igual se me'n donen 9 que 90. Línia del metro, que diu vosté –que jo conec i use des de fa més de 40 anys, des de, diguem-ne, Torrent a més amunt de Carlet–, quin valor li donem? Als carrils que tenia, que llevaren fa sis anys, que eren de 1924, li fique 3 milions o 30? Vosté vol saber el que té o la valoració? Amb quin criteri de valoració? Per favor, senyor diputat, sap vosté que béns públics, que han sigut transferits a la Generalitat, quin valor li fica vosté? Sap vosté que n'hi ha molts que no són valors de mercat. No estiguen entrant en un camp on, quan vostés, en la responsabilitat que tenen més curteteta, més concreta, pot ser igual de complicada, fiquen... O és que vostés no tenen també responsabilitat en ajuntaments, i miren vostés la valoració, el qui la tinga fet, de béns i quin valor li fiquen? L'exemple que he dit, de ficar-li a La Albufera 9 milions de pessetes, és suficientment representatiu com perquè u diga: «L'Albufera en val 9?» Si la vengueren com es vengué part del Saler, qui la venguera, la vendrà per 9 milions? Gràcies. (Remors.)

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.

Votem la proposta 36.963. Comença la votació. Per 21 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció es rebutja la proposta.

Proposta 36.998, del Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana. Senyor Villalba.

Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre l'autovia Madrid-València i els aeroports de l'Altet i Manises

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats.

El contingut del debat de política general d'enguany, que ha tingut una virtualitat respecte a altres anys, i és que al final hem pogut fer un debat de política general de temes valencians sense que ningú intentara anar-se'n a Maastricht o parlar de l'economia mundial, ha significat ficar damunt la taula alguns aspectes importants de les infraestructures de la Comunitat Valenciana.

Hem pogut parlar de l'autovia i ja es va dir ben clar que des del nostre grup, consideràvem que la situació de l'autovia València-Madrid havia sigut un dels fracassos més clamorosos de l'acció de govern del PSOE a la Comunitat Valenciana, fins i tot de la manca de pes específic del mateix president de la Generalitat o del secretari general del seu partit. I ara acabem d'aprovar una proposta que fa referència també a l'autovia, però, com hem assenyalat en l'explicació de vot, és una proposta feta pel grup que sustenta el govern, que parla d'accelerar, en el seu cas, les accions. Nosaltres ací parlem que s'arribe a la finalització de les obres València-Madrid, que, com tots molt bé saben, les causes que han originat que no estiga finalitzada són exclusivament manca de sintonia entre governs del PSOE de València, governs dels PSOE de Castella-La Manxa i governs del PSOE de l'Estat.

També volem que es concrete eixa promesa, que nosaltres qualificàvem com senyal de fum en el debat de política general, que, home, no tenim l'autovia encara, però no us preocupeu que el tren d'alta velocitat en l'any 2007 quasi segur que el tindrem. Però no hi ha ni concreció de projecte ni hi ha calendari d'actuacions ni hi ha consignació pressupostària. És més, a la pregunta que li férem al president Lerma respecte si els 500.000 milions de pessetes de retall de despesa que havia anunciat el ministre Solbes afectarien o no afectarien a les inversions relacionades amb la Comunitat Valenciana, el president Lerma no es va atrevir a afirmar categòricament que es mantindrien tots els convenis, acords, projectes establerts entre el govern de l'Estat, la Generalitat Valenciana o, encara que foren exclusivament del govern de l'Estat, que no es deixarien sense efecte.

Eixa promesa del president de la Generalitat no es va fer patent, pot ser perquè tractant-se de situacions en què intervé el senyor Borrell o el senyor Bono, president de Castella-La Manxa, pràcticament sempre queda en entredit la posició política del president de la Generalitat Valenciana. Ara sí que ens agradaria, a través de l'aprovació d'esta proposta de resolució, que hi haguera un compromís ferm, no de voluntats polítiques futuribles, sinó de concreció de realitzacions abans que s'acabara esta legislatura.

I també es parlà en eixe debat de política de general, i ho va introduir el mateix president Lerma, de la situació dels aeroports de l'Altet i Manises. Va advocar ell per la millora de l'Altet i Manises. Però quina és la relatiu? I per això li deiem que ell parlava de la Comunitat Valenciana oficial i nosaltres volíem parlar de la Comunitat Valenciana real. La situació de l'Altet és un aeroport amb estrangulaments físiques de comunicació per a accedir a ell i sobretot amb estrangulaments econòmics d'intentar millorar les infraestructures de servicis del mateix aeroport.

I, pel que fa a l'aeroport de Manises, és evident que primer es va començar per tancar-lo per la nit i després, com que l'havien tancat per la nit i lògicament havia descendit el nivell de vols, ja havia perdut la categoria de internacional. I que, per tant, era molt difícil que es poguera justificar i fonamentar des de la Generalitat Valenciana unes reivindicacions de cara al govern de l'Estat perquè augmentara la dotació econòmica que equiparara l'aeroport de Manises al repte europeu que en este moment hem d'assumir.

Per tant, fins i tot conscients que hem votat eixa proposta d'abans, creem que no té res de contradictori que s'aprove la proposada pel PSOE i que s'aprove esta, perquè així tindríem amb la del PSOE la declaració d'intencions i el futuribles i amb esta tindríem les concrecions de les accions de govern, que acabarien fent que la societat comprenguera que no estem intentant enganyar-los, sinó dir-los de veres el que volem fer.

Pensem que estes infraestructures són imprescindibles que es queden concretades i per això sol·licitem el vot a favor de les seues senyories.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.
Senyor Nebot.

El senyor Nebot Monzonís:

Moltes gràcies, senyor president.
Senyories.

Senyor Villalba, li faig la gràcia de reconèixer-li que coneix la Constitució i que coneix perfectament l'Estatut i, per tant, coneix perfectament les competències que la Constitució i l'Estatut ens dóna al govern valencià com a una comunitat autònoma. Per tant, li contestaré a la referència que vosté ha dit, que per fi en este debat s'ha parlat de temes referents a competències de la Comunitat Valenciana i no a temes de Maastricht. Doncs mire, en la seua intervenció exactament igual. Perquè vostés no han fet cap tipus de proposta de resolució que afecte al segon Pla de carreteres de la Comunitat Valenciana. Les propostes que vosté ha fet ací i les que ha defensat són competència de l'Estat, encara que subsidiàriament beneficien a la Comunitat Valenciana. I són competències úniques i exclusives de l'Estat.

Per tant, vosté, una vegada més intenta distorsionar el debat, intenta enganyar els valencians. Amb les nostres competències vosté no ha sigut capaç de presentar una proposta que millore el segon pla de carreteres ni les infraestructures hidràuliques ni res d'allò que el govern valencià té competència directa. En la seua proposta de resolució diu que es «facen les gestions necessàries». En les nostres també, en les nostres també diu que es facen les gestions necessàries.

En l'autovia de Somport, nosaltres també l'hem aprovada en esta Cambra. I hem cregut necessari i oportú tornar-ho a recordar ara. I el mateix li dic per a la nacional III. I el tren d'alta velocitat, que vosté diu que no es fa res, sap que la Generalitat ha finançat un estudi de viabilitat, que està negociant-ho amb el ministeri i, com a competència del ministeri, fem l'esforç d'introduir el punt de vista valencià per a la millor posada en marxa d'allò que serà un projecte que a tots els valencians ens beneficiarà. Però vosté sap també com jo que no tenim competències exclusives, només que la possibilitat de negociar amb el govern central, que és el que està fent este govern des del primer dia. El que passa és que a vosté moltes coses se li obliden.

I en l'aeroport de l'Altet i de València, li dic la mateixa, però encara més greu, encara més greu. Nosaltres estem reivindicant la millora de l'aeroport de l'Altet i la millora de l'aeroport de València, com altres infraestructures de la Comunitat Valenciana, però no tenim competència en elles. I els diré més: el govern en el fons tampoc. Perquè ha de saber que des que es va posar en marxa l'organisme anomenat Aena, les inversions, com qualsevol empresa pública o privada, depenen dels fons de recursos d'eixa mateixa empresa i, per tant, són recursos de bona voluntat.

Però he de dir-li que s'escapen fins i tot al control del govern de Madrid, perquè eixos fons deuen de gestionar-se dels propis recursos de l'empresa. I, encara així, l'empresa té previstos 5.500 milions per a Alacant i vora 2.000 per a l'aeroport de València. I vosté ho sap. Però ni estes Corts tenen facultat per a obligar a Aena a fer eixes inversions ni el propi ministeri en Madrid tampoc, perquè funcionen com una empresa qualsevol i, per tant, és autònoma per a dirigir les seues inversions on crega oportú.

Per tant, senyor Villalba, rebutjarem la seua proposta de resolució.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Nebot.

Votem la proposta. Comença la votació. Per 19 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció es rebutja.

Senyor Agramunt.

El senyor Agramunt Font de Mora:

Gracias, señor presidente.

El Grupo Popular naturalmente, por lógica y coherencia habitual en nuestro grupo, en relación con la votación realizada hace escasos minutos sobre la propuesta 986 del Grupo Socialista, aunque ésta es más amplia en su contenido, hemos votado naturalmente a favor.

Simplemente explicar el asombro de este grupo ante la argumentación realizada para votar lamentablemente en contra de esta propuesta por un grupo de la Cámara, argumentando que se estaba hablando de competencias del Estado, cuando hace escasos minutos hemos votado una propuesta de ese mismo grupo sobre competencias también del Estado.

El senyor vice-president primer:

Explique el seu vot, per favor.

El senyor Agramunt Font de Mora:

Son ustedes incorregibles. (*Remors.*) (*Rialles.*)

El senyor vice-president primer:

Jo, de totes les seues senyories, al final d'esta legislatura comprenc que sàpiguen el Reglament i els drets que té cadascú a l'hora d'utilitzar el seu torn de paraula. Per tant, crec que està de sobra recordar que per exemple l'últim torn era d'explicació del vot, del propi vot, no del vot dels altres.

Bé, ho dic per a recordatori, per al futur, ja que el present no ha acabat de funcionar.

Proposta 36.946, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Bé, ací, senyories, ho dic a tots, perquè no tinguem cap sorpresa després, hi ha una correcció tècnica, que ho és de tècnica perquè com a tal fou assumida en la Junta de Síndics. Per tant, no crec que haja d'haver cap sorpresa ací.

En definitiva, la proposta de resolució, que diu textualment «Les Corts Valencianes acorden que el Consell de la Generalitat regule legalment, abans de la finalització d'esta legislatura, que l'Institut de Filologia Valenciana siga l'entitat que tinga atribuïdes totes les competències per a assessorar i dictaminar en matèria lingüística... —ha de continuar dient—...pel que fa a la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana».

En eixes condicions, la senyora Marcos té la paraula per a la defensa d'eixa proposta.

Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre l'Institut de Filologia Valenciana

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats.

La veritat és que el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida porta quasi quatre anys fent palesa la nostra voluntat d'avançar decididament per la recuperació lingüística i cultural del País Valencià. I, a més a més, hem fet palesa també al llarg d'estos quatre anys la nostra ferma defensa de la unitat de la llengua.

Supose que no se li escapa a ningú que totes les llengües tenen varietats més o menys acusades a nivell geogràfic, i no és estrany que alguna d'aquestes varietats tinguen la seua pròpia denominació diferent en els diferents territoris on es par-

la. Això, que sembla conegut per tots i totes, ha produït al País Valencià un enfrontament, una crispació entre els valencians i valencianes, que a allò que no du precisament és a millorar l'ús social de la llengua, que és el que pretén el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Em van a permetre, perquè pense que de vegades, quan hi ha algunes persones que diuen les coses ben dites no cal que ningú improvise, em van a permetre que llistara un text d'un grup de persones del col·lectiu «País Valencià i Democràcia», que reflexa perfectament el que pensa el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i per la qual cosa ha portat aquesta proposta de resolució.

Diu així: «Un dels factors que més han afavorit la perillosa identificació entre política i lingüística és, sense cap mena de dubte, la ambigua legislació valenciana pel que fa el tema de l'assessorament i el dictamen lingüístic, i molt especialment el fet que el País Valencià siga l'única comunitat autònoma amb llengua pròpia que continua sense haver regulat un tema tan bàsic com el de l'organisme que legalment ha de tenir aquestes competències.

L'única referència de la legislació valenciana relacionada amb aquest assumpte es troba en l'article 34 de la Llei d'ús i ensenyament del valencià. D'acord amb aquest article, el govern valencià assumirà la direcció tècnica i la coordinació del procés d'ús i ensenyament del valencià, assessorant totes les administracions públiques i particulars i prenent les mesures que calguen per fomentar l'ús i l'extensió del valencià.

No és estrany, doncs, que una legislació que atorga competències lingüístiques a institucions polítiques i administratives haja permès que alguns sectors polítics s'hagen sentit legitimats per convertir els temes lingüístics en un instrument de lluita i de desqualificació política. És urgent i necessari que s'estableisca una clara separació en aquests temes i que les universitats valencianes, és a dir, les institucions que han de vetlar per l'adequat funcionament de tot el sistema educatiu, assumescuen, amb una potestat legal plenament reconeguda, l'assessorament i el dictamen lingüístic al País Valencià, i coordinen els seus esforços amb les altres institucions que tenen competències semblans en les altres zones del domini lingüístic.»

Com deia abans, açò resumeix tot i perfectament el que pensa Esquerra Unida al voltant d'aquesta qüestió. És per això que, quan al DOGV es va publicar el Decret 238/94, de 22 de novembre, pel qual es va crear l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida ha començat tot un seguit d'iniciatives per tal que el govern valencià regule legalment que siga aquest institut interuniversitari aquell que tinga totes les competències en matèria d'assessorament i dictamen pel que fa a la nostra llengua.

Pensem que és una qüestió política important que pot d'alguna manera llevar el to de crispació al voltant del que ha sigut la batalla lingüística al País Valencià. Creem que el govern valencià té la responsabilitat de fer allò que es demana en aquesta proposició i, a més a més, creem que això s'ha de fer legalment, el més aviat possible, és a dir, abans de la finalització de la legislatura, i esperem que aquesta proposta, que creem raonable, aprofite per a llevar tensió, crispació, dintre del poble valencià, per a incentivar l'ús social de la nostra llengua, que en definitiva és allò que demanem i que volem totes aquelles persones que ens sentim vinculats al valencianisme polític.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Torn en contra. Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats.

Ens trobem davant d'una proposta de resolució que creem que vindria a usurpar les funcions d'un altre organisme de la Generalitat, que en la seua llei i el seu reglament que el desenvolupa ja parla de la possibilitat d'exercir estes competències.

Creem que l'Institut de Filologia Valenciana, que ja està constituït en les universitats, deu circumscriure's exclusivament a l'àmbit universitari, on ha sigut creat, i que difícilment se li pot donar la categoria política que la proposta de resolució ens demana.

La proposta de resolució diu que el Consell de la Generalitat regule legalment que l'institut tinga atribuïdes totes les competències per a assessorar i dictaminar en matèria lingüística. Nosaltres creem que per a d'això faria falta modificar la Llei del Consell Valencià de Cultura, perquè és eixe organisme aquell que en estos moments té atribuït allò que en esta proposta se'ns demana que s'atribuïssa a les universitats.

Nosaltres des de sempre hem dit que el problema o el conflicte lingüístic s'ha de solucionar pels filòlegs i han de ser ells qui, mitjançant un congrés, organitzat des del Consell Valencià de Cultura, parle de la llengua valenciana i siga capaç de traure a esta societat de la situació complexa en la qual es troba respecte a l'origen, la identitat i la personalitat del nostre idioma.

Cada vegada que hem fet eixa proposta, no indicant ni tan sols qui havia de formar part d'eixe congrés, sinó deixant a la lliure facultat del Consell Valencià de Cultura que citara a les universitats, així com a aquells altres organismes que haurien d'estar presents en eixa discussió, ens hem trobat amb el rebuig. Creem que en estos moments no és convenient, per a evitar un conflicte de competències entre organismes de la Generalitat, que es procedisca a l'aprovació d'esta proposta de resolució.

És cert que les universitat tenen alguna cosa a dir, com també hi ha molt més organismes que deuen dir... (*Inoïble per raons tècniques.*)

El senyor vice-president primer:

Senyories, solucionats els problemes tècnics, continua el Ple i la paraula la té el senyor Villalba, que li quedaven dos minuts de parlament.

El senyor Vilallba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Reprement el fil de la intervenció, estàvem dient que en altres llengües de l'estat espanyol no són en ningun cas les universitats les que tenen, en matèria lingüística, la competència exclusiva per a assessorar i dictaminar. La llengua castellana té la seua acadèmia de la llengua i no són les diferents universitats de Castella les que ho fan. I el mateix es pot dir d'organismes similars per a la llengua gallega, euskera o catalana.

Per tant, senyories, nosaltres creem que, amb estricte respecte a la Constitució Espanyola, que parla del mateix nivell d'estabilitat i de respectabilitat de totes les llengües que integren l'Estat espanyol, de les quals el valencià és una d'elles; pel respecte a l'Estatut d'Autonomia, que parla que les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana són l'idioma valencià i el castellà, i perquè considerem que els criteris ací apuntats des del punt de vista polític sobre la unitat de la llengua o la no unitat de la llengua creem que és opinable, i que en estos moments, no sols des del punt de vista de la política, sinó també des del punt de vista de la ciència i des del punt de

vista de la filologia, hi ha filòlegs absolutament respectable que tenen tesis a favor de la unitat lingüística del valencià i del català, però hi ha també filòlegs absolutament igual de respectables que els anteriors que mantenen que el valencià és un idioma diferent i diferenciàt, és per això per la qual cosa no recolzarem esta proposta de resolució.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Senyories, passem a votar esta proposta de resolució. Comença la votació. Per 28 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció s'aprova.

Senyor Nabàs. Perdó, senyor Calomarde, primer.

El senyor Calomarde Gramage:

Moltes gràcies, senyor president.

En dos minuts és difícil fer repàs del que ha sigut la posició del meu grup parlamentari respecte a este assumpte concretament al llarg de la legislatura. No obstant això, intentaré fer un resum el més ajustat possible al temps.

El meu grup parlamentari ha votat que no a esta proposta per dues raons fonamentals. En primer lloc, ¿està el Grup Parlamentari Popular en contra que l'Institut de Filologia Valenciana —o l'actual dit o anomenat Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana— siga l'entitat que tinga atribuïdes les competències, etcètera, per assessorar en matèria lingüística? Bé, el meu grup en el que està en contra, en principi, és que el govern valencià fins avui no haja portat a esta cambra com s'ha demanat moltes vegades el corresponent projecte de llei, si és que el govern valencià està per aquesta tasca; primera cosa.

Segona cosa, ¿està el meu grup parlamentari en contra que siga el Consell Valencià de Cultura qui tinga eixes competències? En absolut, perquè el meu grup parlamentari estaria absolutament fora de joc si estiguera dient una cosa semblant a l'anterior. Per tant, quina és la nostra posició? Molt senzilla. No podem recolzar cap proposta en el sentit plantejat si no es tramita en aquestes Corts Valencianes a través del corresponent projecte de llei.

Segon, no és el moment processal de la legislatura per fer-ho. Tercer, mai recolzarem ni votarem favorablement una proposta com aquesta si no està antecedida d'un ampli debat i un consens suficient absolutament per tots i totes les sensibilitats lingüístiques d'aquesta comunitat, que precisament no és ni unívoca ni senzilla. Consegüentment, això és el que sempre ha defensat el meu grup i el que segueix dient. És per això, senyor president, senyores i senyors diputats, pel que ens oposem clarament a la formulació, a la proposta i al contingut exprés de la formulació de la mateixa.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Calomarde.

Senyor Nabàs.

El senyor Nabàs i Orenga:

Moltes gràcies, senyor president.

El Grup Parlamentari Socialista, com és palés, hem votat a favor d'aquesta proposta del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, de demanar el desenvolupar el Decret del govern valencià del 22 de novembre, pel que es crea l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, que formen part les tres universitats, la Literària de València, la d'Alacant i la Jaume I de Castelló. Entenem que per raons constitucionals en matèria científica qui té l'àmbit on ha de dilucidar-se és justament en la universitat. I també entenem que hi ha precedents

en altres comunitats autònomes. Per exemple, a Balears, que és la universitat qui es preocupa d'aquestes coses.

Creem que el que hem aprovat en aquest debat de política general perquè es tanque i es passe, es done un pas més pel consens, perquè la lluita lingüística no siga constantment una lluita política, és un pas important perquè es redueix a l'àmbit on mai havia d'haver sortit, és l'àmbit de la investigació, de la docència, la universitat, el que moltes vegades volem dilucidar els polítics. Per tant, crec que és una bona proposta, hem recolzat aquesta proposta i així com aquest matí tots els grups parlamentaris hem recolzat la proposta d'ensenyament obligatori en valencià, del valencià, i l'ensenyament en valencià també s'acaba d'aprovar en este moment, dona un pas més per a la normalització lingüística, dona un pas més perquè el valencià estiga considerat on deu estar considerat, que és en l'àmbit de la universitat, que és el que ens guiarà perquè llegim i escrivim correctament.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Nabàs.

Ara hi ha la proposta 36.987 del Grup Socialista, però que ha estat retirada per una transaccional. Per tant, passem a la 36.964 del Grup Popular.

Senyor Castelló.

Proposta del G.P. Popular sobre modificacions pressupostàries

El senyor Castelló Boronat:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

La propuesta de resolución que nos ocupa en estos momentos dice que «ante el recorte presupuestario anunciado por el gobierno valenciano, las Cortes acuerdan que el Consell remita a las mismas para su conocimiento y debate, las consecuentes modificaciones presupuestarias mediante un proyecto de ley por trámite de urgencia».

Bien, según las informaciones aparecidas en los medios de comunicación el pasado día 6, el Consell acordó reducir, recortar en 21.000 millones de pesetas el presupuesto para el año 1995. No voy a entrar en una defensa que sería muy fácil, y para argumentar la propuesta... sobre que hace solamente un mes, hace solamente treinta y tantos días, 37 días, que se aprobaron los presupuestos. Y donde, bueno, donde aquí se dijo que los presupuestos están muy ajustados, que eran unos presupuestos que no podían prácticamente tocarse. En fin, todas aquellas razones que se dan desde el Grupo Socialista, y que 40 días, no ha llegado a 40 días después, pues han dejado de tener razón y de tener vigencia, y ya digo que no voy a entrar por ese camino.

Sí creo que hay dos razones que avalan suficientemente esta propuesta. Una razón que es exclusivamente de cumplimiento de la legalidad. Es de cumplimiento del artículo 6, de la Ley de hacienda, en donde dice en su apartado d) que «las grandes operaciones de carácter económico y financiero se aprobarán por ley de las Cortes Valencianas». Entendemos que una operación de reducción de presupuesto de 21.000 millones de pesetas es una operación, una gran operación, de carácter económico. Y tenemos el precedente de la Ley de crédito extraordinario que se aprobó más o menos en los mismos días que en la Ley de presupuestos, que superaban algo más, en 8.000 millones de pesetas, algo menos de lo que aquí

se pretende. Ya digo, esa es una razón para nosotros fundamental, cumplimiento de la legalidad.

Y luego hay una razón política. Una razón política que entiendo o entendemos que es de mayor trascendencia incluso que esa razón que es exclusivamente cumplir la ley. Una razón política que es que el gobierno valenciano, una vez más va a remolque del gobierno de la nación. El gobierno valenciano, una vez más tiene que hacer lo que desde Madrid le dicen. Es esto un claro ejemplo de lo que en esta tribuna no sólo mi grupo parlamentario viene denunciando, de que el gobierno valenciano está a las órdenes de Madrid... puesto que, si no, no se explica que después de haber anunciado el gobierno de la nación el recorte en 500.000 millones de pesetas haga lo mismo el gobierno valenciano.

Ya digo, entendemos que es una razón política importante, y voy a decirles más. ¿Saben ustedes en el diccionario de la lengua española cómo se denomina —y voy a leer textualmente para no equivocarme— a la persona que dice que «se aplica a una persona que se deja manejar por otros u obra al dictado de otros»? Este es el caso del señor Lerma. ¿Saben ustedes cómo se le llama a esa persona? Pues se le llama, señorías, pelele. Así es como se le llama. Y claro, pues no tengo más remedio que decir que el señor Lerma, según la Real Academia de la Lengua Española, es un pelele en manos de Madrid.

Muchas gracias. (Remors.)

El senyor vice-president primer:

Senyories... (Remors.) Senyories... (Remors.) Demane a tots els diputats... consideració personal i consideració al nivell que mereix aquest Parlament a l'hora de la discussió política (Remors.) A tots.

Torn en contra. (Pausa.)

Votem la proposta 36.964. Comença la votació. Per 25 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció es rebutja.

Proposta 36.999 d'Unió Valenciana. Senyor Artagoitia.

Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre llei d'iniciatives fiscals

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories.

En esta proposta de resolució... (Remors.) La present proposta de resolució que presenta el nostre grup té dos apartats ben diferenciats. Un, que jo crec que tot el món estarà d'acord, supose, és que és precís instar quantes mesures siguen precises per qui pot fer-les. Perquè desgraciadament nosaltres no podem perquè no tenim la capacitat per a fer-ho, per a lluitar contra el frau fiscal, el mateix que contra l'economia submergida. Tots sabem massa bé que hi ha una sèrie de xifres que es barallen i que serveix moltes voltes d'excusa per incrementar la pressió fiscal; tot el tema del frau fiscal. Això seria com a primera mesura, i d'on podríem detraure recursos més que suficients per a les mesures que es plantegen després, sense incrementar pressió fiscal.

Jo crec que tots som conscients de la situació actual de crisi que estem patint; per més que els indicadors d'economia estiguen marcant una lleugera recuperació de l'assumpte, no vol dir que recuperem d'un fons tan fons que encara estem per eixir del clot. Per tant, està clar que les altres mesures el que plantegen d'una forma molt concreta és incentivar la inversió

i lluitar contra totes eixes mesures que estan bloquejant el desenrotllament del comerç, indústria, etcètera.

Per tant, el que estem plantejant són ajudes per a la creació d'ocupació en les xicotetes empreses, desgravacions fiscals per a beneficis invertits, desgravacions fiscals per a la transmissió d'empreses familiars. Tots sabem que moltes d'elles es tanquen per la raó que no tenen possibilitat de pagar el que costa passar de pares a fills les empreses. No castigar l'estalvi del xicotet estalvi, perquè és necessari que la gent tinga eixa capacitat perquè puguem dispondre i tindre capital sense tindre que acudir als mercats exteriors. I al final són tota una sèrie de mesures que l'única cosa que persegueixen és intentar, primera, per si es posaren en marxa tindre menor pressió fiscal, menor cost dels diners, més facilitat per a inversió, etcètera, etcètera, etcètera.

Clar, tot açò jo supose que em contestaran, com hi ha per norma, que són qüestions que s'escapen de la competència de la Generalitat Valenciana, i ens diran com això d'abans de l'autovia eixa de Somport, que sí que pareix que és la competència i allò de l'AVE que no era competència, que no es pot fer. Bé, jo dic, tenen vostés raó, no es pot fer perquè a la millor no han sabut reivindicar el que havien de reivindicar perquè pogueren fer-ho. Però la proposta és molt concreta. Són prendre quantes accions siguen necessàries, i reclamar del govern de l'Estat perquè es facen totes estes mesures. Per tant, això sí que ho poden fer. És instar, reclamar, la paraula és el que menys importa, el que més importa és prendre posicions perquè això es puga fer. No anem a fer comparacions amb altres comunitats que tenen altres avantatges, perquè millor per a ells i pitjor per a nosaltres. L'únic que plantegen són dos blocs de mides: una, lluita contra el frau fiscal; dos, mides que incentiven el desenganxe de l'economia valenciana.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Artagoitia.
Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president. Senyories.

Esta proposta de resolució, com ha dit el senyor diputat que m'ha precedit, diu que té dues parts, pot interpretar-se, jo no tinc tan clar que en tinga dues. Jo crec que fa una espècie o planteja una espècie d'objectiu i al final planteja una sèrie de mesures. No sóc jo qui ho ha dit, ho ha dit vosté, per tant perquè he de corregir jo el que ha dit vosté. Diu: «Sé que no és competència d'esta Cambra, no ens pertoca fer açò.» Això ja podria ser una de les primeres línies. I diu: «que s'elabore des de l'administració central—quan estem aprovant una llei estem parlant del Congrés dels Diputats—des del Congrés de Diputats una llei d'iniciatives fiscals per a la Comunitat Valenciana». Insten al govern de l'Estat a aprovar una llei des d'allà. Les redaccions de vegades poden ser unes redaccions vertaderament rocambolesques.

Una llei d'iniciatives fiscals. Si vosté està demanant que es redacte ací una llei d'iniciatives fiscals, la Llei de pressupostos els dos darrers anys, 1994 i 1995, ha incorporat, i ho sap vosté, una sèrie d'iniciatives del govern valencià per a millorar la possibilitat d'inversions, crear llocs de treball i millorar la situació de l'economia valenciana. Però ho ha fet distingint sectors, distingint quin són les ajudes en funció d'on vinga el capital i col·laborant.

Realment vosté està demanant ací a vegades fins i tot que s'elaboren qüestions que poden afectar a l'impost de societats. O és que les societats valencianes... A quines societats ha d'afectar açò? Ho diuen vostés? Tot en l'aire. Societats valen-

cianes són les que treballen ací? La que tinga una sucursal aquí? Una que treballes ací i tinga la seu a Madrid? És un poquet llançar... Si s'ha de ser un poquet seriosos, crec jo a vegades, el que no s'ha de fer és llançar una idea molt abstracta i de sobte dir: «i jo sóc qui defensa el creixement, l'ajudar...» No, no està en dir-ho, sinó en fer-ho i fer-ho bé; allò important és fer-ho bé.

Nosaltres el que podem fer és actuar en funció de les nostres competències i estem fent-lo. I en els dos darreres pressupostos, vosté ho sap, ha sigut el govern valencià el que ha iniciat línies per ajudar a joves empresaris, línies per ajudar a inversions, línies per ajudar a través de la societat de garanties recíproques, línies per a subvencionar tipus d'interès. S'ha fet, i vosté ho sap, i ací s'ha donat compte per part del govern.

Ara bé, vosté ací s'està involucrant en un projecte de llei que parlem d'elements en els quals no tenim competència, quan parlem de l'impost de societats o parlem del sistema fiscal. Si vosté mateixa és el primer que sap i ha aprovat en companyia nostra el fet d'aprovar una forma de finançació. Vosté està demanant el que hi haja una llei que duga concert i cupo per esta via tan indirecta on qui recapta? Però vosté sap que la Constitució diu que els impostos han de tindre coordinació? Si estem parlant... I no vull fugir respecte del sistema constitucional.

Vostés ací simplement creuen que poden quedar bé amb la societat valenciana dient: «el Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana ha proposat una llei d'iniciatives fiscals que no ha sigut acceptada.» I jo li contestaria: no, per dos raons. Primera, perquè les iniciatives fiscals que vosté diu són les que el govern des de fa dos anys està aplicant i vosté almenys no té perdó de no saber-lo, pot ser que un ciutadà no haja sigut suficientment conscient. I sobretot pel segon: vosté està parlant d'una lluita efectiva contra el frau. Sap vosté que el govern ha pres més de 400 mesures en un pla per a lluitar contra el frau? Ho sap vosté? Diga'm vosté una mesura més o dos o tres, benvingudes seran, per a continuar combatint.

Jo crec que no tinc massa clar el que vosté està demanant, no ho tinc tan clar, perquè vostés mateixa en la redacció, en el contingut i en l'àmbit competencial són els que no ho tenen gens clar. Però a vegades llançar una proposta a l'aire no queda mal.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.

Votem la proposta 36.999. Comença la votació. Per 3 vots a favor, 35 en contra i 16 abstencions, es rebutjada.

Propostes 36.947 i 36.948.

Senyor Botella.

Propostes del G.P. Esquerra Unida sobre un Pla de salut mental i sobre paralització de la privatització de serveis públics

El senyor Botella Vicent:

Gràcies, senyor president.

Senyories, vaig a defensar en nom del meu grup les dues propostes de resolució, la 36.947 i la 36.948. Propostes de resolució que la primera el que ve a demanar, com tots vostés tenen en el text, és simplement que estes Corts insten a la Conselleria de Sanitat i Consum per tal que d'immediat duga a terme el pla de salut mental elaborat per la pròpia conselle-

ria. Un pla de salut mental, senyories, que està elaborat des de l'any 1991 i que a tres anys, quasi quatre anys ja de la seua elaboració encara no s'ha portat a efecte.

Jo crec que al llarg i ample d'esta legislatura hem parlat en diferents ocasions del tema de salut mental, de les condicions en que estan prestant-se els serveis, jo crec que de manera molt deficient, sense una coordinació adequada, sense uns mitjans adequats i sobretot jo crec que també amb una problemàtica important, no solament en els usuaris sinó també en els propis treballadors que donen i presten aquest servei.

Per tant, és necessari que eixe pla siga portat a la pràctica d'immediat, que no es retarde més, i que en definitiva done satisfacció als usuaris, per un costat, i també, com dic, als propis treballadors que realment estan interessats en què el servei siga un servei de qualitat i no com en estos moments està portant-se a la pràctica.

Per tant, des d'eixes raons, són per les que demane el vot favorable de tota la cambra a esta proposta de resolució.

I la següent, senyories, també és un tema que ha vingut en diverses ocasions a esta cambra. És el tema del procés de privatitzacions que des del punt de vista del nostre Grup d'Esquerra Unida ve donant-se des de fa temps en els diferents serveis públics, fonamentalment en sanitat i en serveis socials.

Nosaltres vam escoltar amb atenció les paraules que el president de la Generalitat despús-ahir deia en esta trona quan es referia als escons de la dreta i plantejava que en matèria de sanitat i educació, fonamentalment, els senyors que representen la ideologia de la dreta pretenen privatitzar determinats aspectes i sobretot allò que és rendable en un moment determinat i el que no és rendable deixar-ho en mans públiques.

Jo crec que la pràctica política que està portant el govern de la Generalitat en alguns aspectes no és ni més ni menys que la anteporta del que senyors de la dreta aprofundirien més en cas d'aplegar a governar esta comunitat. Jo crec que a ningú els ha de sorprendre. I, a més a més, jo crec que legítimament ho poden fer si aconsegueixen la majoria, però a més a més perquè eixa és la seua ideologia i és la seua manera d'entendre en este cas estes qüestions. Però jo crec que des de l'esquerra no podem ni tan sols obrir portes perquè això siga possible.

I des de fa un temps cap ací hi ha tota una sèrie de serveis, com he dit, en la sanitat i en els serveis socials que vénen privatitzant-se. I és pot dir: solament la prestació de serveis. Perquè en definitiva el que és la sanitat i el que són els serveis socials no es privatitzen. Es va començar per privatitzar en els hospitals tots els serveis de neteja. S'ha acabat construint hospitals on no hi ha cuines, on no hi ha llavaneries, és a dir on tota una sèrie de serveis s'han privatitzat...

El senyor vice-president primer:

Senyor Botella.

El senyor Botella Vicent:

Sí, acabe ja, senyor president.

I el que s'ha de tindre en compte és que en estos moments estan contruint-se centres de la tercera edat on eixen llicitacions públiques per tal que empreses privades liciten amb tots els serveis, fins i tot en els sanitaris.

El senyor vice-president primer:

Senyor Botella, acabe ja per favor.

El senyor Botella Vicent:

Acabe ja, senyor president, demanant ja el vot favorable, almenys dels que s'anomenen d'esquerra, a esta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Senyor Picher.

El senyor Picher Buenaventura:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Mire, senyor Botella, en primer lloc jo vull dir-li que a la proposta de resolució 36.947 anem a votar-li que sí. Les dificultats que es té a vegades d'agrupar propostes de resolució, que això està assignat a un altre company, fa que hàgem de dir quina és la nostra intenció de vot. I, per tant, demanem també a la presidència que a l'hora de votar estes dos propostes les separe.

També volia dir-li, respecte a la que vosté planteja, la 36.946, jo crec que en la seua proposta de resolució hauria d'haver ficat...

El senyor vice-president primer:

La 36.948, senyor Picher.

El senyor Picher Buenaventura:

Exactament. Moltes gràcies, senyor president.

...hauria d'haver ficat, després de determinats serveis, hauria d'haver inclòir la gestió. Jo vull dir-li a vosté una qüestió. No es preocupe. Eixos serveis de gestió, en uns llocs integrals i en uns altres llocs no integrals, la dreta no té ningun interès en privatitzar-los. A la dreta no li interessen les llavaneries, ni les pinxes de cuina, ni la neteja. A la dreta li interessa conve-niar l'alta tecnologia i el que té rendabilitat. No es preocupe per això que els escons de la dreta això no ho volen.

Eixe debat és un debat que l'hem tingut ja moltíssimes vegades ací. La meua companya d'escó i de grup, María Antonia Armengol, ha debatut ja moltes vegades amb vosté eixa qüestió. ¿Vosté creu que es porta mal la gestió del servei en tots els menjadors escolars al llarg i a l'ample del País Valencià? Jo crec que es porta molt bé. I a més a més es porta per cooperatives de treball associats, que als escons de la dreta els molesta molt, i es porta molt bé. I es porta molt bé.

Per tant, jo vull dir-li a vosté que la gestió integral en les residències de tercera edat i en els serveis socials es porta molt bé i s'ha de portar així. I en l'aspecte sanitari totes eixes gestions no de caràcter integral, que vosté ho sap que en els grans hospitals i en els hospitals comarcals no són tots els serveis de gestió, es porta molt bé. Perquè a més a més que es dona el tractament adequat o es presta el servei adequat, s'estalvia també a la sanitat o als serveis públics o a l'adequació pública molts diners.

No podem entrar, no podem entrar en fer funcionaris de per vida a tot el món, perquè vosté això ho sap que a la llarga porta més problemes que avantatges. No es preocupe per la privatització, no es van a privatitzar eixos serveis bàsics de la societat valenciana i parlem de gestió determinats serveis que es donen puntualment i que poden evolucionar, que uns es poden donar en una determinada època i a la millor en una altra època per una sèrie de circumstàncies no tornar-se a donar.

Per tant, jo li dic a vosté que no es preocupe, es donaran els serveis ben donats, es gestionarà bé. Però en cap moment es va a privatitzar cap d'estos aspectes bàsics de la societat del benestar i de la societat dels valencians.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Bé, com que ja s'ha sol·licitat per un grup parlamentari, es votaran per separat les dues propostes.

En primer lloc, votarem la 36.947. Comença la votació. Per 50 vots a favor, cap en contra i cap abstenció s'aprova.

I ara votarem la 36.948. Comença la votació. Per 4 vots a favor, 29 en contra i 17 abstencions es rebutja.

Senyories, se suspén el Ple, que continuarà dins d'un quart d'hora.

(Se suspén la sessió a les 18 hores.)

(Es reprén la sessió a les 18 hores i 25 minuts.)

El senyor vice-president primer:

Senyories, continua la sessió.

Proposta 36.965, del Grup Popular. Senyor Quirós.

Proposta del G.P. Popular sobre retalls pressupostaris

El senyor Quirós Palau:

Señoras y señores diputados.

Muchas veces nos acusan de que decimos siempre lo mismo del año pasado y cosas por el estilo. Antes de que me acusen les diré que vengo a decir lo mismo que el año pasado y que el anterior, sucesivamente, porque miren ustedes que el día 28 de octubre de 1992 «interpelación al Consell... per política general del Consell pel que fa a les inversions en infraestructures de la Comunitat Valenciana en relació amb el retall pressupostari previst per a l'any 93 dels pressupostos de la nació». O sea, por lo visto, cuando nos toca a los valencianos alguna especie de sorteo de infraestructuras o de presupuesto, entonces viene el *retall*, tenemos la desgracia de que aparece el *retall* automáticamente.

Y bueno, como aquí no se puede hacer un gran debate, les vengo a decir que que tuvimos el *retall* en el 93 y se nos anuncia un *retall* de 146.000 millones de pesetas en el presupuesto de infraestructuras de los 906.000 previstos, y que naturalmente le corresponderán a la Comunidad Valenciana, como siempre. Porque, claro, ha quedado pendiente de hacer una cantidad de cosas...

Yo quiero simplemente leerles a ustedes lo que nos hace falta en estos momentos en la Comunidad Valenciana, que está contemplado presupuestariamente y está sin realizar.

Inversiones en las dársenas (*inintel.ligible*) del puerto de Valencia, acceso norte por carretera, acceso por ferrocarril en la zona sur, desarrollo de la zona de actividades logísticas. En el aeropuerto de Valencia, lubricación de los accesos al aeropuerto de Manises con ampliación de la pista de aterrizaje para que sea útil a todo tipo de aviones. Aeropuerto de Alicante, ampliación de la pista del aeropuerto y ampliación de todos los servicios para pasajeros. Renfe. Tren de alta velocidad Alicante-Valencia-Barcelona —que esta mañana ha sido aprobado— y Valencia-Madrid. (*inintel.ligible*)...en ferrocarril Alciria-Valencia en el término entre el río Turia y Barranco de Chiva. Prolongación hasta Denia del ferrocarril Valencia-Gandía. Quieren hacer que Denia sea el puerto de Baleares. Prolongación y desviación hasta Villamarchante del ferrocarril Valencia-Ribarroja, depresión de las zanjas del tramo que discurre por el término de Quart de Poblet y Manises. Variante subterránea con apeadero en el aeropuerto de Valencia. Soterramiento del ferrocarril en el municipio de Castellón. Variante ferroviaria de Benicàssim. Solución ferroviaria en la ciudad de Valencia que facilite la construcción del Parque central. Remodelación de la vía ferroviaria en la ciudad de Alicante que racionalice el uso del ferrocarril y posibilite el urbanismo

de la gran bolsa de terrenos marginales que forman parte de las dos estaciones de Alicante. Plan de supresión de todos los pasos a nivel. Ferrocarriles de la Generalidad Valenciana, dejémoslos de lado. Gasoducto, dejémoslo de lado. Itinerario radial Madrid-Valencia, inclusión del plan director de infraestructuras de los tramos de autopistas Valencia-Madrid, Madrid-Honrubia-Buñol-Valencia. Itinerario longitudinal costero, racionalización de los cursos de las vías que componen el corredor costero. Adecuar, en consecuencia, el apartado anterior de la red de carreteras que constituyen itinerarios alternativos de la autopista A-7 a usos más locales. Actuación sobre la circunvalación a Valencia de la autopista y de *by-pass* con el objeto de separar los tráfico de paso de los de carácter local. *By-pass* paralelo entre Madrid-Barcelona, tramo norte. Itinerarios transversales, adecuación de Valencia-Zaragoza-Somport, Valencia-Ciudad Real-Badajoz-Lisboa. Itinerarios regionales, Játiva-Alcoy-Alicante. Redes arteriales de Castellón, Valencia y Alicante. Redes arteriales de las poblaciones mayores de 25.000 habitantes. Mejora de las redes de vías transversales hacia las zonas del interior y su conexión con las principales vías longitudinales. Mejora de la seguridad vial de las carreteras en torno... de nuestra Comunidad en las ciudades de más de 50.000 habitantes. Plan de regeneración y recuperación de las playas de la Comunidad Valenciana. Construcción del embalse de Villamarchante. Terminación del canal Chert-Cálig. Proyecto de prolongación del río Mijares. Tránsito Júcar-Vinalopó. Obras de recuperación y defensa del Parque de la Albufera. Elaboración de un plan de defensa de la huerta de Valencia. Ejecución del parque de la cabecera del río Turia en esta ciudad. Plan de defensa y restauración forestal de los montes de la comarca dels Ports de Morella respecto a la lluvia ácida. Y ejecución del plan de residuos de la Comunidad Valenciana. Del mismo modo, les podemos decir que hace falta el pantano de Monforte del Cid, la presa del tramo medio del río Palancia, la orientación del canal Chert-Cálig, la planificación y estudio del trasvase del Ebro. La consecución del segundo objetivo... Nuevas acequias por los riegos tradicionales del río Júcar, nuevas acequias por los riegos tradicionales margen izquierda del Río Júcar, nuevas acequias riegos tradicionales del río Mijares en la Plana. Y para la consecución del cuarto objetivo, reconversión de las (*inintel.ligible*) de la vega de Valencia, reconversión de la margen derecha del río Júcar, reconversión de (*inintel.ligible*) de la Plana, implantación de (*inintel.ligible*) valenciana, implantación de los riegos organizados, etcétera, etcétera. Y en cuanto al plan Felipe todavía está por adjudicar el tramo de Serrería en la ciudad de Valencia, por la ronda norte, en el tramo VV-7701 autopista A-2, tramo Emilio Baró-Avenida de los Naranjos, tramo vía de cierre del corredor comarcal V-7001, Juan XXIII-Emilio Baró, tramo de conexión corredor comarcal, tramo de tránsito norte, tramo ronda norte-ronda de tránsito Juan XXIII, tramo autovía Valencia 3014 con la carretera 301, Archiduque Carlos-San Vicente, tramo pasado a desnivel con las vías de la Renfe, tramo pasado a desnivel con las vías de Renfe, nacional 332, vías de ferrocarril Ausiàs March, etcétera, etcétera.

Esto es lo que en este momento tiene pendiente el...

El senyor vice-president primer:

El seu temps, senyor...

El senyor Quirós Palau:

...en este diálogo de sordos no puedo leer más que lo que nos debe Madrid. Si ustedes creen que podemos aceptar recorres en este momento, que venga Dios y lo vea.

Nada más.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Quirós.
Senyor Quirós, senyor Quirós, s'ha deixat uns papers ací.
Senyor Almenar.

El senyor Almenar Palau:

Senyor president.
Senyores diputades, senyors diputats.

Señor Quirós, no sé si darle las gracias por haber hecho una excelsa propaganda de todos los proyectos que el Ministerio de Obras Públicas y otros ministerios del Estado tienen previsto realizar en el conjunto de la Comunidad Valenciana, que como usted se ha visto precisado no ha podido ni terminarlos. Son muchos los proyectos, las obras, las realizaciones que el gobierno socialista está realizando en la Comunidad Valenciana. Muchos, muchísimos. Tanto que no ha podido citarlos todos. Por eso yo le doy las gracias. En nombre de mi grupo le damos las gracias porque eso nos permite que la ciudadanía valenciana se entere del conjunto de realizaciones que se están haciendo. Muchas, muchísimas. No ha dado tiempo ni a citarlas todas.

Pero, claro, el tema de fondo, señor Quirós —después el *Diario* veremos lo que dice, habrá problemas en el *Diario de Sesiones* para transcribir ese listado tan compacto de proyectos de infraestructuras que en la Comunidad Valenciana existen; sin embargo, lo que no saldrá en el *Diario* de su intervención y quisiera yo remarcar ahora, justificando así el sentido de nuestro voto— es que ustedes, señor Quirós, señorías del Grupo Parlamentario Popular, ustedes hacen una cosa que les descalifica desde un punto de vista político para gobernar en España y en la Comunidad Valenciana.

Porque ustedes están haciendo... Por ejemplo, su compañero de filas, el señor Rato y el señor Montoro se fueron hace 15 días, se fueron hace 15 días a Londres a descalificar y a hacer propaganda para animar la especulación extranjera. En contra de la moneda nacional. Haciendo el ridículo, como toda la prensa internacional ha remarcado...

El senyor vice-president primer:

Senyor Almenar, atenga's a la qüestió.

El senyor Almenar Palau:

M'atenc. Perquè, senyor president, immediatament entendrà que m'estic referint a la teoria del Grup Popular sobre el déficit públic.

El señor Rato, el señor Montoro, el señor Aznar, el señor Zaplana anteayer aquí desde esta tribuna, han defendido la necesidad de reducir el gasto público. Sistemáticamente. Que el sector público valenciano es excesivo, el sector público español es excesivo. Ustedes, ahora, cuando se trata de reducir el gasto público, como ha hecho el gobierno español, ustedes aquí, dicen aquí no, en Galicia tampoco; en España sí ¿eh?, en España sí. En Andalucía tampoco. En Baleares tampoco. En Castilla-La Mancha tampoco. Se nota que están infiltrados ya por algunas teorías de «el meu poble no, els demás sí». Ustedes han dejado con el culo al aire al señor Aznar, señores. (Remors, rialles.)

El senyor vice-president primer:

Votem la proposta de resolució. Comença la votació. Per 25 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció es rebutja.

Senyor Villalba, té la paraula.

El senyor Villalba Chirivella:

Gràcies, senyor president.

Per a explicar el nostre vot favorable a esta proposta de resolució, ja que textualment en el nostre debat així ho manifestàrem. Interrogàrem el president Lerma sobre la concreció que no anàvem a ser discriminats en eixe retall de la despesa pública, i esta vesprada, fa uns moments, hem tornat a interpel·lar el representant del Grup Parlamentari Socialista, ja que ni el president ni cap membre del govern estan per a poder-los interpel·lar, i ens hem quedat sense tindre la concreció que eixe retall de 500.000 milions de la despesa pública que anuncia el ministre Solbes no afecte la Comunitat Valenciana. I, com al final ací moltes voltes sembla que reivindicar l'autovia Valencia-Madrid no és competència de la Comunitat Valenciana i sí és competència reivindicar l'autovia a Somport, la veritat és que hem de recolzar este tipus de propostes perquè els qui sempre s'escapen cada vegada tinguen menys forats per a fugir.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.

Proposta de resolució 37.000, del Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana. Senyor Villalba.

***Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana
sobre els damnificats per la pantanada de Tous***

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, estem en la proposta de resolució 37.000, un número rodó. Ja ens agradaria que el contingut de la mateixa també fóra rodó per als qui va a afectar. Es tracta d'una proposta sobre els damnificats per la pantanada de Tous. Moltes voltes s'ha parlat en esta trona, i també ho férem en el debat de política general, que seguim pensant que la solució als problemes dels damnificats de Tous és una solució política i no una solució jurídica. El problema de Tous no està solucionat perquè els governs de la Comunitat Valenciana i de l'Estat, els dos davall la responsabilitat del PSOE, no ho han volgut solucionar.

I perquè el que no volem és aparéixer com que som els únics que ens preocupem de Tous, i a pesar que la nostra proposició anava encaminada que de nou es fera una llei de crèdit extraordinari que pal·liara les demandes de tots els damnificats, a pesar d'això, hem acceptat una proposta transaccional, que passe a llegir i entregaré a la presidència, que diu: «Les Corts Valencianes insten el govern valencià que efectue les accions necessàries perquè el govern central aplique de forma urgent el contingut de la proposició de llei que està en tràmit al Congrés dels Diputats sobre ampliació d'ajudes als damnificats pel derrocament de la presa de Tous.»

Sabem que és una proposta que, en acceptar-la, correm un risc, perquè la proposició de llei que en estos moments està tramitant-se al Congrés està en el període d'acceptació d'esmenes. Sabem que pot la voluntat d'un grup majoritari, com el PSOE al Congrés dels Diputats, descafeinar el contingut d'eixa proposició de llei. Però, com que no creem que després de les paraules del president Lerma comprometent-se a solucionar quant abans els problemes dels damnificats de Tous, vaja una vegada més a deixar-los en l'engany i en la confusió, acceptem el risc, l'assumim, retirem la nostra i proposem a ses senyories el vot favorable a esta esmena transaccional.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Votem l'esmena transaccional. Comença la votació. Per 55 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció s'aprova.

Senyor Castellano, explicació de vot.

El senyor Castellano Gómez:

Senyor president, per a explicar el vot del Grup Parlamentari Popular a esta proposta de resolució. El vot del Grup Parlamentari Popular ha sigut favorable perquè, com sempre, totes aquelles iniciatives que aporten alguna cosa positiva per a reivindicar, solucionar o ajudar a tots els damnificats de la presa de Tous, no sols ací en les Corts Valencianes, sinó també en les Corts General, han sigut recolzades pel Partit Popular.

Fa pocs dies, el president del meu grup, el senyor Zaplana, ja recordava que el Partit Popular ha mantés sempre que cal donar una solució política, amb independència del procés judicial que està obert. Per això, hem de lamentar una vegada més que tant una via, la política, com l'altra, la judicial, hàgem d'estar recordant, any darrere any, i van quasi tretze anys, senyories, van quasi tretze anys, que el cas de Tous vergonyosament per a tots els valencians encara estiga per tancar.

I recolzem esta proposta de resolució a pesar que no va més enllà d'una mera declaració d'intencions, a pesar que és pràcticament un recordatori del que ací ja s'ha dit fins la sacietat, una proposta testimonial, ja que primer s'haurà d'aprovar la proposició de llei que està en tràmit parlamentari al Congrés dels Diputats per a poder complir-la. I això sí que és realment important, és a dir, que la tramitació parlamentària en el Congrés dels Diputats siga el més àgil i el més ràpida possible.

I en este punt sí que esperem també que no s'intente desvirtuar, com sembla que és la voluntat del grup majoritari que substenta el govern, esta proposició de llei. I esperem també que una vegada més esta proposta que hui aprofitem no siga un reclam preelectoral que després no s'acompleix, com ja ha ocorregut en altres ocasions. Seria lamentable per a tots i sobretot per als valencians de la comarca de les riberes, que una vegada més s'intentara tancar en fals el tema de Tous. Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Castellano.

Considerem ara la proposta de resolució 36.950, del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Senyora Marcos.

Proposta del G.P. Esquerra Unida sobre finançament de l'ensenyament

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats.

No més lluny d'ahir el senyor Bru deia que el govern valencià apostava per un ensenyament públic, gratuït i universal, condemnant les prèdiques o les propostes privatitzadores de la dreta. Però la veritat és que les paraules no són suficients, les paraules cal acompanyar-les de decisions polítiques i decisions pressupostàries.

La privatització o no dels serveis públics no és una qüestió de paraules. Com acabe de dir, és una qüestió de decisions polítiques i pressupostàries. I, si els serveis públics no te-

nen els suficients recursos i no ofereixen la suficient oferta de llocs escolars i no ofereixen la mínima qualitat, els ciutadans, les ciutadanes, habitualment s'adrecen als sistemes privats per a trobar allò que no ofereixen els sistemes públics. I el que és més greu, no se senten compromesos amb la defensa d'uns serveis públics de qualitat i a l'abast de tothom i de tota dona.

Jo pense que la pitjor manera de defensar el sistema públic és fer-ho sense convicció, sense acompanyar-ho de decisions polítiques i econòmiques, malbaratant fins i tot els esforços dels treballadors i treballadores d'aquests serveis públics.

Moltes vegades s'ha vingut a aquesta trona i s'ha parlat d'una memòria financera, d'un pla de necessitats—sense quantificar, evidentment— d'un pla urgent de l'FP, que sembla que ix un any i a l'any següent ja no hi és; d'un mapa escolar que després és un estudi de microplanificació; d'una adscripció del professorat a unes plantilles que no existeixen. Però la veritat és que de l'ensenyament infantil no sap, no contesten; dels especialistes en primària tampoc se sap massa coses; en secundària es generalitza l'únic que és barat, no allò que suposa despesa econòmica. Respecte als conservatoris, als ensenyaments d'idiomes, a la universitat, sols es requereixen cada vegada més esforços econòmics per part dels i de les usuàries, però no estan compassats amb l'esforç financer de la Generalitat per a fer de l'ensenyament el que deia ahir el senyor Bru, «una red pública, gratuïta y universal».

Han promés moltes coses, fins i tot açò, però en els supòsitos no estan els diners necessaris per a dur-ho endavant. D'ací que, com que nosaltres pensem que els serveis públics no es defensen amb paraules, sinó amb actuacions de govern, és per la qual cosa hem presentat aquesta proposta, que diu: «Les Corts Valencianes acorden que el Consell realitze les actuacions necessàries per tal de garantir que es destine el 6% del PIB del País Valencià a l'ensenyament no universitari i l'1% del PIB del País Valencià a l'ensenyament universitari, com a única possibilitat de donar compliment a tots i cadascun dels requisits mínims en infraestructures i dotacions de personal que requereix l'atenció de la demanda en la xarxa pública, des de l'ensenyament infantil fins a la universitat. I requereix, així mateix, l'aposta política per una educació pública i de qualitat al País Valencià, tendent, així mateix, a la gratuïtat dels nivells no obligatoris i dels serveis complementaris.»

Nosaltres entenem que, el mateix que en altres moments hem demanat la Llei de finançament de la reforma educativa al País Valencià, no estem en el temps perquè es puga tramitar una llei d'aquestes característiques a les Corts Valencianes. La qual cosa no anul·la el fet que, si aquesta proposta de resolució no s'aprova, evidentment vostès mateixos estan reconeixent que aquestes declaracions del senyor Bru ahir no eren més que paraules, paraules, paraules, perquè no estaran els mecanismes necessaris perquè hi haja una xarxa pública de qualitat al País Valencià que, a més a més, corresponga a tots i cadascú dels requisits que marca la reforma educativa.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos.

Senyor Puig.

El senyor Puig Noguera:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

De la lectura de la proposta de resolució, nosaltres teníem almenys tres interrogants, que jo pensava que esbrinaria ara la il·lustre diputada, i no ho ha fet així. Quan, com i perquè del

contingut de la proposta de resolució. Quan s'hauria de garantir, per exemple, la destinació, com diu, del 6% del PIB del País Valencià als ensenyaments no universitaris i l'1% als ensenyaments universitaris. La pregunta no és baladí, no és gens innocent.

Perquè, en tot cas, ens planteja un segon interrogant, i és el com. Si és que el model és —el model que està plantejant per a concretar aquest compromís— és un model sincrònic, d'ara i ja, o és el model diacrònic pel qual hem optat des de la conselleria. I s'ha optat per aquest model perquè la implantació de molts dels ensenyaments, dels ensenyaments almenys no universitaris, segons emana de l'articulat de la Logse, és una implantació gradual, d'una banda. I, d'altra, és evident que també hi ha un pla plurianual de finançament en les universitats que s'inseriria també dintre d'aquest context plurianual i, per tant, diacrònic.

D'altra banda, no entenem massa bé per què se situa en l'1% i en el 6% respectivament el PIB per als ensenyaments no universitaris i per als ensenyaments universitaris. Quan no és que fa un dia, fa unes hores només, deia que desconeixia absolutament la xarxa de centres, desconeixia el mapa escolar. Si ho desconeixia, com és possible que ara gosse fixar ja fins i tot un percentatge? És una contradicció evident. Perquè, si es desconeixia, és impossible encertar ara. Jo crec que errava abans i erra ara.

Bé. Aquesta situació que planteja el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida jo crec que és summament complexa i ens estranya el seu posicionament, un posicionament bastant a prop del dogmatisme, fonamentat en argumentacions que sembla inqüestionables, quan jo crec que seria molt més adequat assumir una actitud bastant més prudent a l'hora d'enjudiciar la proposta que ens planteja.

Dóna la sensació que el model que planteja és una model sense peus, és un model un poc en el buit, que es fonamenta a partir d'un no res. És a dir, l'1 i el 6, això ho garanteixen. Mire, s'està garantint, però no en pressupostos d'anys venidors, s'està garantint des de l'any 1994, on hi ha una notabilíssima partida pressupostària que hem redoblat en l'any 1995. De manera que la proporció de les despeses per a educació augmenten en el marc dels pressupostos any rere any, com hem pogut comprovar. Tant és així que les despeses públiques per a educació en la Comunitat Valenciana augmenten fins i tot amb major rapidesa que el Producte Interior Brut. I eixa és una qüestió que és inqüestionable, inqüestionable, les dades estan ací. Malauradament, aquest augment no impedeix determinats perdiments o morbiditats, que és un altre aspecte que ens interessaria remarcar i per al qual no tinc temps per a exposar-ho.

De manera que coneixent com coneix el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida els esforços pressupostaris, que fins i tot el mateix conseller va fixar en 165.000 milions de pessetes —de manera que sí que hi ha un compromís, 165.000 milions de pessetes— crec que la seua proposta revesteix d'un cert aire demagògic que no compartim. I la demagògia, senyora Marcos, encara que es faça amb un bon objectiu, encara que perseguisca una bona causa, no deixa de ser demagògia. Per tant, votarem en contra.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Puig.

Votem la proposta 36.950. Comença la votació. Per 3 vots a favor, 30 en contra i 5 abstencions es rebutja.

Ara venia la proposta 36.989, però que ja ha estat retirada per transaccional. Passem, per tant, a la 37.001, del Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana.

Senyora Ramón-Llin.

Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre Pla integral de reforma i adaptació de la sanitat valenciana

La senyora Ramón-Llin i Martínez:

Senyores i senyors diputats.

Esta és una proposta que en més d'una ocasió i en la mateixa línia ha presentat Unió Valenciana. És una proposta que demana la redacció per part del govern i la presentació d'un Pla integral de reforma i adaptació de la sanitat valenciana, perquè efectivament creem que en estos moments conflueixen una sèrie d'elements problemàtics dins del tema de la sanitat a nivell autonòmic. Hi ha, des del nostre punt de vista, molts conflictes per resoldre i sobretot per resoldre per una incapacitat manifesta del govern valencià en tots estos anys per a tindre la voluntat suficient i la capacitat de negociació suficient per a resoldre'ls. Per una part, hi ha alguns problemes que no són exclusivament autonòmics, com és i com diu la proposta, per exemple, dels estudiants de medicina, passant per una sèrie de problemes referits en estes Corts en moltíssimes ocasions, deficiències de l'assistència sanitària, i arribant fins al problema concretament dels farmacèutics, que podríem dir que és l'últim de tots ells.

Per tant, creem que fa falta un plantejament diferent, un plantejament de conjunt en esta matèria. I, en este sentit, creem que es deu redactar i es devia d'haver fet ja amb anterioritat, però ara és un dels moments per demanar-ho, este Pla integral de reforma, perquè efectivament n'hi ha moltíssimes coses en este camp que reformar, i adaptació de la sanitat valenciana que done, com diu la proposta, solucions a tots aquests interrogants que hui amenacen als col·lectius que estan relacionats amb la sanitat; i que, a més a més, tinga també com a un dels objectius l'equiparació del nostre sistema sanitari, d'atenció sanitària millor dit, a l'europeu.

En definitiva, el que intentem és que es done un nou impuls al sistema sanitari valencià. Que es faça un pla que de veritat resolga tots estos problemes, tots els que existeixen i tots aquells que en definitiva i davant de la gestió que s'està realitzant podran vindre en un futur. Jo crec que és una proposta absolutament coherent, de sentit comú. Que pot ser efectivament recolzada per tots els grups parlamentaris. Perquè en definitiva en moltes ocasions des del propi govern valencià el que s'ha fet és una política de gestos, en el sentit de, bé, el senyor Lerma firmar el manifest dels estudiants de medicina, de fer actuacions diguem anecdòtiques. Que creem que el que necessiten és una plasmació política real i, per tant, com ja hem insistit en moltes ocasions, hem donat diferents solucions i diferents fórmules de solució que no han sigut recollides, pensem que una d'estes fórmules podria ser l'elaboració d'este Pla integral, que recorde que ja es va demanar en alguna proposta de resolució en algun altre debat de política general, i que creem que ara, i encara que siga a punt de finalitzar la legislatura, és un moment adequat per a elaborar este Pla i per a intentar resoldre eixos problemes que vostés, torne a repetir, no han sabut resoldre.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Ramón-Llin.

Senyora De Armengol.

La senyora De Armengol Criado:

Mire, yo lo siento mucho, pero suelo llevar los temas sanitarios y desde luego es la primera vez que veo tal propues-

ta de resolución. Mire, aquí esto es un popurrí bastante complicado de aclarar. Porque aquí pues habla de conflictos y al final los conflictos resulta que los estudiantes... Y conflicto de los farmacéuticos. Conflicto de estudiantes ya hemos visto que no tiene absolutamente nada que ver el gobierno autonómico; sí que ha mostrado una voluntad, aunque a usted le parezca una tontería, sí que ha demostrado una voluntad el gobierno autonómico para que se resuelva ese problema donde se debe de resolver. Y el tema de los farmacéuticos pues no tiene absolutamente nada que ver con lo que es la asistencia sanitaria, que nada más es un tema de ponerse de acuerdo en un concierto, pero que no tiene nada que ver una cosa con la otra.

Y después, ahí ya es cuando yo no entiendo nada, un Plan integral de reforma y adaptación de la sanidad valenciana que nos equipare a un sistema de atención sanitaria europea.

Mire, yo le voy a decir una cosa. Yo sé que no están de acuerdo, pero yo me siento muy, muy, muy orgullosa del sistema sanitario español. Sistema sanitario que por la calidad de sus servicios, por la calidad de sus instalaciones, por la calidad de sus profesionales, no tiene absolutamente nada que envidiar a ningún sistema de salud europeo y fuera de Europa, como puede ser el americano. Absolutamente nada que envidiar. Y yo de verdad que le recomendaría que visitara cuál es el sistema europeo de los otros países para que se diese cuenta que no tiene absolutamente nada que envidiar. Por lo tanto, no hay que adaptar ni nada que reformar para ponerse a nivel europeo. Absolutamente nada.

Lo que hay que hacer, eso sí, hay que esforzarse día a día para dar y responder a toda la demanda creciente que se está dando en nuestro sistema público. Demanda creciente que se debe eminentemente, porque precisamente hay una buena calidad asistencial, porque precisamente cada día aumenta la demanda, porque hay mejor tecnología y porque la calidad de nuestros profesionales es de primera. Y, porque existe todo eso, precisamente está aumentando la demanda. Y ahí es donde debemos de hacer el esfuerzo. El esfuerzo es de responder día a día a esa demanda creciente de los servicios sanitarios. Ahí es donde está el esfuerzo.

Para terminar, yo sé que las estadísticas o los informes que dan los organismos oficiales, si son beneficiosos para la administración, según ustedes no son buenos, y, si son malos para la administración, entonces sí que son buenos. Pero le voy a hablar del Servicio de Atención al Usuario. El Servicio de Atención al Usuario es un servicio que recoge todas las quejas y reclamaciones que se dan en nuestra comunidad. Quejas que se dan y reclamaciones que se dan en los servicios de atención al usuario de los centros públicos y los que van al Defensor del Pueblo, los que van al Síndic de Greuges o los que van a cualquier administración.

De los 32 millones de actos sanitarios que se dan al año, y estoy hablando del año 1993, porque lógicamente el informe del servicio de atención al usuario del año 1994 no está acabado, estoy hablando del año 1993, en el año 1993, de los 32 millones de actos sanitarios que se dieron, hubo 9.500 quejas. Eso quiere decir una incidencia del 0,03%. Eso quiere decir una queja cada 4.000 actos sanitarios.

Yo sé que lo que diga a lo mejor el usuario pues piensa que, como lo ha dicho digámos en un servicio público, pues a lo mejor no tiene ningún interés para usted y a lo mejor piensa que son datos que por supuesto no merecen credibilidad. Para mí tiene mucha credibilidad. Y en estos momentos es, el grado de satisfacción del usuario de la sanidad pública, es un altísimo grado de satisfacción. Sé que no están de acuerdo, por supuesto, pero ahí está esa estadística y ahí está lo que la gente piensa o el usuario piensa de la sanidad.

Y ¿anécdotas? Por supuesto que habrán anécdotas, muchísimas anécdotas. Aquí, en Inglaterra, en Francia, en Galicia, en todos los sitios. Pero lo importante es el grado de satisfacción. Y el grado de satisfacción lo hemos visto: 32 millones de actos sanitarios y 9.500 quejas.

El senyor vice-president primer:

El seu temps, senyora De Armengol.

La senyora de Armengol Criado:

Sí. Ese es el grado de satisfacción y eso es lo importante.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora De Armengol.

Votem aquesta proposta de resolució. Comença la votació. Per 17 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció es rebutja.

Senyor Botella.

El senyor Botella Crespo:

Para explicación de voto, señor presidente.

El senyor vice-president primer:

Sí, senyor Botella.

El senyor Botella Crespo:

Empezando por lo importante. Hemos votado que sí porque hemos entendido el espíritu de lo que la propuesta quiere ser, no exactamente en su literatura, pero sí en su espíritu. Y además porque, por ejemplo, en un informe que se ha dado en esta comunidad, que es esa reclamación del usuario, en la cual se han formalizado 9.500 quejas, que en ese mismo informe dicen que hay que multiplicar por 26 para tener las quejas correctas; quiere decirse que 250.000 valencianos tienen una queja respecto al Servicio Valenciano de Salud. Son mucho 250.000 quejas como para que no estemos en estos momentos preocupados con el propio sistema. Y eso son los datos de ese informe reales.

Junto con eso, no podemos consentir que nadie llame anécdotas a cuando los profesionales, y ya hemos dicho que los ciudadanos están quejosos en 250.000, cuando los profesionales, empezando por los que lo van a ser, estudiantes de medicina, los veterinarios que tienen el concurso impugnado, los médicos de APD que ha habido que paralizar porque ha habido el recurso impugnado contra la conselleria, los médicos de asistencia primaria, las urgencias que se quieren cambiar... Ningún tipo de plan, tiene usted razón.

Y, en ese sentido, en que no se llega a ningún tipo de acuerdo y que esto está produciendo un mayor gasto y un mayor desencanto por los profesionales y una mayor desilusión por los ciudadanos, es en el sentido que creemos que hace falta un plan. No solamente eso, sino que las estadísticas también del propio Servicio Valenciano de Salud referidas al año 1992, cuando hablan de los hospitales por ejemplo, dicen que en los hospitales, uno -no, perdón- cuatro de cada diez están satisfechos. Quiere decir que seis no lo están en su totalidad. Pero, si nos vamos a atención primaria, en el año 1991 cuando se hace la encuesta, se dice que no hay diferenciación después del dinero invertido. Es preciso que se hiciese en ese sentido un plan de actuación...

El senyor vice-president primer:

Senyor Botella.

El senyor Botella Crespo:

Sin embargo, no estamos de acuerdo...

El senyor vice-president primer:

El seu temps.

El senyor Botella Crespo:

Termino, muchas gracias. No estamos de acuerdo en que haya que mejorar respecto a la Comunidad Económica Europea. Creemos son unos niveles bastante satisfactorios.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Botella.

Proposta 36.954, d'Esquerra Unida.

Ací, aquesta presidència ha d'advertir que hi ha una modificació tècnica que no passa a la consideració de la cambra perquè ha estat acceptada ja per la Junta de Síndics, que diu el següent, la redacció definitiva és la següent: «Les Corts Valencianes acorden traslladar al Senat –no al govern central, sinó al Senat– la voluntat d'aquestes Corts perquè la reforma del Senat contemple una redefinició de competències per tal que esdevinga cambra de representació territorial.» Això és la redacció que es presenta a la consideració de la cambra.

Senyor Zamora, té la paraula.

***Proposta del G.P. Esquerra Unida
sobre reforma del Senat***

El senyor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

Tras la lectura por el presidente de la cámara del contenido de la propuesta de resolución, aparece clara la importancia de esta propuesta. Es verdad que en este momento el tema ya se está debatiendo en el Senado, pero mi grupo, Esquerra Unida, ha considerado que era muy importante que las Cortes Valencianas se manifestaran sobre este extremo.

Nosotros partimos de la base de que, tras el período que llevamos del desarrollo del Título VIII de la Constitución, tras el período que llevamos de autogobierno de los valencianos, aparece como un elemento fundamental e imprescindible para la consolidación del autogobierno de los valencianos, como para el desarrollo total del Estado de las autonomías, la transformación del Senado en cámara de representación territorial.

En definitiva se trata de que esta Cámara aporte, desde una manifestación solemne, como es el Pleno, su voluntad de impulsar esta transformación del Senado, y así dar un paso muy importante en el autogobierno de los valencianos, pero también, en el desarrollo del estado de las autonomías en el conjunto del Estado.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Votem la proposta. Comença la votació. Per 51 vots a favor, cap en contra i cap abstenció s'aprova.

Proposta 36.990. (Remors.) Perdó, explicació de vot. Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Gràcies, senyor president.

Considerem que, encara que alguna senyoria tinga presa per anar-se'n, este contingut és suficientment important com perquè no passe simplement en una aprovació unànime.

Fa molt de temps que en estes Corts, sense ficar-se medalles ningú, estem advocant pel que el Senat es convertesca en una verdadera Cambra de representació territorial. S'han fet propostes en tots els sentits, i s'han fet propostes en totes les direccions, fins i tot és ben palés que cada vegada que ha hagut algun debat sobre l'estat de les autonomies en el Senat, la Cambra ha facilitat la presència en eixa institució de representants de la Mesa i dels grups parlamentaris.

Per tant, creem que malgrat que ha sigut una de les últimes propostes en este debat de política general, s'hem de felicitar tots, i havia de quedar constància pública, no tan sols de la votació, sinó de la manifestació expressa, per tal de vore si d'una vegada per totes qui té la possibilitat, que són els grups majoritaris d'esta cambra, fan la pressió política suficient per tal que no es quede en una simple declaració d'intencions, i que verdaderament, quan abans millor, puguem els valencians, com una part integrant de l'Estat espanyol, formar part realment i efectivament d'eixa cambra de representació territorial, que ha de ser el Senat, que ja porta tant anys com un organisme decoratiu dintre de les institucions polítiques de l'Estat espanyol.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.

Proposta de resolució, 36.990, del Grup Socialista. Senyor Nabàs.

***Proposta del G.P. Socialista
sobre TVV***

El senyor Nabàs i Orença:

Moltes gràcies, senyor president.

Abans de començar he de proposar una qüestió d'ordre. Hi ha un oblit de transcripció en la proposta de resolució –sempre parle de l'exposició de motius– de l'ens Ràdiotelevisió Valenciana. En la proposta de resolució tan sols es fa la defensa de la televisió pública valenciana, i demane una esmena *in voce* que s'incloga ràdio i televisió valenciana, si tots els grups parlamentaris estan d'acord en acceptar esta esmena per un oblit de redacció.

El senyor vice-president primer:

Vejam. Vosté el que proposa és que entén que ha hagut una errada de caràcter tècnic, és la única manera de proposar-lo, i abans de la paraula «televisió», aparega una altra que diga «ràdio», «ràdio i televisió».

Esta es la propuesta que fa el senyor Nabàs com a esmena de caràcter tècnic, i només esta presidència –ja ho ha fet este matí–, esta presidència acceptaria que això és una esmena tècnica si tots els parlamentaris, tots els grups parlamentaris, almenys, ho consideren així. Aleshores, ara la paraula la tenen els diversos portaveus.

Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Gràcies, senyor president.

No sabem què es una esmena *in voce*, però el que sí que està clar són les paraules del senyor president, que és allò que hem de valorar. Entenem que no és una esmena tècnica i, per tant, no ha de tramitar-se.

Gràcies. (Remors.)

El senyor Nabàs i Orença:

Moltes gràcies.

Doncs anem a defensar conforme ve l'esmena, lamentant eixa actitud, però això passa.

Creem que els tres principals objectius de la Llei de creació de l'ens públic Radiotelevisió Valenciana, són contribuir a la protecció i recuperació del valencià, contribuir a la recuperació cultural valenciana i a la vertebració del poble valencià, i tenir un mitjà de ràdio i televisió que siga, com diu la llei, veraç, imparcial, objectiu i plural.

Eixos objectius estan complint-se, i es poden complir fonamentalment, des de la nostra perspectiva, perquè conforme diu la llei en el seu preàmbul, en el seu article primer, és una entitat pública. La proposta del Grup Parlamentari Socialista, davant de certes turbulències que escoltem, encara que es crida després als principis fundacionals, és recolzar i demanar al Govern Valencià que l'ens públic, Radiotelevisió Valenciana, i els dos mitjans, ràdio i televisió, siguen i continuen mantenint eixe caràcter essencial de servei públic.

El senyor vice-president primer:

Torn en contra?

Votem la proposta. Comença la votació. Per 57 vots a favor, cap en contra i cap abstenció s'aprova.

Senyor Castellano, explicació de vot.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Per a explicar el vot favorable a esta proposta de resolució presentada per entendre que ni més ni menys allò que ací es fa és el que diu la Llei de creació de la Radiotelevisió Valenciana, és dir, l'article 2 de la llei de creació de l'ens crec que és absolutament molt clar.

Per tant, siga una declaració de bones intencions i de voluntat política, que ja està manifestada en una llei, bo, es vota sense més històries, però no deixa només que ser una proposta de resolució absolutament testimonial. Perquè el problema en la Radiotelevisió Valenciana no és que aprovem estes propostes testimonials, sinó ni més ni menys que es complisca l'article 2, i que es complisca la Llei de creació de Radiotelevisió Valenciana, que és el que no s'està fent i s'està complint d'una manera interpretativa en la qual nosaltres no estem absolutament d'acord, com ja hem explicat en diverses ocasions.

Per tant, que es complisca la Llei de Radiotelevisió, i que se siga absolutament el que diu l'article 2, imparcial, objectiu i plural, que no és en estos moments la Radiotelevisió Valenciana, (remors) malgrat que li pese al Grup Parlamentari Socialista.

Moltes gràcies, senyor president. (Remors i aplaudiments.)

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Castellano.

Proposta 37.002, d'Unió Valenciana. Senyora Ramón-Llin.

Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre Llei de comarcaltització

La senyora Ramón-Llin i Martínez:

Senyores i senyors diputats.

Des de l'any 1989, aproximadament, Unió Valenciana està introduint reiteradament este tema com a proposta de resolució, i com altres propostes a les Corts Valencianes, i això sig-

nifica que si en l'any 95 estem en la mateixa proposta és que encara no s'ha aconseguit l'objectiu que es pretenia des de la segona legislatura. Jo espere que algun dia puguem deixar de presentar esta proposta.

M'estic referint a esta qüestió perquè s'està demanant pràcticament el mateix que en aquell any 89, on les forces, la correlació de forces polítiques en esta Cambra era sensiblement diferent, i es va aprovar concretament una proposta de resolució, una resolució que demanava que es presentara en l'annualitat 89-90 un projecte de llei de comarcaltització de la Comunitat Valenciana.

Posteriorment, també en l'any 90, tornarem a reiterar esta exigència, perquè en aquells moments ja constituïa una resolució de les Corts Valencianes, aprovada per unanimitat, i hem hagut de continuar fent esta proposta al llarg de tots els anys, del 92, del 93, perquè, efectivament, des del Govern Valencià no ha existit eixa voluntat de regular la comarcaltització de la nostra Comunitat.

En este moment creem que ja s'ha avançat suficientment en el procés autonòmic com per a establir una definitiva vertebració de la pròpia Comunitat Valenciana. Si en estos moments hi ha alguna assignatura pendent del Govern és la vertebració territorial de la nostra comunitat, i creem que això se devia haver fet ja fa molt de temps, pensem que s'havia d'haver regulat el règim local valencià fa molts anys, com ja hem dit. I en estos moments creem que devíem d'instar que es presentara per part del Govern una llei bàsica reguladora de la comarcaltització de la Comunitat, que textualment diem que respectant l'autonomia dels municipis quant a la capacitat d'agrupació, i atenent a criteris d'interessos comuns, desenvolupant el Pla d'ordenació del territori, es convertesca en base ferma i coherent per a la vertebració territorial de la Comunitat Valenciana.

Hi ha una raó importantíssima. Creem que este procés de comarcaltització, com ja hem dit en moltes ocasions davant de malinterpretacions d'esta proposta, no ha de ser un procés ni una imposició des de dalt a baix, sinó molt al contrari els propis municipis, en un procés que lògicament serà llarg si es vol fer de la forma més coherent, i si se vol que siga un procés a llarg termini, efectivament, i un poc consolidat, deu ser en el temps, i sobretot des de baix, des de la base, des dels propis municipis que en un moment donat desitgen agrupar-se en una comarca, i tinguen els mitjans legals per a poder-ho fer.

En estos moments si existeix eixe desig en algun municipi, o en alguns municipis, no tenen una normativa a la qual acollir-se, i per tant se'ls està impedit, diguem, que manifesten la seua voluntat. I a eixa autonomia dels propis municipis, eixa autonomia local que tantes vegades ha proclamat en diferents institucions, se li està presentant una sèrie d'entrebancs i una sèrie de retalls a l'hora de portar-ho a la pràctica.

És eixa la filosofia, eixa és la filosofia de la comarcaltització, i ho avance, perquè com conec anteriors rèpliques en altres debats, en els quals es volia dir que Unió Valenciana està obligant, o estava intentant crear una problemàtica, jo m'avanço, ja que no tinc rèplica, per a dir que no volem una imposició, que deu ser un procés natural, i al mateix temps un procés necessari de vertebració territorial.

En estos moments no hi ha una vertebració. A més a més vostés han afegit elements de confusió en esta legislatura. Intentaren crear les mancomunitats en un projecte de llei que va fracassar, que va fracassar perquè es va fer mal. Intenten portar a terme una regulació territorial sense ningun sentit, sense cap contingut, i sempre en estos temes vostés mateixos han hagut de donar passos arrere quant a les propostes inicials.

Per a evitar estes qüestions s'hauria de fer una llei que regule eixa comarcaltització, que siga un marc on els ajuntaments, on els municipis que així ho decidisquen democràticament, puguem acollir-se, i que en estos moments, i per molt

que després ho vulguen explicar, eixos desitjos de molts municipis, que no de tots, ja sé que no són de tots, però que no s'estaria obligant, s'estan retallant, i s'està impedit que eixa independència, eixa autonomia dels municipis, pugua arribar fins al final.

Crec que en un consens, amb una moderació, que és en definitiva el que requereix esta vertebració territorial, podríem arribar a un consens, en una llei de regulació de comarcalització, i que sempre hem pensat des d'Unió Valenciana, i continuem pensant, que és una cosa necessària, que s'havien d'haver marcat com a objectius del Govern, i que sense dir quan estarà finalitzada...

El senyor vice-president primer:

Senyora Ramón-Llin, el seu temps.

La senyora Ramón-Llin i Martínez:

Sí, moltes gràcies.

...devia de ser uns dels objectius a portar a terme.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Senyor Moreno.

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

La verdad es que lo ha puesto usted muy fácil, porque sabía que íbamos a ser coherentes y lo que le íbamos a contestar, y ya lo ha dado por adelantado.

Efectivamente nosotros le reiteramos la postura del grupo parlamentario, estamos por la comarcalización, pero llegar a ella de una forma natural, y no traumática, y a petición de los propios municipios, y no impuesta a través de una ley hecha desde el laboratorio.

Por lo tanto, nada más que añadir. Es la misma postura de siempre del grupo parlamentario, y en ella nos reiteramos.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Moreno.

Votem la proposta. Comença la votació. Per 6 vots a favor, 29 en contra i 13 abstencions es rebutja.

Senyor Taberner, per a explicació de vot.

El senyor Taberner i Ferrer:

Gràcies, senyor president.

Per a explicar breument que el meu grup té presentada una proposició de llei no traumàtica perquè les comarques valencianes puguin estar presents en tot l'entramat institucional de la Generalitat Valenciana, i per això hem votat afirmativament a la proposta de resolució que acaba de presentar el Grup d'Unió Valenciana. (Remors.)

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Taberner.

Proposta de resolució 36.955, d'Esquerra Unida. Senyor Zamora.

*Proposta del G.P. Esquerra Unida
sobre reforma laboral*

El senyor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

La propuesta de resolución que voy a defender dice: «Las Cortes Valencianas acuerdan que el Consell de la Generalitat inste al gobierno del Estado la derogación de la reforma laboral, y en su lugar, pacte con los sindicatos un conjunto de medidas encaminadas a dar estabilidad al empleo, a ampliar los derechos laborales, a recuperar el valor de la negociación colectiva y a reforzar la función de los sindicatos como representantes genuinos de los trabajadores.»

Hace aproximadamente un año, el 27 de enero, hubo una huelga general convocada por Comisiones y UGT en contra de las leyes de reforma laboral. A un año vista de esa situación, es bastante fácil comprobar que no sólo en el conjunto del Estado sino en la Comunidad Valenciana lo que se ha producido con toda claridad es una sustitución de la contratación estable por contratos parciales, contratos de aprendizaje, en definitiva, un tipo de contratos que están degradando totalmente el mercado laboral y degradando totalmente los derechos sociales de los trabajadores. Se trata de contratos que han sustituido a lo que antes era el contrato de aprendizaje en general, fundamentalmente; hay otros también, y que el efecto que tiene es que esos trabajadores cobran un 70% del salario mínimo interprofesional, y que no generan ningún tipo de derechos sociales.

Efectivamente, no solamente está teniendo una incidencia en la estabilidad en el puesto de trabajo, sino sobre todo, unos efectos claramente negativos para los derechos de los trabajadores, sin que eso de verdad esté repercutiendo en la generación de empleo, como ya se dijo por parte del Consell en el debate que ha habido estos días.

Nosotros pensamos que esta situación no tiene más salida que una salida pactada con las organizaciones sindicales que reforme esa situación, que efectivamente tenga en cuenta el esfuerzo de todos para la creación de puestos de trabajo, pero que esos puestos de trabajo no redunden en desregular el mercado y en perjudicar los derechos de los trabajadores.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Zamora.

Señor Picher.

El senyor Picher Buenaventura:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Mire, senyor Zamora, no anem ací ara a estes altures del debat, no perquè no siga important el debat, perquè és molt important, però portem ací tres dies ja, no vaig a repetir el debat que va fer ja el president de la Generalitat amb el portaveu del seu grup, el senyor Taberner. Jo crec que és un debat molt interessant on es varen deixar clares tota una sèrie de qüestions.

Però jo li volia a vosté també comentar, ja que en la introducció de la seua exposició de motius a la proposta de resolució parla d'una sèrie de negociacions i d'altres qüestions. Mire, als dotze dies d'haver pres possessió el nou govern socialista després de les eleccions de juny de 1993 hi hagueren 30 sessions seguides entre el govern i els agents socials, amb més de 200 hores en eixes 30 sessions, i no va ser possible pel posicionament que hi hagué per part dels sindicats, i a vegades també per altres agents socials, però la immensa majoria dels viatges per part dels agents socials, que es ficaren en una posició totalment immobiliària.

Jo li vull dir a vosté que les ordenances laborals, les lleis laborals, no són immutables. Les lleis laborals i les ordenances laborals no són les Taules de la Llei que romanen al llarg del temps immutables, sinó que un govern, cada govern, haurà

d'adaptar eixes ordenances laborals al moment adequat i segons la demanda que hi haja social, econòmica, laboral, etcètera. Per tant, si foren immutables, a la millor estariem encara amb les mateixes lleis del segle passat. Jo crec que és bo que s'adapten eixes ordenances laborals a la situació econòmica, no solament nacional, sinó europea i internacional. Per tant, jo crec que és bo, com a principi general, que quan determinades ordenances laborals signifiquen un problema o un llast per a l'economia d'un país, que és modifiquen.

I no diga que este govern no ha pactat. I estem parlant del govern de la nació, però si ens cenyim a ací vosté sap que el govern valencià no ha tingut cap problema a pactar el PEV-I, II, III i tota una sèrie de compromisos amb agents socials, però és que el govern de la nació, a pesar que no fou possible en 1993 eixe tipus de pacte, ha continuat, amb els agents socials, pactant. Vosté sap que hi ha hagut un acord sobre la retribució dels funcionaris. Vosté sap que hi ha hagut un acord recent sobre el Per. Vosté sap que hi ha hagut un acord amb els agents socials sobre la reforma de la Llei de sinistrabilitat laboral. Vosté sap que hi ha hagut tota una sèrie d'acords, i continuen a hores de hui reunint-se per a firmar-ne uns altres sobre formació professional i ocupacional. Per tant, la voluntat del govern de la nació i la voluntat del govern de la Generalitat Valenciana és arribar a pactes.

Per tant, no es pot dir que s'inste al govern de la nació a derogar tota una sèrie de lleis que nosaltres creiem que són positives, perquè la marxa de l'economia en els últims tres trimestres així ho ha demostrat. I vosté sap, per exemple, que la disminució de la desocupació en el conjunt nacional és del 5%, i en la Comunitat Valenciana del 7%.

Per tant, crec que són elements positius perquè eixes ordenances laborals, eixes modificacions laborals, eixes modificacions que es volen fer també i que ara en estos moments hi ha un acord també per als pròxims anys sobre el sistema de pensions, que es mantinguen i que s'incrementen les negociacions amb totes les parts.

Nosaltres no ens tanquem. Nosaltres diem que eixes lleis són positives, i que si en el moment adequat, dins de sis mesos o dins d'un any o dins de dos anys, el curs de l'economia espanyola canvia, no hi haurà cap altre problema a tornar-les a canviar, cap problema, sempre que vaja en el sentit de la millora per a tots els espanyols i per a tots els valencians.

I per totes eixes qüestions ens anem a negar a eixa proposta de resolució que vostés proposen. Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Picher.

Votem la proposta. Comença la votació. Per 5 vots a favor, 46 en contra i 2 abstencions es rebutja.

Com que ha sigut retirada la 36.991 per una transaccional, només queda una sola proposta, la darrera d'esta llarga sessió parlamentària, que és la 37.003, d'Unió Valenciana. El senyor Villalba té la paraula.

Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana sobre reconeixement del valencià

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Durant el debat queda clara quina va a ser la postura d'Unió Valenciana de defensa absoluta de l'idioma valencià. Per tant, sol·licitem que les Corts Valencianes *mandaten* al govern valencià que efectue quantes accions siguen neces-

sàries perquè, abans de la finalització de la III legislatura, l'idioma valencià siga reconegut i admés en peu d'igualtat amb les altres llengües de l'Estat espanyol en tots els organismes de la Unió Europea, espanyols o internacionals, en coherència amb el contingut de la Constitució Espanyola, del nostre Estatut i la Llei d'ús i ensenyament del valencià.

El contingut de la proposta és claríssim. La intenció també. I com, en solidaritat amb els diputats i diputades que després de tres dies de llargs debats estan esperant horàriament l'eixida cap als seus llocs de residència, està tan clar l'objectiu de la nostra proposta que esperem simplement la seua votació favorable.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.

Senyora Morte.

La senyora Morte i Julián:

Gràcies, senyor president.

Molt breument, també en solidaritat amb els companys i companyes diputats d'aquesta cambra, dir que no a la proposta de resolució que ha presentat el Grup d'Unió Valenciana, perquè el Consell de la Generalitat Valenciana ha posat endavant totes les mesures necessàries i suficients per a fer una protecció del valencià, portar endavant el seu ensenyament, i en aquest sentit, com el que es demana és que es *mandaten*, i la Generalitat Valenciana, a través del seu govern, del nostre govern, ho ha portat endavant ja, no anem a recolzar aquesta proposta.

Res més i gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Morte.

Votem la proposta. Comença la votació. Per 16 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció es rebutja.

Senyora Marco, té la paraula per a explicació de vot.

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Vaig a ser breu, més per solidaritat amb els dels trens que per solidaritat amb el futbol, però sóc comprensiva.

És palesa la defensa d'aquest grup parlamentari de la unitat de la llengua al llarg d'aquesta legislatura, i la valentia que altres no practiquen de dir les coses com les pensem.

És clar que al llarg del procés de fixació de la normativa de l'àrea del domini lingüístic del català es va utilitzar el policentrisme convergent, respectuós amb les varietats locals i geogràfiques de la llengua. En esta fixació de la normativa varen participar gramàtics i lexicògrafs del País Valencià, i no va ser una imposició externa aquesta normativa.

Nosaltres pensem que és necessari dir amb valentia el que està a favor de la unitat lingüística i el que està en contra de la unitat lingüística, i per tant, de la segregació. Creiem que no és ser més valencià defensar la segregació que la unitat de la llengua, perquè defensar la segregació sols contribuïx a generar crispació, a tindre un intent d'aprofitament front a una contesa electoral, però això no significa voler el valencià, no significa defensar el seu ús social, i per tant, estar a favor de la segregació lingüística vol dir voler la mort del valencià. I per tant, no és més valencià el que defensa la segregació, sinó el que defensa la unitat de la llengua.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Marco.

Senyor Calomarde.

El senyor Calomarde Gramage:

Sí, gracias, señor presidente.

Muy brevemente. Explicar con suma brevedad el voto afirmativo de mi grupo a la propuesta de resolución presentada por Unión Valenciana, por una razón de elemental coherencia, como dice la propia propuesta del Grupo Nacionalista de Unión Valenciana, nada menos que con las siguientes leyes: la Constitución Española, que todas sus señorías conocen; el Estatuto de Autonomía, y la Ley de uso y enseñanza de valenciano, que dice exactamente lo que dice esta proposición, que se puede perfectamente defender aquí y en cualquier otro organismo internacional y europeo.

También quisiera expresar el sonrojo que a mí me causan estas cosas, y a mi grupo parlamentario, votaciones de esta naturaleza, y mucho más después de la votación afortunada en

que esta Cámara ha ratificado esta mañana por mayoría justamente lo mismo que aquí se dice, y consiguientemente, es bien triste una situación de esta naturaleza.

Sí quisiera también señalar, señor presidente, y con esto termina mi breve parlamento, recordar, o mi grupo desea recordar, que esta posición fue justamente defendida por la ministra de Cultura en el Congreso de los Diputados. Nada más. Yo creo que es suficientemente expresivo de la situación de bochorno en la cual nos encontramos.

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Calomarde.

Senyories, és closa la sessió.

(Se suspén la sessió a les 19 hores i 37 minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

1. La subscripció és anual. El període de subscripció finalitza el 31 de desembre de cada any. Les altes que es produeixen durant l'any, es comptaran, a efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, qualsevulla que siga la data de subscripció dins del trimestre.
2. L'enviament dels butlletins començarà una vegada s'haja rebut l'import corresponent i la targeta de subscripció degudament complimentada.
3. El subscriptor que no renove la subscripció abans del 31 de desembre serà donat de baixa.
4. L'administració del Butlletí pot modificar en qualsevol moment el preu de la subscripció, el qual tindrà efectes per als subscriptors donats d'alta, a partir de la següent renovació de la subscripció.

TARGETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer Núm.

Telèfon Població

Districte postal

Desitja subscriure's al «Butlletí Oficial de les Corts Valencianes», SÍ/NO i al «Diari de Sessions» SÍ/NO (esborre's allò que no procedesca), d'acord amb les condicions adjuntes, a partir del dia de de

Amb aquesta finalitat el dia de de, ingressa al C/C núm. 0010024146 de les Corts Valencianes en el Banc Central-Hispano, urbana plaça de la Mare de Déu (València), entitat 0049, oficina 0781, la quantitat de pessetes, mitjançant ingrés o transferència.

..... de de

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ ANUAL

1. Al Butlletí i Diari de Sessions:	11.750 pessetes
2. Al Butlletí Oficial:	7.000 pessetes
3. Al Diari de Sessions:	5.600 pessetes
4. Números solts:	100 pessetes

Imprés en paper reciclat

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts, Palau de Benicarló, plaça de Sant Llorenç, 4. 46003 València. Ap. 22088. Telèfon 387 61 00.

Imprimeix: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 4. 46014 València.

ISSN: 1133-2492.

Dip. Leg.: V-1.013-1983.

DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES VALENCIANAS

Suscripciones: Servicio de Publicaciones de las Cortes, Palacio de Benicarló, plaza de San Lorenzo, 4. 46003 Valencia. Ap. 22088. Teléfono 387 61 00.

Imprime: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 4. 46014 Valencia.

ISSN: 1133-2492.

Dep. Leg.: V-1.013-1983.